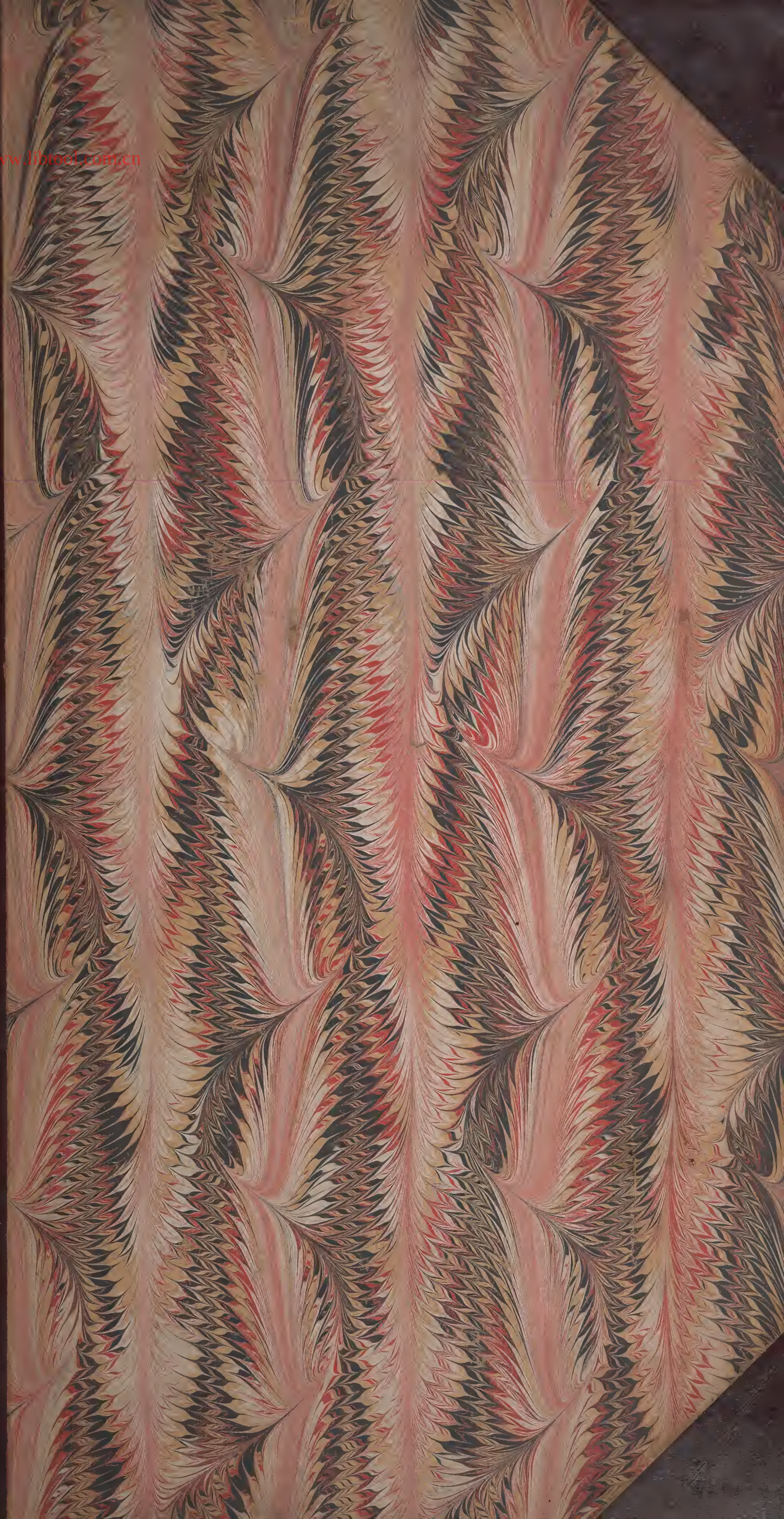

www.libtool.com.cn

www.kittool.com.cn
VERZAMELING
V A N
UITLANDSCHE EN ZELDZAAME
VOGELN,

BENEVENS EENIGE VREEMDE
DIEREN EN PLANTGEWASSEN:

IN 'T ENGELSCH NAAUWKEURIG BESCHREEVEN EN NAAR
'T LEVEN MET KLEUREN AFGEBEELD,

DOOR

G. EDWARDS EN M. CATESBY:

VERVOLGENS, TEN OPZIGT VAN DE PLAATEN MERKELYK
VERBETERD, IN 'T HOOGDUITSCH UITGEGEVEN

DOOR

J. M. SELIGMANN.

THANS IN 'T NEDERDUITSCH VERTAALD EN MET
AANHAALINGEN VAN ANDERE AUTHEUREN
VERRYKT, DOOR

M. HOUTTUYN, MEDIC. DOCTOR.

V Y F D E B A N D,

BEHELZENDE

HET NEGENDE DEEL.

Te A M S T E R D A M,
By JAN CHRISTIAAN SEPP, Boekverkooper.
MDCCLXXXI.

www.hoob.com.cn

VERZAMELING

VAN UITHEEMSCHE EN ZELDZAAME

VOGELN.

NEGENDE DEEL

VOORREDE.

Schoon Voorredens of Inleidingen gemeenlyk van weinig nuttigheid zyn, also de Leezers van een uitmuntend Oordeel en Verstand, liever verkiezen zelf de uitvoering te waardeeren van een Werk; door onmiddelyk toe te treden tot het leezen van den Text, volgens den algemeenen Tytel, zonder door den Autheur verder onderricht of vooringenomen te zyn, aangaande den Inhoud: heb ik nogthans, dit het laatste zynde dat ik meen aan 't Licht te geeven, reden om myne dankbaare verplichting te betuigen aan myne waarde Vrienden, die my met Stoffe voorzien hebben tot de laatste Deelen van dit Werk, en door veelen van welken ik edelmoedig ontvangert en onthaald ben in hunne Huizen; in verscheide Landschappen van dit Ryk. Niet minder acht ik my verplicht aan eenige aanzienlyke Familiën, die, hoewel ik het vermaak niet had van haar Persoonlyk te kennen, niettemin by Brieven my zeer nadrukkelyk hebben uitgenoodigd, om eenigen tyd by hun op het Land door te brengen: 't welk ik gaarne zou hebben ingevolgd, zo niet myne Jaaren en de groote afstand hunner Buitenplaatsen zulks ondoenlyk gemaakt hadden. En, aangezien het, in 't beloop deezes Werks, billyk geweest is, op zyne plaats de Naamen myner Voorstanderen, Weldoeneren en Vrienden, tot volkomen bewyzen der echtheid van de Onderwerpen, daarin vervat, te melden, acht ik het niet noodig, daarvan alhier, by herhaalinge, Gewag te maaken.

Dikwils gebeurt het, dat myne Afbeeldingen, op de Gedrukte Platen; grootelyks van myne Origineele Tekeningen verschillen. Ik ben, naamelyk, niet altoos te vrede geweest met deeze Tekeningen, ten opzigt van de Postuuren of Actiën, in welken de Voorwerpen geplaatst waren: in zulke Gevallen heb ik wel drie of vier, ja somtyds zes Schetsen of Omtrekken gemaakt, dezelve naauwkeurig met elkander vergeleeken; en dan die gene uitgekoozen, welke my voorkwam de minst gedwongene en natuurlykste te zyn, om op myne Plaat gegraveerd te worden. Ten onregte zou men verwagten, dat een Werk, van deezen aart, in de uiterste volkomenheid bewerkt en voltooid werde, wat de Kleuring aangaat; also het hier door ten uiterste duur zou worden: want de uitvoering van zulk Werk, hier te Londen, tot den hoogsten trap, kost veel. Het weezentlykste in deezen is, dat men zig zo naauwkeurig, als 't vallen kan, houde aan de verscheidenheid van Kleuren, welke de Origineele Voorwerpen hebben. Dit is myne voornaamste zorg geweest, en thans, al het gene gekleurd is naziende, oordeel ik de Afbeeldingen hier in veel nader aan de Natuur te komen, dan de meeste Werken van deezen aart, die immer nitgegeven zyn. Dikwils ben ik aangezocht geweest, om eenigen van onze Engelsche Vogelen af te tekenen en aan 't Licht te brengen; maar, terwyl my zo veele gelegenheden voorgekomen zyn, om nieuwe en zeer zeldzaame Vogelen, die aan weinige Liefhebbers zelfs, in Engeland, bekend waren, aan te treffen; zo heb ik

IX. Deel.

A

de-

dezelven in 't beloop mynes Werks van tyd tot tyd plaats gegeven, en getrouwelyk voorgesteld, tot onderrigting van onze tydgenooten zo wel als van de Nakomelingschap. Wat de genen aanbelangt, die naar Afbeeldingen der Vogelen van hun eigen Land verlangen; derzelver nieuwsgierigheid, denk ik, zal in 't korte voldaan worden. Daar is thans, door een Genootschap van oude Britten, ten voordeele van een Armen-School in Londen, een Natuurlyke Historie der Gedierten van Groot Brittanie ondernomen, welke men met de Vogelen begonnen heeft. De kleine en middelmaatigen zyn daar in Levensgrootte getekend, op Imperiaal Papier in Folio gedrukt en afgezet met natuurlyke Kleuren. Veelen van de Platen heb ik gezien, en achtze zo goed als iets van dien aart, dat tot nog toe in Engeland of elders aan 't Licht gegeven is. Ik heb het plezier van te kennen den Schildknaap THOMAS PENNANT, een Heer in 't Graafschap Flint, van groot Vermogen en veel Persoonlyke verdiensten, die dit Genootschap bygestaan heeft, met aan hetzelfde alle de ongemeene Vogelen van Noord-Wales, ter bevordering van de gedagte milddadige Stichting, te bezorgen. Alzo ik wel verzekerd ben, dat de Heer PENNANT een goeden Smaak heeft in het Teken en, en wel ervaren is in de Natuurlyke Historie, hebbende tevens een sterke neiging om die voort te zetten; zo twyfel ik niet, of zyn Ed. zal, edelmoedig, aan dat Genootschap al den bystand geeven, die in zyn Vermogen is; noch ook, of alle Liefhebbers der Natuur zullen zo wel onderrichting als vermaak in het Werk vinden, wanneer hetzelfde tot voltooiing is gebragt.

By die gelegenheid komt my in gedagten de verplichting, welke ik aan zyn Ed. heb, door onlangs van hem te ontvangen de *Puffin* van 't Eiland Man, en eenige andere Vogels, die ik nog niet gezien had. Onlangs kreeg ik eenig Berigt, raakende het Geslacht der Onweersvogelen *Petterils*, tot welken de *Puffin* behoort: naamelyk, dat zy allen, of de meesten, uit hunne Keel Olie werpen in 't Aangezicht der Vogelaaren, die hun trachten te vatten. In onze Nieuwspapieren, van Juny des Jaars 1761, vind ik uit Mul in Schotland het Verhaal van een droevig Ongeluk, dat men zegt eenen Heer CAMPBELL overgekomen te zyn, die, tuschen de Rotfen aan de Zeekust uit vogelen gaande, en een Ladder opgeklommen zynde, om eenigen van dit slag van Vogelen uit derzelver Gaten in de Rotfen te haalen, toen hy zyn Hand in het Gat stak eensklaps en onverwagt zo veel Olie in zyn Aangezicht kreeg, dat hy den Ladder los liet, en, nedervallende op de Rotfen, het Leven verloor. De Heer CHARLES SMITH zegt, in zyn oude en tegenwoordige staat van het Graafschap Kerry in Ierland, dat 'er een klein Webvoetig Vogeltje is, weinig grooter dan een Mosch, 't welk in 't Voorjaar overvloedig uitgebroed wordt op de Rotfen of Eilanden, die men de *Ferriters* noemt aan de Kust van Kerry; en, gevangen zynde, ontrent een Thee-Lepeltje vol Olie uitwerpt. Dit Vogeltje acht ik naverwant te zyn aan mynen Onweersvogel, afgebeeld op Plaat 90 (*). MARTIN beschryft, in zyne Historie van St. Kilda, een Vogel, de *Fulmar* genaamd, die uit zyne Afbeelding duidelyk blykt, van het Geslacht der Onweers-Vogelen te zyn.

„ Wanneer, zegt hy, de jonge *Fulmar* gereed is om te vliegen, zo werpt hy, „ als men hem naby komt, een veelheid klare Olie uit zyn Bek, en weet daar „ mede den genen, die hem vatten wil, vlak in 't Aangezicht te treffen”. Ik geloof, dat de *Fulmar* van St. Kilda de *Puffin* zy van Man, of ten minste daar zeer naby aan kome; zynde zekerlyk een Soort van 't zelfde Geslacht. Zie deszelfs beschryving in MARTINS *Reistogt* naar *St. Kilda*, een der West-Eilanden van Schotland, Londen 1698, pag. 55, alwaar men tevens een Afbeelding vindt van dien Vogel.

De Heer BRISSON heeft in zyne *Ornithologie*, te Parys aan 't Licht gekomen in 't Jaar 1760, zo wel Verzamelaar als Origineel Auteur, een Algemeene Historie der Vogelen uitgegeven, welke ik oordeel, over 't geheel beschouwd, een zeer goed

(*) [Zie het Derde Deel van dit Werk, bladz. 66. Pl. LXXV. Men noemt hem gemeenlyk *Storm-Zwaluw*]

goed en nuttig Werk te zyn; maar ik vind 'er dat gene in, 't welk ieder Verzamelaar zal overkomen, door wien de Onderwerpen, die hy behandelt, niet lang en zorgvuldig bestudeerd zyn: te weten, menigvuldige herhaalingen van een en de zelfde Soorten van Vogelen onder verschillende naamen, gelyk zy door byzondere Autheuren beschreeven voorkomen, die hy in afgezonderde Artikels beschryft, als Soortelyk van elkander verschillende: waardoor, zo ik meen, het getal der *Soorten van Vogelen* grootelyks door hem is vermenigvuldigd. Om één Voorbeeld uit verscheidene, welken ik in het beloop zynes Werks opgemerkt heb, uit te kippen: hy heeft, in zyn Vierde Deel, pag. 549, den Gekraagden Byën-Eeter (*Guespier a Collier*) van Madagaskar beschreeven, dien hy een-Soortig maakt met den *Oostindischen Byën-Eeter* van myne Vogel-Historie, Pl. 183; en in 't zelfde Deel, pag. 552, beschryft hy den Gekraagden Byën-Eeter (*Guespier a Collier*) van Bengale, welken hy zegt den *Bengaalschen Byën-Eeter* te zyn van ALBINS Vogelen-Werk, Vol. III. Pl. 30. Indien de Heer BRISSON naauwkeurig acht gegeven had op zyn Onderwerp, zo moest hy gezien hebben, dat die twee Vogels, door hem als byzondere Soorten voorgesteld, een en de zelfden waren, en behoorden in een zelfde Artikel te zyn begrepen. ALBIN en EDWARDS, naamelyk, hebben den naam opgegeven van den Heer, in wiens Verzameling te Londen deeze Vogel bewaard werdt: waar uit het klaar te ontdekken is, dat hunne Afbeeldingen en beschryvingen ontleend waren van een en den zelfden Lighaamelyken Vogel.

De Vogelbeschryving van gezegden Heer is thans tot voltooiing gebragt, zes dikke Deelen in Quarto uitmaakende, met een groot getal in 't Koper gesneden Platen; waar op veele Afbeeldingen van nieuwe Vogelen, my geheel onbekend. Men heeftze met veel moeite en zeer netjes in Plaat gebragt; maar de meesten hebben een styve houding, als of zy naar gedroogde of opgezette Vogelen getekend waren. Dit is in zodanig een Werk verschoonlyk: want men kan niet onderstellen, dat de gehuurde Werkluy gelegenheid hebben gehad, om de gedaanten en postuuren van de Onderwerpen, toen die leefden, te zien en te bestudeeren. De Heer BRISSON heeft zo wel alle Autheuren van de Natuurlyke Historie, als Reisbeschryvingen, geraadpleegd, die iets over de Vogelen hebben te boek gesteld, en de Naamen verzameld, welke door hun, in alle Taalen, aan de Vogels zyn gegeven. Ik geloof, derhalve, dat zyne *Synonyma* volkomener en uitgebreider zyn, dan by eenig voorgaand Auteur, maar deeze zeer lange Benaamingen zyn aan mislagen onderhevig. Ik vind, in het gedagte Werk, dat de Schryver my onder anderen heeft aangehaald, en de Naamen van myne Onderwerpen overgenomen, ja zelfs myne beschryvingen gekopieerd, wanneer hy de Natuurlyke Vogels niet had, om die daar van te ontleenen. Tot Plaat 309 toe heeft hy my gevolgd, doch verder kon hy niet, om dat hy zyn Werk beslooten heeft, voorenaaleer dit derde Deel van myne Naleezingen was voltooid, waar door het getal myner Platen wordt uitgebreid tot driehonderd twee-en-zestig: zo dat 'er in dit laatste Deel veele raare en fraaije Onderwerpen zyn, door geen Auteur tot nog toe, dan door my zelf, slegts by Naame voorgedragen.

Wat het groot getal aangaat en de Verscheidenheid van de Onderwerpen, die dit geheele Werk, 't welk thans uit noodzaaklykheid geslooten wordt, samenstellen: dezelve zyn op verschillende tyden, met groote tuschenpoozingen, verzameld, en by Deelen, van omtrent vyftig Platen ieder, uitgegeven: waarvan dit het Zevende is en het laatste. In 't geheel bevatten zy *driehonderd-en-vyf-en-zestig Platen*, 't welk overeenkomt met het getal der Dagen in een Jaar. Veelen van deeze Platen bevatten drie of vier verschillende Onderwerpen, allen naar 't Leven getekend, en beloopt met elkander zeshonderd Artikelen: zynde sommigen der kleinste, hoewel naauwkeurig en natuurlyk getekend en gekleurd, niet beschreeven of in de beschryvingen genoemd. Het kwam my derhalve raadzaam voor, by het sluiten van het geheele Werk de Onderwerpen van elkander te scheiden, en ieder klein Artikel

te brengen in een Geslagtchikkenden Bladwyzer, plaatsende alle de Soorten van de zelfde Stam, Familie of Geslagt, onder haar eigen onderscheidene Hoofden; ten einde de Natuur-Liefhebbers beter in staat te stellen om te kunnen vinden wat zy begeeren te onderzoeken; met aanhaaling van de Nommers der Platen, welken ik, om verwarring zo veel mooglyk te vermyden, het geheele Werk heb laten doorloopen, zonder een zelfde getal te herhaalen. Hoe ver ik in de bekwaame schikking geslaagd ben, moet ik den genen, die het behaagt dezelve te onderzoeken, laten beoordeelen: doch ik twyfel niet, of myne Afbeeldingen en beschryvingen, met elkander vergeleeken, zullen gereedelyk aanwyzen, tot welk Geslagt of Klasse ieder byzonder Onderwerp behoore, en zulke Autheuren, als de Wereld verplicht hebben met Samenstelzels van alle de Onderwerpen, die men in de Natuur vindt, zullen genoegzaam in staat zyn, om ieder nieuw Voorwerp, 't welk zy in myne Werken mogen vinden, te plaatsen onder anderen van het zelfde Geslagt, die zy reeds volgens den Rang geschikt hebben in hunne verschillende Samenstelzelen.

Ten einde, voorts, de Wereld te overtuigen, dat 'er niets meer, van deezen aart, door my kan uitgegeven worden, moet ik myne Leezers berigten, dat ik my ontslagen heb' van de Stoffen, waar op ik zou kunnen voortgaan te werken. Alle myne Origineele Tekeningen zyn verkogt aan een edelmoedig Kooper, en dus de Eigendom geworden van een Edelen Graaf van groot Aanzien. Zy belooopen in 't geheel een getal van meer dan negenhonderd, en veelen derzelven zyn van Voorwerpen, nog nooit in Plaat gebragt. Thans, myn Jaaren zulks vereischende, heb ik niets over, dan my te onttrekken van het gewoel der Wereld, om Vrede en Ruste te genieten in de gemeenzaame Verkeering met eenige weinige Vrienden van myn eigen middelmaatigen Levensstaat, wier weezentlyke Waardigheid my door lange Ondervinding bekend geworden is.

P L A A T I.

Het Zwarte Aapje van middelmaatige grootte (i).

Dit Aapje, hebbende omtrent de grootte van een groote Kat, was zagtzinnig van aart, doende geen Mensch kwaad. Het hadt plezier om met een jonge Kat te speelen, gelykerwys de meeste Aapen. Het was een weinig dertel, volgens derzelve aart; als een Mannetje zynde.

De Kop van dit Schepzel was taamelyk rond. Het hadt de Huid des Aangezigts van eene getaande Vleeschkleur, dunnetjes met zwart Haair gedekt. De Ooren waren van figuur als Menschen-Ooren: de Oogen van een roodachtige Hazelnooten-Kleur, met zwarte Oogappelen. Het Haair boven de Oogen was lang en vereenigde de Wenkbraauwen; dat aan de zyden van den Kop bedekte gedeeltelyk de Ooren. De Kop, Rug, Armen, Pooten en Staart, waren met taamelyk lang, los, donker zwart Haair gedekt, zynde niet zeer styf en ook niet zeer zagt. Het voorste of onderste des Lighaams was byna geheel kaal, van een donkere Vleeschkleur, met twee Tepels aan de Borst. De vier Pooten geleeken alle eenigszins naar eens Menschen Hand, zynde met een zachte zwarte Huid gedekt, en weinig of geen Haair hebbende, met platte Nagelen. De Kat is 'er alleen tot sieraad der Afbeelding bygevoegd.

My werdt dit Aapje present gedaan, door myn verplichtenden Vriend, den Heer **GEORGE COPE**, van Stratford in Essex. Ik ben onderrigt, dat het een Inboorling is van Guinee, aan de Afrikaansche Kust. Het was een zeer vlug en levendig Diertje,

(i) *Simia nigra magnitudinis mediæ*. Edw. *Av.* 221. T. 311. *Simia Aygula*. Linn. *Syst. Nat.* XII, Gen. 2. Sp 21.

Diertje, van een goed naturel: doch ik vond my genoodzaakt my daar van te ontslaan, uit gebrek van genoegzaame ruimte: weshalve ik het vereerde aan een Hoogedelen Heer in Essex, die een bekwaame Diergaarde op eenigen afstand van zyn Huis heeft, om zulke Dieren te houden. Ik weet niet dat deeze Soort tot nog toe is beschreeven.

In Oxford-Straat, by 't Soho Plein, zag ik in 't Jaar 1761, in een Huis daar men Wilde Beesten vertoont, een zwarte Aap, eenigszins naar 't zelve gelykende, welke een *Spinnekop-Aap* genoemd werdt, wegens de dunte en langte van zyne Pooten en Staart. Dezelve hadt het Aangezigt Vleeschkleur en hieldt met zyne Staart vast, door dezelve ergens rondom te slijngen. Deszelfs groote byzonderheid en 't gene ik nooit te vooren waargenomen hadt, was, dat de Voorpooten maar vier Vingers hadden, ontbrekende de Duimen daar aan. Op de zelfde plaats was een andere lang-Pootige viervingerige Aap, in allé opzigten den voorgaanden gelykende, uitgenomen dat hy bruin Haar hadt. Deeze aanmerking vond ik goed hier te maaken, alzo dit Soort van Aapen door my voorheen niet was ontdekt (*).

P L A A T II.

De groene Westindische Raaf of groote Brasiliaansche Pappegaay (2).

Dat deeze Vogel van de grootsten is onder de Pappegaaijen, blykt genoegzaam uit de Schets-Tekening van den Kop, in de Natuurlyke grootte. De Wiek, geslooten zynde, was omtrent dertien Duimen lang en de middelste Staartpen vyftien Duimen. Hy hadt den Kop, naar het Lighaam te rekenen, groot, den Bek van eene donkere Kleur, taamelyk sterk en de Bovenkaak zeer haakig, met uithoekingen wederzyds: de Tong donker, rond en zagt: de Neusgaten klein, in een smal witachtig Huidje geplaatst, dat den Bek geheel omringde. Aan beide zyden van den Kop was een taamelyk breede plek der Huid, van Vederen geheel kaal en Vleeschkleurig, met bruine dwars-Streepen onder het Oog, bestaande uit kleine zwarte Veertjes. De Oogen, in deeze Vederlooze Huidplekken geplaatst, hadden geele Kringen en zwarte Oogappelen. Het voorste van den Kop, aan den Bek paalende, is met schoone roode Vederen gedekt, en men ziet onder den Bek een weinig donker rood, zig vermengende met de groene Vederen. De Kop van boven, de geheele Hals, de Borst en Vederen der Wieken, zyn van een schoone hoog groene Kleur, hebbende de groene Dekveders, onder de Staart, met een weinig rood gemengd. De Slagpennen, en een gedeelte van de ry der Vederen daar boven, zyn heerlyk Hemelschblauw, uitgenomen eenige weinigen naast aan de Rug, die allengs groen worden. De binnenzijden der Wieken en de onderzyde van de Staart, zyn vuil Oranje-Kleur; het midden van de Rug, de Stuit en Dekveders op de Staart, fierlyk blaauw. De Vederen of Pennen van de Staart worden trapswyze naar de kanten korter, zo dat de uitersten naauwlyks een derde deel der langte van de middelsten hebben: allen puntig zynde, van eene hoogroode Kleur, met blaauwe Tippen en twaalf in getal. De Pooten en Voeten zyn met Schubben van eene donkere Vleeschkleur gedekt, de Klaauwen donker; de Voeten van fatsoen als in allerley Pappegaaijen.

Deeze schoone Vogel heeft toebehoord aan den keurigen en verplichtenden Heer,
PHI-

(*) [Het zal waarschynlyk de *Simia Paniscus* zyn geweest van den Heer LINNÆUS, afkomstig uit Zuid-Amerika, by den Heer BRISSON gemeld onder den naam van *Cercopithecus in Pedibus anterioribus Pollice carens* &c. *Quadrup.* 211. en by BROWNE genaamd *Si-*

nia fusca major &c. *Jam.* 489.]

(2) *Psittacus major viridis*, Maccaw dictus. EDW. Av. p. 224. T. 313. *Psittacus Militaris*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 45. Sp. 2.

PHILIP CARTERET WEBB, Schildknaap en Lid der Kon. Societeit, die hem veel Jaaren levendig gehouden heeft in zyn Huis in de Provincie Surrey, en de goedheid hadt hem my te zenden kort na dat hy was gestorven, hebbende nog de Kleur van zyne Oogen, enz. Ik maakt 'er aanstons deeze Ets-Tekening van op de Plaat. De Heer WEBB wist de plaats der afkomst van deezen Vogel niet, en ik heb 'er met geen mooglykheid kunnen agter komen; maar onderstel het een Amerikaan te zyn, aangezien alle dergelyke Vogelen uit dat Wereldsdeel komen. Ik kan geen bericht vinden aangaande dit Onderwerp, en geloof, dat het tot nog toe niet in Plaat gebragt zy of beschreeven (*).

P L A A T III.

De Blaauwkoppige Pappegaay (3).

Deeze Vogel heeft ongeveer de grootte van de Blaauwe Guineesche Pappegaay met een roode Staart; weshalve hy, gelyk de voorige, verkleind heeft moeten worden, om hem op de Plaat te kunnen brengen.

De Bek is van een donkere of bruine Kleur, hebbende de Bovenkaak wederzyds een roode Vlak, en taameelyk diepe uithoekingen. De Neusgaten zyn in een smal Huidje, redelyk dicht by elkander, aan den voet van de Bovenkaak geplaatst. De Oogen hebben een donkere Kleur en zyn omringd met een kaale Vleeschkleurige Huid van weinig breedte. De Kop, Hals en een gedeelte der Borst, zyn gedekt met Veders van schoon ultramaryn blaauw, dat op de Borst een weinig naar 't paarsche trekt, en ter wederzyde van den Kop is een zwarte of donkere Vlak. De Rug, Buik, Schenkels en Wieken zyn van eene schoon groene Kleur; de Dekveders der Vleugelen geelachtig groen, naar Goudkleur trekkende: de binnenste Dekveders groenachtig; die onder aan de Staart scharlaken rood. De Staartveders zyn egaal van langte; de middelsten groen, wordende zydelings allengs blaauwachtig, en de onderzyde van de Staart heeft de zelfde Kleur, maar zo levendig niet. De Pooten en Voeten zyn licht Aschgrauw, gedekt met een Schubbige Huid: de Klaauwen donker.

Deeze zeer schoone en zeldzaame Pappegaay, ontdekte ik in een Kouw hangende aan de Deur van den Handelaar HASWELL, woonende op de Punt te Portsmouth, in Mey 1761. Die Heer hadt de goedheid van my, schoon aldaar een Vreemdeling zynde, in zyn Huis een Kamer te verleen, om een Schets te maaken, en aantekeningen, ten einde de Afbeelding te kunnen voltoojen: maar, hy kon my geen bericht geeven, van waar de Vogel was; dan alleen, dat het Schip, waar mede hy dien kreeg, toen laaft uit de Middelandfche Zee kwam, aan wier Kusten, zo veel ik weet, nergens Pappegaijen natuurlyk huisvesten. Dus blyft my de plaats zyner afkomst volkomen onzeker: hoewel ik besluit, dat deeze Soort zeer zeldzaam zy; hebbende nooit dergelyke gezien; gelyk ik ook denk dat die tot nog toe niet afgebeeld zy of beschreeven (†).

P L A A T

(*) [Buiten twyfel is het de *Psittacus Militaris* van den Heer LINNÆUS, als waar van de Kenmerken, zo wel als de beschryving, met deezen Vogel strooken; hoewel geen Autheur door zyn Ed. wordt aangehaald. Hy stelt, zo wel als EDWARDS, de plaats der afkomst onzeker; des ik niet begryp, op wat grond SELIGMANN hem een *Braziliaansche Pappegaay* genoemd hebbe, gelyk op de Plaat is gesneden. EDWARDS geeft hem den naam van *Maccaw*, aan deeze Vogelen gemeen. Zie myne *Natuurlyke Historie*, I. D. IV. Stuk, bladz. 236. Door hem zyn twee andere Maccaws of West-indische Raaven, naamelyk zo wel de rood en blaauwe

als de blaauw en geele, afgebeeld. Zie Plaat LIII en LIV, in de Derde Band van dit Vogelen Werk.]

(3) *Psittacus Capite ceruleo*. EDW. *Av.* p. 226. T. 314. *Psittacus Guianensis cyanocephalus*. BRISS. *Av.* IV. p. 247. *Psittacus menstruus*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 45. Sp. 39.

(†) [De Heer LINNÆUS stelt de afkomst van Suriname, alwaar zodanigen zouden waargenomen zyn. De Brissonfche was van Guiana, daar naast gelegen. 't Is te verwonderen, dat deeze dan niet bekender en gemeener zy. De grootte van een Tortelduif, evenwel, doet hem eenigszins verschillen.]

P L A A T IV.

De bruine Parkiet of kleine Pappegaay (4).

Deeze Vogel hadt omtrent de grootte van de gemeene Wilde Duiven, die men Veldvliegers noemt of een weinig minder: weshalve hy ook op de Plaat verkleind voorkomt. Zyn Bek is donker, met hoeken en Oranjekleurige Vlakken aan de zyden van de Bovenkaak; zynde de Neusgaten omringd met kleine roode Veertjes, de Kop, zo van boven, als aan de zyden tot onder de Oogen, zwart, met een kleinen glans van Blaauw op de kruin. Hy heeft de Oogen van een donkere Kleur, met een smal strookje kaale Huid, dat licht blaauwachtig is, omringd. Onmiddelyk beneden dit Zwarte loopt, van den Keel geheel rond tot het agterste des Kops, een Ring van Feuiljemort Kleur, getekend met langwerpige bruine Vlakjes. De Hals van agteren, de Rug, Stuit en Dekveders der Wieken, zyn donker bruinachtig zwart. De grootste Slagpennen, en eenigen van de naaste ry der Vederen daar boven, zyn schoon ultramaryn blaauw: de Slagpennen naaft aan het Lichaam en de Dekveders naaft daar boven, zyn donker met een weinig blaauwheid aan de randen: de binnenzijden der Wieken lichter blaauw dan de bovenzijde en de tippen der Slagpennen zwart. De Staart vertoont zig, geslooten zynde, van boven geheel donker blaauw; maar heeft de inwaardsche Baarden der Pennen rood, uitgenomen de tippen, die blaauw zyn en de onderste Dekveders rood. De Borst; Buik, Dyën vertoonen zig paarsch van Kleur; dewyl de donkere Vederen een paarsche Franje hebben. De Pooten en Voeten zyn gedekt met een donker Vleeschkleurige Schubbige Huid.

Deeze sierlyke Vogel werdt gezegd van Suriname afkomstig te zyn. Leevende was hy, in 't jaar 1761, de eigendom van myn keurigen en waarden Vriend, JOHN FOTHERGILL, Geneesheer te Londen, die de goedheid hadt, van hem, dood zynde, aan my te zenden. Ik had 'er, toen hy leefde, reeds een Tekening van gemaakt. Ik onderstel, dat het een zeer zeldzaame Vogel zy; alzo ik dergelyken nooit meer gezien heb, en hy is, zo ik onbeschroomd meen te mogen zeggen, tot nog toe door geen Auteur afgebeeld of beschreeven.

P L A A T V.

Het Aapje met de ruighaairige Staart (5).

Dit Aapje hadt omtrent de grootte van een half gegroeide Kat. Het was een Mannetje, dat echter geen blyk gaf van eenige geilheid. Het scheen van een tederer natuur te zyn dan de groote Aapen, zynde in zyne driften eigenzinnig; alzo het veel genegenheid hadt voor sommige Menschen en een geweldigen afkeer van anderen; in beide opzigten bestendig.

Het hadt den Kop taamelyk rond; het Aangezicht en de Ooren Vleeschkleurig; met weinig Haair daar op: den Mond taamelyk wyd: de Tand en Tong veel naar die der Menschen gelykende, even als in de meeste waare Aapen. De Oogen

wa-

(4) *Pittacus parvus brunneus*. Edw. *Av.* 315. [De Ridder heeft deelen niet aangehaald. Het zal, myns bedenkens, eene Verscheidenheid zyn van die op Plaat LX en LXII, in de Derde Band van dit Werk, behoorende tot de *Accipitrinus* of *Sordidus*, *Syst. Nat.*

XII. Sp. 38 en 40; welke ook uit de Westindien afkomstig zyn en van dergelyke grootte.]

(5) *Simia Cauda comata*. Edw. *Av.* 222. T. 312. *Simia trepida*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 2. Sp. 29.

waren Hazelnooten-Kleur, met zwarte Appelen: het Aangezicht was van boven met langachtig bruin Haar gezoomd; de kruin des Kops gedekt met donker kort Haar, dat, zig een weinig verheffende, de vertooning maakte van een Kalot of rond Mutsje. Inzonderheid was het aanmerkelyk, doordien 'er die Zakjes onder de Kaaken, welken men in de meeste Soorten van Aapen vindt, aan ontbraken. Het agterste van den Hals en 't midden van de Rug was gedekt met redelyk lang donker bruin Haar, 't welk trapswyze verandert in licht geelachtig ros, aan de Zyden, Armen Borst en Buik, alwaar het Haar zo dun en kort is, dat men de Huid en Tepels kan zien: maar de Dyën en Pooten hebben donkerer en roodachtiger bruin Haar. Aan alle de vier Voeten heeft het een zwartachtige Huid, die byna kaal is: de Staart lang en bekleed met donker bruin Haar: van zulk een langte, dat het dezelve geheel ruig maakt. Zy krult of helt nederwaards en het Diertje kan met haar end alles vatten; zo dat het daar aan hangen gaat, klimmende, door behulp der Staart, van de eene plaats naar de andere.

Dit Aapje werdt gezegd van Suriname afkomstig te zyn. Het was my vereerd door mynen waarden Vriend, Kapitein JOHN DOBSON, van Rotherhite, welke, Kapitein zynde van een Kaaper, hetzelfde vondt in een Vyandlyk Schip, dat van de Westindiën terugkwam, door hem veroverd, in den Jaare 1759. Ik geloof dat deeze Soort van Aapen bevoorens nog niet in Afbeelding gebragt ware (*).

P L A A T VI.

De gròote zwarte Kakatoe (6).

Dit is een Pappegaay van de eerste grootte. Hy valt niet kleiner dan de roodblauw en geele Maccaw, Arras of Westindische Raaf, uit Amerika. Op de Plaat is een Schets van den omtrek des Beks en van het voorste des Kops, in de Natuurlyke grootte, gegeven.

De Bek van deezen Vogel is sterk, zeer krom of haakig en van eene donker bruine Kleur, met een hoek ter wederzyde van de Bovenkaak, wier Voet gedekt is met Pluimpjes, waar in zig de Neusgaten bevinden. De Oogen zyn zwart. De zyden des Kops, van de Oogen tot aan het onderste des Beks, zyn gedekt met een kaale, roode, rimpelige Huid. De Kuif is van eene licht graauwe Kleur, met de Veders püntig en aan de tippen opwaards omgeboogen. Hy kan zyne Kuif meer opzetten, dan hier vertoond wordt en ook plat neder laten vallen op het agterste van den Kop, gelyk andere Kakatoes. Zyn geheele Pluimagie, van de Kuif nederwaards, is blaauwachtig zwart of donker Loodkleur, wat lichter van onderen dan op de Rug en Wicken. De Staart is langer dan gewoonlyk in deeze Vogelen, hebbende de Pennen van gelyke langte. De Pooten en Voeten zyn zwartachtig bruin gelyk de Bek, en bekleed met eene ruuwe Schubbige Huid.

De Afbeelding is ontleend van eene Tekening, naar 't Leven en in de Natuurlyke grootte, gemaakt op order van den Heer JOAN GIDEON LOTEN, Gouverneur van 't Eiland Ceylon en andere Vastigheden der Hollanderen aan die Kust. Met plezier neem ik deeze eerste gelegenheid waar, om de groote verplichting dankbaarlyk te erkennen, welke ik heb aan zyne Excellentie, die alles toegebragt heeft wat hem mooglyk was, tot voltoojing van myn Werk, door het bezorgen niet alleen van ver-

(*) Men vindt ook door den Heer LINNÆUS, die deeze Soort waarschynlyk van EDWARDS ontleend en wegens de Vreesachtigheid *trepida* genoemd heeft, geen ander Auteur op hetzelfde aangehaald. Zyn Ed. merkt bovendien aan, dat de Nagels rondachtig zyn,

gelyk uit de Afbeelding blykt. De WelEd. Heer, W. VAN DER MEULEN te Amsterdam heeft 'er zodanig een levendig gehad.]

(6) *Cacatua magnus niger*. EDW. Av. p. 229. T. 316.

verscheide nieuwe en keurlyke Stukken in hooge bewaaring; maar ook van veele fraaije Tekeningen, naar de Natuur gemaakt. Zyn Ed. heeft ook de Liefhebbers van deeze Ryken grootelyks verplicht, door aan het Brittannisch Muséum present te doen een zeer groote, keurige en kostbaare Verzameling van oirspronklyke Tekeningen, in Waterverw, van de fraaiste Dieren, Planten enz., die inboorlingen zyn van India: te gelyk met veele Stalen van de Voortbrengzelen des Lands, wel geconserveerd; welk alles my ten behulpe gestrekt heeft.

Deeze Vogel geloof ik in Plaat gebragt te zyn door *Petrus Schenk*, onder den naam van *Corvus Indicus*, in een klein Boekje van Afbeeldingen van Vogelen naar 't Leven, te Amsterdam, Anno 1707, door *S. van der Meulen* uitgegeven.

P L A A T VII.

De kleine witte Kakatoe met een geele Kuif (7).

Deeze Vogel is wat kleiner dan de gemeene Afrikaansche graauwe Pappegaay met een roode Staart. De Schets op de Plaat, daar nevens, wyft aan, hoe zig de Kuif, niet opgezet zynde, vertoone.

Hy heeft den Bek donker Aschgrauw en Tanden of Hoeken aan de zyden van de Bovenkaak. Op zynen Kop heeft hy lange Veertjes van een schoon geele Kleur, welken hy, naar welgevallen, kan opzetten tot een getoornde Kuif, of naar agteren vallen laten. De Neusgaten staan in een smal Huidje, [het Wasch genaamd,] aan den Voet der Bovenkaak. De Oogen zyn geplaatst in Plekken van een licht Loodkleurige kaale Huid: zy hebben de Kringen helder Oranje, en de Appelen zwart. Onder ieder Oog is een groote plek geele Vederen. Het overige der Pluim- agie, van den Kop nederwaards, is wit, uitgenomen een flauwe tint van geel onder aan de Borst, aan de zyden onder de Wieken en derzelver binnenzijden. De Wieken en Staart zyn byna van gelyke langte: de Pooten en Voeten met een donker blaauwachtige, Loodkleurige, Schubbige Huid bekleed.

Ik maakte de Tekening van deezen Vogel ten Huize van Lord TILNEY. Zy zyn van de Nederlandfche Oostindifche Eilanden afkomstig. BRISSON heeft, in zyne *Ornithologie*, Vol. IV. p. 212, zo ik meen, deeze zelfde Soort, die van de Philippynfche Eilanden was overgevoerd. Ook is deeze kleine Kakatoe door ALBIN beschreeven en in Plaat gebragt, Tom. III. p. 12; doch hy meldt de plaats van deszelfs afkomst niet. Ik hope dat deeze myne Afbeelding tot verbetering van de zyne zal mogen strekken.

P L A A T VIII.

De graauwe Brasiliaansche Klaauwier (8).

De Voorwerpen zyn hier in de Natuurlyke grootte vertoond. De Vogel heeft den Bek zwartachtig en een weinig nederwaards omgeboogen; zynde het Voetstuk der

(7) *Cacatua albus minor*, *Crista flavâ*. Edw. Av. p. 230. T. 317. [De Heer LINNÆUS maakt geen byzondere Soort van deezen noch ook van den voorgaanden, maar wilze vergeleeken hebben met den grooten witten Kakatoe, door EDWARDS op zyne Pl. 160. afgebeeld. Zie denzelven in de Derde Band deezes Werks, op Plaat LV, vertoond. De kleine, zegt

IX. Deel.

de Heer EDWARDS aldaar, is niet grooter dan een gemeene Duif. By gedagten Heer W. VAN DER MEULEN heb ik deezen dikwils levendig gezien.]

(8) *Pica grisea Brasiliensis*, Edw. Av. p. 231. T. 318. *Cotinga cinerea*. BRISS. Av. II. p. 353. *Lanius Nengeta*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 44. Sp. 7.

der Bovenkaak in 't ronde bezet met styve zwarte Haartjes, die voorwaards uitsteeken. Van de hoeken des Beks gaan breede zwarte Streeken onder de Oogen naar het agterste van den Kop. De Kruin, Nek, Rug en kleinste Dekveders der Wieken, zyn van eene donker bruinachtige Aschkleur. De Staart is zwart, hebbende de buitenste Pennen ver heen wit getipt. 't Getal der Pennen is twaalf, waar van de middelsten langst en allen hebben zy zwarte of donkere Schaffen. De Dekveders der Wieken, zo boven als beneden, zyn zwartachtig, maar de Enden van eene witachtige Aschkleur. Rondom de Oogen, als ook van den Keel langs de Borst, tot aan de Dekveders onder de Staart, is de geheele Vogel gedekt met licht Aschkleurige of witachtige Vederen. De Pooten en Voeten, taamelyk sterk naar de grootte van den Vogel, zyn donker Aschgrauw, de Klaauwen zwart. De buitenste Vinger is, aan 't begin, met den middelsten samengegroeid.

De bygevoegde Kapel is een Chineesche (*). Derzelver Lichaam, de Onderwieken en de deelen der Bovenwieken naast aan het Lyf, zyn van een schoone Oranje-kleur, met zwarte Vlakken, beter uit de Afbeelding te zien, dan met woorden te verklaren: de enden der Bovenwieken paarschachtig zwart, met witte een weinig purperkleurige Vlakken. Aan de onderkant heeft zy byna de zelfde Kleuren, doch flauwer. De Schildknaap MATTHEW HARRISON, Zoon van Sir THOMAS HARRISON, Kameraar van Londen, heeft my deeze en eenige andere Chineesche Kapellen vereerd:

De beschreeven Vogel komt zeer naby aan onzen grooten Slachtervogel van WILLOUGHBY, p. 87. en zou misfchien wel het Wyfje van die Soort kunnen zyn: want ik heb den gemelden uit Noord-Amerika ontvangen, komende naauwkeurig met de onzen, die men in Engeland en Duitschland vindt, overeen. Hoe veel de myne van dien van WILLOUGHBY verschille, kan men uit vergelyking van derzelver beschryvingen opmaaken. Hebbende onlangs van mynen keurigen Vriend, den Schildknaap P. COLLINSON, Lid der Koninglyke Societeit, een buitengemeen Bericht ontvangen aangaande den grooten Slachter-Vogel, bevestigd door de kundigheid van een Heer van Aanzien, verhope ik, dat hetzelfde myne Leezeren aangenaam zal zyn.

De Heer BELL een Liefhebber en Natuur-onderzoeker, die een Reis van Moskow naar Peking door Siberie gedaan, en lang in Rusland zyn Verblyf gehouden heeft, gaf aan gedagten Heer bericht, in een Brief van den 5 April 1747, dat de groote of Aschkleurige Slachtervogel dikwils door de Vogelaars in Rusland gevangen en tam gemaakt worde. Zodanig een werdt aan den Heer BELL gegeven, die een Stok, met een spitse Punt aan het uitsteekende end, in den Wand vastmaakte, om den Vogel op te laten rusten. Byzonder aartig vertoonde zig toen de natuur van deezen Vogel. Wanneer hy een klein Vogeltje, 't zy een Vlaschvink of Groenling, in zyn Kamer liet vliegen, dan vloog die aanstonds van den Stok, en vatte het Vogeltje, op een zonderlinge manier, by den Keel, waar door deszelfs Ademhaaling gestremd en hetzelfde schielyk ter dood gebragt werdt. Niet minder zonderling was, ten dien opzigte, dat hy het Vogeltje, zo even gedood, naar zyn Stok bragt, en hetzelfde aan de scherpe Punt spitste, trekkende het met zyn Bek en Klaauwen voort. Dit deedt hy verscheide Vogeltjes agtereen, latende dezelve zo lang hangen, tot hy gelegenheid hadt, omze op zyn gemak op te vreeten. Dit spitsen der doode Vogeltjes is een ingeeving der Natuur, ten einde dezelve beter aan stukken te kunnen scheuren: want hy heeft de kragt niet, omze, gelyk een Havik doet, met zyne Klaauwen vast te houden, en met zynen Bek van een te ryten; maar, als zy vast gespitst zyn, dan is hy sterk genoeg omze aan stukken te

kry-

(*) *Phalæna Militaris*. LINN *Syst. Nat.* XII. Gen. 233. Sp. 12. ROES. *Inf.* IV. T. 6. f. 3. *Nat. Hist.* I. D. XI. Stuk, bladz. 596. [Doch wy hebben ze in

Kleur een weinig verschillende, naamelyk in 't midden geel, uitwaards Violet.]

krygen. De Russen vermaaken zig veel, met het overleg en wreed bedryf van deeze Vogelen, op die manier, aan te schouwen (*). De boven beschreeven is zeer naby en mischien wel de eigenste als de *Guiraru Nbeengeta* van MARKGRAAF. Zie WILLOUGHBY's beschryving, in zyne *Ornithologie* p. 235. Hy was in Spiritus, met veele anderen, van Suriname in Zuid-Amerika overgebragt en bevindt zig thans in de Verzameling van den Heer JOHN FOTHERGILL, Medicinæ Doctor te Londen.

P L A A T IX.

De zwart en geele Aakster van Brasíl (9).

Deeze Vogel is hier kleiner dan Natuurlyk vertoond, om hem beter in 't bestek van de Plaat te brengen. In grootte komt hy byna met de Bonte Kraay overeen. Zyn Wieken, geslooten zynde, hebben omtrent zes en een vierde Duim langte. Zie een Schets van den Kop om laag in de Natuurlyke grootte.

De Bek is regt, hoewel een weinig nederwaards geboogen aan de Punt, die vry scherp is en de Oppervlakte glad, geel van Kleur. De Pluimagine is zwart, een weinig uit den paarschen glinsterende, uitgenomen een schoon geele Vlak op de Dekveders van ieder Wiek. De laagste helft van de Rug, de Dekveders zo wel boven als beneden de Staart, en de Staartpennen by haare inplanting, zyn ook schoon Goudgeel. Aan de binnenzyde zyn de Wieken zwart, uitgenomen een weinig Wits aan de kanten der binnenste Baarden van de Slagpennen by derzelver inplanting. De Staart heeft twaalf Vederen. Zo wel de zwarte als de geele deelen van den Vogel hebben de Donsveertjes aan de Wortels der Vederen zeer wit. Hy heeft taamelyk sterke Pooten en Klaauwen, die met zwarte Schubben gedekt zyn. De buitenste en middelste Vingers zyn aan hun begin een weinig vereenigd. MARKGRAAF zegt, dat de Oogen Safierkleurig zyn.

Deeze Vogel is de *Jupujuba* of *Japu* der Brasiliaanen. Zie de beschryving van dien Auteur, by WILLOUGHBY p. 142 en de Afbeelding Pl. 23. Hy maakt een hangend Nest. MARKGRAAF zag aan eenen Boom, naby een Huis, meer dan vier honderd zodanige Nesten aan de enden der Takken hangen. Hoewel zyne beschryvingen beter dan die van zyne tydgenooten zyn, vind ik de Afbeeldingen zo klein en slegt getekend, dat men geen regt denkbeeld maaken kan van de Onderwerpen, die hy meent uit te drukken. Ik ben deeze verbeterde Tekening verschuldigd aan Kapitein WASHINGTON SHIRLEY, thans Graaf van Ferrers, die in een Fransch Schip, uit Zuid-Amerika t'huiswaards komende, een der grootste partyën van zeldzaame en schoone Vogelen van dat Land, welke ik immer zag, prys maakte: zynde die allen zeer zuiver en fraay opgezet en geconserveerd. Men zeide, dat dezelve geschikt waren tot een présent voor Madame Pompadour. Hoe leed het my was; dat eene schoone Dame beroofd werde van een zo loffelyke verlustiging, verheugde ik my niettemin uitermaate, dien Prys veilig binnen Londen te zien, als welke byna de oorzaak is geweest der Uitgaave van dit laatste Deel myner Werken, waar in ik dikwils gelegenheid hebben zal, om den naam te melden van gedagten Hoog Edelen Heer, wiens geluk, in dat Schip te ontmoeten en te veroveren, mede tot myn voordeel is uitgevallen.

De

(*) [Deeze Vogel behoort tot de Klaauwieren, welken men in 't Hoogduitsch *Doorndraaijers* noemt, om dat zy op de Haagen gaan zitten en Vogeltjes op dergelyke manier aan de Doornen spitsen of als 't ware den Nek omdraaijen, en dan van elkander plukken: gelyk ik gemeld heb, in myne *Natuurlyke Historie*, I.

D. IV. Struk, bladz. 212.]

(9) *Pica nigra & lutea Brasiliensis*. EDW. AV. p. 234. T. 319. *Pica Perfica*. BELL. ALDROV. WILL. &c. *Cassicus luteus*. BRISS. AV. II. p. 100. T. 9. f. 1. *Oriolus Perficus*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 52. Sp. 9.

De Heer BRISSON geeft een goede Afbeelding van deezen Vogel, dien hy *Cassique Faune* noemt, Levensgrootte, in zyn Vogelen-Werk, Tom. II. p. 100. Pl. 9. f. 1. Hy zegt dat men hem in Brasíl, en te Cayenne, een Volkplanting der Franschen benoorden de Rivier der Amazoonen, vindt. Myne Plaat was ge-etst en voltooid, voor dat de Ornithologie van den Heer BRISSON aan 't licht gegeven ware; anderszins zou ik deezen Vogel niet in Afbeelding gebragt hebben (*).

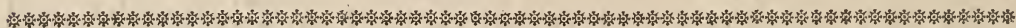

P L A A T X.

De blaauw en groene Aakster (10).

Deeze Vogel is hier, op de Plaat, in zyne Natuurlyke grootte vertoond. Hy heeft den Bek zwart, een weinig nederwaards geboogen, met een hoek aan de Bovenkaak wederzyds, naby de Punt. De geheele Kop, Hals en onderzyde tot aan de Staart, het onderste van de Rug als ook de Staartpennen, zyn allen van eene schoon blaauwe Kleur, een weinig met paarsch geschaduw, hebbende een helder glanzige Oppervlakte als gepolyft Metaal. De kleinste Dekveders der Wieken, zo wel boven als beneden, zyn van de zelfde glanzig blaauwe Kleur. Het middelste van de Rug, de Slagpennen, en de twee ryën van Dekveders boven dezelve, zyn zeer schoon groen, met een weerschyn als van gebruineerd Goud. De Dekveders hebben zwarte Tippen, twee ryën maakende dwars over ieder Wiek: de binnenzyden der Slagpennen, en onderzyde van de Staart, zyn donker zwart. Aan het end der Staart en het midden des Lighaams tuschen de Pooten, zyn de blaauwe Veders met groen geschaduw. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn taamelyk sterk naar de grootte van den Vogel, gedekt met zwarte Schubben, en hebben den buitensten Vinger, aan den Wortel, met den middelsten een weinig samengehecht.

Men heeft my onderrigt, dat deeze Vogel van 't Eiland Ceylon, in Oostindie, afkomstig zy. Hy bevindt zig in bezitting van den Heer PAGE, Edelman van wylen den Hoog Edelen Lord MELCOMBE. Die Heer is zelf een zeer goed Tekenaar, en toonde my verscheide keurige Tekeningen van Vogelen enz. in Waterverw, van zyn eigen hand, waar mede hy zyn Vertrek, in 't Huis van Lord MELCOMBE, hadt opgesierd. Hy verpligte my met het gebruik van deeze en andere keurlyke Vogelen; om naar te tekenen. De hier beschreevene houd ik ontwyfelbaar voor een onbekende Soort, alzo ik geen Afbeelding of beschryving, in de Natuurlyke Historie, daar mede overeenkomstig, kan vinden.

P L A A T XI.

De groene Aakster van Ceylon (11).

Deeze heeft op de Plaat ook zyne Natuurlyke grootte. De Schets van den Kop, beneden, is 'er alleenlyk bygevoegd om een kleine uithoeking, welke de Bovenkaak wederzyds digt by de Punt heeft, aan te wyzen.

De Bek is regt, taamelyk dik en zwart van Kleur. Van de Neusgaten loopt aan bei-

(*) [Ik bezit 'er zodanig eenen, uit onze Koloniën, welke ook aan die Kust leggen, overgebragt, onder myne opgezette Vogelen.]

(10) *Pica coerulea & viridis*. EDW. AV. p. 236. T. 320.

(11) *Pica viridis Infulae Ceylon*. EDW. AV. p. 237. T. 321. *Merula torquata* CAP. BONÆ SPEI. BRISS. AV. II. p. 299. T. 30, f. 1. *Turdus Zeylonus*. LINN. SYST. NAT. XII. Gen. 107. Sp. 28.

beide zyden een geele Streep boven ieder Oög. De Keel, onmiddelyk onder den Bek, is helder geel. Van de hoeken des Beks, beneden de Oogen, loopen zwarte Streeken, langs de zyden van den Keel nederwaards, die zig in een groote zwarte Vlak aan 't begin van de Borst vereenigen. Op het Voorhoofd en aan de agterzyde van de zwarte Streeken, zyn de Veertjes blaauw Aschkleur. De Borst, Buik, Schenkels en Dekveders onder de Staart, zyn geel, zo wel als de zyden onder de Wieken en derzelver inwaardsse Dekveders. De kruin des Kops, de Nek, Rug, Stuit en de bovenzyden der Wieken, zyn Olyfkleurig groen, iets helderer op de Stuit en aan de kanten der grootste Slagpennen, dan elders. De enden deezer Pennen zyn zwart of donker, de binnenzyden van eene bruinachtige Aschkleur. De Vederen van de Staart worden zydelings korter en zyn allen van boven en beneden zwartachtig, doch aan de tippen geel, met de kanten, aan de bovenzyde van de Staart, een weinig Olyfkleurig. De Pooten, Voeten en Klaauwen, waaren donker Loodkleurig of zwart.

Deeze Vogel was, met veele anderen, uit Oostindie overgebracht door den Heer JAN GIDEON LOTEN, Gouverneur van Ceylon, Schildknaap en Lid der Koninglyke Societeit, die dezelveu present deedt aan het Brittannisch Muséum, alwaar zy thans zig bevinden. De Heer BRISSON heeft, in zyne *Ornithologie*, Vol. II. Pl. 30. Fig. 1, deezen Vogel afgebeeld en *Gekraagde Merel* van de Kaap der Goede Hope getyteld: maar ik ben onderigt, dat hy van Ceylon kome. Het verwondert my niet, dat ik dikwils Oostindische Vogels onder den naam van Kaapsche ontvangen heb: want het is waarschyntlyk, dat de Hollanders dikwils Vogelen, zo levendig als dood, aan de Kaap brengen, alwaar Schepen van andere Natiën aankomen en dezelveu koopen, om ze naar Europa te voeren, zig verbeeldende, dat het Inboorlingen zyn van de plaats, daar zy die bekomen. Hoewel BRISSON hem onder de Lyfters plaatst, acht ik eer, wegens de hoekjes aan den Bek en de zwarte merken aan den Kop, dat hy tot het Geslagt der Aakstereu of Klaauwieru behoore.

P L A A T XII.

De zwarte geel gewiekte Aakster (12).

De Afbeeldingen, op deeze Plaat, zyn wederom in de Natuurlyke grootte. De Vogel heeft een aanmerkelyke invalling aan den voet der Bovenkaak, boven de Neusgaten, welke BRISSON, in de Afbeelding, door hem daar van gegeven, niet aangewezen heeft.

De Bek is scherp, een weinig nederwaards geboogen en zwart van Kleur, zo wel als de geheele Pluimagine van den Vogel, uitgenomen de kleine Dekveders op de bovenzyde der Wieken, die helder geel zyn, en de inwaardsse Dekveders geel gezoomd. De Zwartheid is niet van de glanzige Soort, maar gelykt naar die van den gewoonen zwarten Mannetjes-Merel. De Staart bestaat uit twaalf Vederen, de middelsten langst en zydelings verkortende, gelyk in de Afbeelding is verbeeld. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn redelyk grof naar 't Lyf te rekenen, en allen zwart of donker.

De *Sprinkbaan*, hier onder afgebeeld, verschilt weinig van de gemeene Sprinkhaanen, (die somtyds by geheele Wolken verschynen en Hongersnood in de Landen, welke door hun bezogt worden, veroorzaaken,) dan door de aanmerkelyke

scherp-

(12) *Pica nigra* Alis flavis. EDW. Av. p. 239. T. 9. f. 2. *Oriolus Cayanensis*. LINN. *Syst. Nat.* XII. 322. *Xanthornus Cayanensis*. BRISS. Av. II. p. 123. Gen. 52. Sp. 15.

scherpte en ploojen, van haar Nekschild (*). Den 4 Augustus van 't jaar 1748, werden wy verschrikt door haare verschyning in de nabuurschap van Londen; maar de Voorzienigheid liet niet toe, dat zy in zulk een menigte kwamen, om de Vruchten des Aardryks te vernielen. Een der gemeene Sprinkhaanen heb ik op Plaat 208, in myne Vogel-Historie, afgebeeld, welke hier mede vergeleeken kan worden, om het verschil van grootte te zien. Ik reken dat deeze omtrent zesmaal zo Lyvig zy als de andere. Dezelve was over 't geheel roodachtig bruin van Kleur. Een van deeze Soort bevindt zig in 't Brittannisch Muséum, maar niet zo groot als die, naar welke ik deeze myne Afbeelding maakte (†).

De beschreevene Dieren zyn beiden naar 't Voorwerp getekend. De Vogel is één der genen, welken de Graaf FERRERS in een Fransch Schip prys maakte, gelyk ik reeds gemeld heb. BRISSON heeft denzelven afgebeeld en beschreeven onder dert naam van *Carouge de Cayenne*. Het is een Inboorling van Gujana in Zuid-Amerika. Uit welk Land de Sprinkhaan kwame heb ik niet kunnen ontdekken. Zy heeft aan wylen Mejuffrouw BARRINGTON van Bath toebehoord, en was bewaard in een Vogt van haar eigen samenstelling, welke zy geheim hieldt; doch ik geloof dat het niets ware dan een sterke Solutie van gemeene Aluin in Water: want een weinig daar van in een Kopje latende uitwaasemen, hadt het overblyvende Zout de gedaante en Smaak van Aluin. Zy hadt veel dingen, welke zo wel geconserveerd scheenen te zyn in dit Vogt, als die men in Geesten bewaart, en indien zulks op de Proef blykt, dan zal het raadzaamer zyn, bederflyke Zaaken in Aluinwater te bewaaren dan in Geesten; als aan den eenen kant beter koop zynde en aan den anderen, in geval van Brand, het Vuur eerder uitblusschende dan Voedzel geevende. De Sprinkhaan is thans in handen van den Boekverkooper MILAN, by 't Admiraaliteits Huis, mynen zeer goeden Vrind, die my zeer verplicht heeft met het leenen van veele keurige Voorwerpen der Natuurlyke Historie, tot myn gebruik.

P L A A T XIII.

De geelkoppige Spreeuw (13).

Op deeze Plaat is wederom alles in de Natuurlyke Grootte voorgesteld. De Vogel heeft den Bek taamelyk regt, scherp gepunt en van een zwarte Kleur. Daar zyn eenige weinige zwarte Vedertjes tuschen 't begin van de Bovenkaak en de Oogen; voor 't overige is de geheele Kop en Keel van eene schoon geele Kleur. Al zyn Plumagie is verder zwart, de binnenzijden der Wieken en onderzyde van de Staart, even zo zwart als van buiten. De zwartheid is zonder eenigen weerschyng, glans of verandering van Kleuren, even als in de laatst beschreevene Vogel. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn van een sterk maakzel, allen diep zwart.

De Tak van den *Arbutus* of Aardbezie-Boom (§), waar op de Vogel staat, en die 'er alleen tot sieraad is bygevoegd, heb ik insgelyks naar 't Leven getekend. In Engeland is deeze Boom gemeen en maakt, altyd groen zynde, een aangename Vertooning in de Winter. In November, naamelyk, draagt hy rype Vruchten en

(*) *Gryllus Thorace cristato*, *Carinâ quadrisidâ*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 221. Sp. 37.

(†) Deeze zal een Westindische zyn, hoedanigen ik van dergelyke grootte, zo droog als in Liqueur, bezit. Ik hebze onder den naam van *Gekande* beschreeven, in myne *Natuurlyke Historie*, I. D. X. STUK, bladz. 206, enz.

(13) *Sturnus Capite flavo*. EDW. *Av.* T. 323. p. 241.

Xanthornus Icterocephalus Cayanensis. BRISS. *Av.* II. p. 124. T. 12. f. 4. *Oriolus Icterocephalus*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 52. Sp. 16.

(§) *Arbutus Unedo*. LINN. *Syst. Veg.* XIII. Gen. 552. Sp. 1. Zie denzelven in myne *Natuurlyke Historie*, II. DEELS, V. STUK, bladz. 90, enz., omstandig beschreeven.]

tevens Bloemen, die Vruchten voortbrengen tegen 't volgende Jaar. De Vrucht is van buiten rood en maakt Trosfen als van Aardbeziën, hebbende van binnen een geelachtig Vleesch, met kleine Zaadjes doormengd: de Bloemen zyn geelachtig wit, met de Steeltjes roodachtig, van figuur, gelyk ook de Bladeren; zodanig; als de Afbeelding voorstelt.

De Vogel is een der gemelden, door den Graaf van FERRERS prys gemaakt, die, zo ik onderstel, allen uit de zelfde Landstreek zyn. BRISSON heeft, in zyne Ornithologie, deezen Vogel afgebeeld en beschreeven, dien hy noemt *Carouge met een geelen Kop, van Cayenne*. In het doorbladeren van dien Heer zyn Werk, bevind ik; dikwils gelegenheid te zullen hebben om hetzelfde aan te haalen, alsoo verscheidene der Vogelen, in dit gedeelte van myne Naleezingen vervat, door hem zyn afgebeeld en beschreeven: want, dewyl alle de Tekeningen der Platen reeds voltooid waren, eer ik het plezier had van dat Werk te zien, kon ik, ten zynen gevalle, niet nalaaten dezelve in 't Koper te brengen. Het zal dus, daar wy beiden de Afbeeldingen van de zelfde Onderwerpen, zonder van elkander te weten; aan 't licht gebragt hebben, derzelver Historie bevestigen, door de overeenkomst van onze Afbeeldingen en beschryvingen.

P L A A T XIV.

De kortstaartige Aakster (14).

Zo wel de Vogel, als de Tor, zyn hier in de Natuurlyke grootte verbeeld. ALBIN heeft deezen Vogel afgebeeld naar een slegte Tekening, die in Oostindie was vervaardigd, welke ik ten huize van den Heer DANDRIDGE gezien heb; hoewel hy de Wereld heeft willen doen gelooven, dat zyne Afbeelding naar 't Leeven was gemaakt. Zyn groote byzonderheid bestaat in de kortheid van de Staart.

De Bek is regt, scherp gepunt en van eene bruinachtige Vleeschkleur. Van de Bovenkaak, over den Kop heen, langs de Nek, loopt een zwarte Streep. Boven de Oogen, van den Bek langs de zyden van den Hals naar agteren, gaan Streeken, die licht bruin zyn aan de boven- en wit aan de onderkant. Van de hoeken des Beks, onder de Oogen, en een weinig langs den Hals naar beneden, strekt zig een breede zwarte Streek uit. De Keel, onmiddelyk onder den Bek, is wit. De Rug, de grootste Dekveders der Wieken, en eenige weinigen der binnenste Slagpennen naast aan de Rug, zyn van een schoone donkergroene Kleur. De bovenste Dekveders van de Staart, en de kleinen aan de buitenzyde der Wieken, zyn uitermaate schoon helder Hemelsblauw. Eenige weinigen van de Dekveders der Wieken hebben zwarte Tippen, daar zy aan het groene van de Rug stooten. De Slagpennen, en eenigen der Dekvederen boven de buitensten, zyn zwart. Omtrent zes van de buitenste Slagpennen hebben witte Streeken overdwars, 't welk een witte Vlak op de Wiek maakt, zo wel boven als onder. De tippen der Slagpennen zyn donker wit; de binnenzijden der Wieken zwart, uitgenomen de gezegde witte Vlak en een kleinere op de binnenste Dekvederen. De Staart bestaat uit twaalf zeer korte Vederen, die, zo wel boven als onder, zwartachtig zyn, met groene tippen. De Borst, het Lyf en de Schenkels, zyn van eene geelachtige; de Buik, Stuit en Dekveders onder aan de Staart; van eene schoone licht roode Kleur. De Pooten zyn lang naar 't Lighaam te rekenen, en, zo wel als de Voeten en Klaauwen, roodachtig geel of

(14) *Pica Caudâ brevi*. EDW. Av. 242. T. 324. *Pica Indica vulgaris*. RAJ. Av. 195. T. I. f. 16. ALB. Av. I. p. 131. *Turdus viridis Moluccensis*. BRISS.

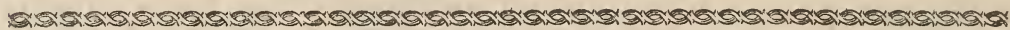
Av. II. p. 316. T. 32. f. 1. *Corvus brachyurus*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 50. Sp. 15.

of donker Oranje. De buitenste Vingers zyn, by 't begin, een weinig aan de middelsten gehecht.

De Tor, daar onder afgebeeld, voert den naam van *Rhinoceros*, of *Olyphant-Tor* (*), by de Liefhebbers der Insekten. De bovenste Hoorn, die hy heeft, is wederzyds getand, en van onderen met eene zelfstandigheid bekleed, die naar geel Pluis gelykt. De Snuit, daar onder, is getand. Tusschen beiden, zegt men, neemen zy kleine Takjes van Boomen, en zaagen die, door snel rond te vliegen, spoedig met de gezegde Tandjes af, om daar mede hunne Nesten te maaken, dienende het Pluis om 't Zaagzel weg te veegen (†). Het Oog is roodachtig, met een Hoornig puntje effen daar boven, waar door hetzelfde beschermd wordt. 't Geheele Dier is van een glanzig zwarte Kleur, uitgenomen de Wieken, die bruin zyn en doorschynende en derzelver Dekschilden, welke hard zyn en bruinachtig groen of Olyfkleurig, met zwarte Vlakjes van verscheiderley grootte gesprenkeld.

De hier afgebeelde Vogel was door den Gouverneur LOTEN, voorgemeld, medegebragt van 't Eiland Ceylon, en bevindt zig thans in het Brittannisch Kabinet van Natuurlyke Zaaken. BRISSON heeft denzelven, of een veel naar dien gelykende, afgebeeld en beschreeven. Uit zyn zeggen, dat de Oogkring *witachtig* zy, onderstel ik, dat hy den Vogel leevendig gehad hebbe. Hy noemt denzelven de Groene Merel van de Molukkes. Van ALBIN wordt dezelve, in zyne beschrijving, de Bengaalsche Kwartel: en op zyne Plaat de Kwartel van de Kaap der Goede Hope, getyeld; hoewel hy geenszins, noch ten opzigt van den Bek noch van de Pooten, tot het Geflacht der Kwartelen behoort. Doch ALBIN is een te beuzelachtig Autheur, om van braave Schryvers over de Vogelen aangehaald te worden. Zyn Werken zyn meest een verminkte en gebrekkelyke Kopy van WILLOUGHBY, en de weinige weezentlyke Ontdekkingen, door hem gemaakt, beslaan naauwlyks een twintigste van 't geheel.

De Tor was my gegeven door mynen Waarden Vrind, JOHN GWILT Junior, van Londen, die my verhaalde, dat dezelve van 't Eiland Guadaloupe gebragt ware. Aan de Vaste Kust van Nieuw Spanje komt deeze Tor eens zo groot, als die op de Plaat is afgebeeld, voor. Een aantekening, daar mede van het Eiland gekomen, hieldt in, dat zy zeer veel kwaad doen en moeielyk te vangen zyn.

P L A A T XV.

De gekuifde langstaartige Aakster (15).

Men ziet deezen Vogel hier ook in de Natuurlyke grootte. Ik acht dezelve het Wyfje te zyn van den Aaksterigen Paradys-Vogel, door my in myne Vogel-Historie, op Bl. 113, voorgesteld, en beschreeven in Raj. Syn. Avium, p. 195.

De Bek is donker Aschgrauw, taamelyk regt, scherp gepunt, met hoeken by de punt, gelyk in de Slagtervogel en van boven gekield. De Neusgaten zyn ten deele gedekt met zwarte Veders en Borstelige Haartjes, die vooruit steeken. Aan de hoeken der gaaping is hy breed, gelyk blykt in de Afbeelding, daar men vlak op den Kop ziet, in de hoek van de Plaat. De Kop en Hals zyn bekleed met zwarte Veertjes,

(*) *Scarabæus Hercules*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 189. Sp. 1. Vliegende Eenhoorn. Zie myne *Natuurlyke Historie*, 1. Deels IX. STRUK, blad. 143. Plaat LXXI. Fig. 1.

(†) [Veeleer zou ik denken, dat zy zulks doen om Voedzel te trekken uit het Sap der Bladsteelen of Takjes, gelyk *PETIVER* daar van getuigt en dat zy des-

wegen *Toddy-Vliegen* genoemd worden: want wanneer maaken de Torren zodanige Nesten?]

(15) *Pica cristata Caudâ longâ*. EDW. AV. p. 245. T. 325. Var. *Muscicapæ Paradisi*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 113. Sp. 1. quæ *Pica Orient. Caudâ duabus Pennis longissimis donatâ*. EDW. AV. T. 113. Zie in dit Vogelen-Werk III. Band. Pl. VIII.

tjes, die een blaauwen of groenachtigen weerschyn hebben. Op de Kruin zyn lange Veders, die overend gezet een Kuif maaken. De Rug, Wieken en Staart, zyn allen van een helder roodachtige Kaneelkleur: de onderzyde der Wieken en Staart eveneens maar bleeker, de tippen der Slagpennen donker. De twee middelste Veders van de Staart zyn omtrent negen Duimen langer dan de zyde Veders. De Borst is Aschgrauw: de Buik, Schenkels en Dekveders onder aan de Staart, zyn wit: de Pooten, Voeten en Klaauwen, Aschgrauw. De buitenste Vingers zyn tot het tweede Lid met de middelsten samengevoegd; de binnensten zo ver als 't eerste strekt.

Deeze keurlyke Vogel was van het Eiland Ceilon medegebragt, door mynen waardigen Vriend, JOAN GIDEON LOTEN, en bevindt zig nu opgezet in het Brittanisch Muséum. BRISSON noemt hem *Gekuifde Vliegenvanger*, en zegt, dat dezelve van de Kaap der Goede Hope kome: maar zyne Afbeelding is zekerlyk onvolmaakt, doordien 'er de twee ongemeen lange Staartveders aan ontbreeken. Ik geloof dat het eigen is aan sommige Vogels, die zodanige lange Veders in de Staart hebben, het halve Jaar zonder dezelve te zyn. Ik weet dat het dus bestaat met het Weeuwije of de Roodborstige lang gestaarte Vink, die in myne Vogel-Historie, op Plaat 86, is vertoond: want sommigen derzelven hebben verscheide Jaaren in Londen geruid en zyn daardoor veranderd in geheel anders gekleurde Vogeltjes, zynde zes Maanden zonder de lange Vederen of Staartpennen geweest, waarna dezelve zig weder begonnen te vertoonen. Zie BRISSONS Afbeelding in zyne Ornithologie, Vol. II. Tab. 41. Fig. 1, en beschryving, pag. 418. BRISSONS *Zwarte Gekuifde Vliegenvanger*, van pag. 414 in 't zelve Deel, is zekerlyk het Mannetje van de andere. Onze Landsman ROBERT KNOX heeft, in zyne Historie van Ceylon, Lond. 1681, kortelyk deeze Vogels beschreeven, zeggende pag. 27. „Hier zyn „kleine Vogels, niet veel grooter dan Moschen, zeer aangenaam voor 't Gezigt, „doch zo ik meen nergens anders toe dienende. Sommigen derzelven zyn wit als „Sneeuw, hebben Staarten van omtrent een Voet lang en Koppen zo zwart als „Git, met een Kuif of Pluim van Vedertjes, regtop daarop staande. Anderen „zyn 'er van de zelfde Soort, alleenlyk in Kleur verschildende, roodachtig gelyk „een Oranje-Appel en op den Kop dergelyke Pluim hebbende van zwarte Veertjes. „Ik onderstel dat de eenen de Mannetjes, de anderen de Wyfjes zullen zyn.” SEBA heeft, in het I. Deel van zyne Werken, een slegte Afbeelding van dezen Vogel, in Fig. 5, op Plaat XXX, gegeven. Deeze heeft de lange Pennen in de Staart. Hy schynt van den zelfden Vogel wederom een Afbeelding te hebben willen geeven in het Tweede Deel, doch zonder de gedagte lange Vederen.

P L A A T XVI.

De blaauwe Oostindische Gaay (16).

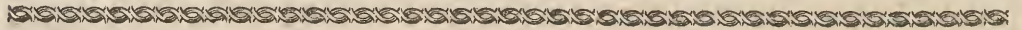
Deeze Vogel is op de Plaat tot de helft verkleind in zyne Afmeetingen, dat is gebragt op een Schaal van twaalf Duimen, die maar een half Voet in langte bedraagt. De Wiek, geslooten zynde, was zeven Duimen lang. De natuurlyke grootte van zyn Kop ziet men om laag op de Plaat geschetst.

De Bek is van een zwarte of donkere Kleur, hebbende eenige borstelige zwarte Veertjes, die rondom het grondstuk der Bovenkaak voorwaards uitsteeken. De Kruin des Kops is schoon blaauwachtig groen. Deszelfs voorste deel, de zyden beneden de Oogen, de Keel, Borst, Nek en Rug, zyn van eene roodachtige bruine

(16) *Garraulus coeruleus Indicus*. EDW. AV. p. 247. T. 326. *Coracias Indica*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 51. Sp. 2.
IX. Deel. E

ne Kleur, die lichter is van vooren dan van agteren; hebbende de Veertjes aan den Keel lichte Streepjes langs het midden en de zyden een weinig trekkende naar paarsch. De Stuit en Dekveders boven de Staart, zyn van een schoone Hemelsch-blaauwe of Ultramaryn-Kleur; de middelste Veders van de Staart zyn groen: de Zydelingse Pennen zyn Ultramaryn-blaauw, aan haare voeten en tippen: de tuschen-deelen der Vederen zyn helder Zeegroen: de Staart is van onderen even zo gekleurd als aan de bovenzyde, en bestaat uit twaalf Pennen. De Wieken hebben haare kleine Dekveders, aan de buitenzyden, van Ultramaryn-Kleur: de eerste ry der Dekvederen, boven de Slagpennen, is Zeegroen, gelyk de Slagpennen aan haar begin, in 't midden Ultramaryn en naar de enden weder Zeegroen, hoewel de uiterste tippen eigentlyk schoon donker blaauw zyn. De inwaardse Dekveders der Wieken zyn van eene licht blaauwe Kleur, de randen witachtig: de Slagpennen donkerblaauw aan de binnenzzyde, uitgenomen een licht blaauwe Streek, die schuins over de agt buitensten, naby derzelve tippen, loopt. De Buik, Schenkels en Dekveders onder aan de Staart, zyn blaauwachtig Zeegroen; de Pooten en Voeten van eene geelachtige Vleeschkleur.

Deeze Vogel komt in verscheide deelen van Indie voor. Het Onderwerp, daar ik myne Afbeelding naar maaktē, was van Ceylon medegebragt door meer gemelden Heer LOTEN, en wordt thans in het Brittannisch Muséum opgezet bewaard. Ik vind 'er geen beschryving van dan by ALBIN, die 'er een Afbeelding van gegeven heeft op Plaat 17; in zyn eerste Deel der Vogelen (*), en, dewyl ik weet, dat hy dezelve naar een Afbeelding, die in Indie gemaakt was, getekend en den Vogel zelf nooit gezien heeft; zo meende ik de Tekening, Kleuring en beschryving, aanmerkelyk te kunnen verbeteren.

P L A A T XVII.

De Zwaluwstaartige Oostindische Gaay (17).

De Afbeelding is verkleind, om deezen Vogel in het bestek van de Plaat te kunnen brengen. Hy schein iets kleiner te zyn dan de gemeene Gaay. Zie de natuurlyke grootte van den Kop om laag gescherft, waar in zig iets, dat naar een hoek gelykt, by de Punt des Beks vertoont. De Wiek, geslooten zynde, was meer dan zes Duimen lang en de buitenste Staartpennen omtrent tien Duimen.

De Bek is taamelyk regt, zwart van Kleur, met eenige weinige zwarte Borsteltjes of Haartjes rondom het Grondstuk van de Bovenkaak, die voorwaards steeken: zynde de Vedertjes rondom den Bek, voor 't overige, geheel wit. De Kop, Keel en de geheele onderzyde tot aan de onderste Dekveders van de Staart, zyn blaauwachtig Zeegroen. De Nek, het bovenste van de Rug, en de binnenste of kortste Slagpennen naast aan dezelve, zyn van Kleur roodachtig bruin, doormengd met een weinig Groens op de Nek en Rug. De onderste helft van de Rug, en de Dekveders aan de bovenzyde der Staart, zyn Ultramaryn blaauw, met donkerer blaauwe dwars-Streepen. De Staart, die my schein volkomen te zyn, hadt slegts tien Pennen, de twee buitensten ongeveer vyf Duim langer zynde dan de anderen. De Kleur der middelste Pennen was donker groen; die der zydelingfen licht Zeegroen, uitgenomen de lange, wier enden, zo ver zy voorby de anderen reikten, zwart waren. De Wiek, aan de bovenzyde, heeft de kleine Dekveders hoog

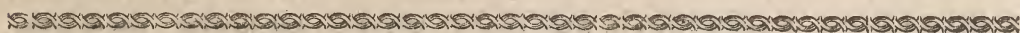
(*) [ALBIN heeft op die Plaat de Bengaalsche Gaay vertoond, welke in Soort en in Kleur verschilt.]

den Heer LINNÆUS, *Syst. Nat.* XII. Gen. 52. Sp. 6, om daar mede te vergelyken.]

(17) [Hy is aangehaald op de *Coracias caudata* van

hoog blaauw; die naaft boven de Slagpennen blaauwachtig Zeegroen. De groote Slagpennen zyn voor de grootfte helft, naar 't begin toe, hoog blaauw, 't welk allengs verandert in een donkere Kleur naar de Tippen; zynde de binnenste Dekveders der Wieken Zeegroen. De Pooten zyn, naar 't Lighaam te rekenen, kort, en de Vingers tot aan 't begin toe verdeeld of van een gefcheiden; allen gedekt met Schubben van eene roodachtige Vleesch-Kleur.

De Heer PAGE, Edelman van Lord MELCOMBE, verplichte my met een Gezig van deezen keurlyken Vogel en berichtte my, dat dezelve een Inboorling ware van 't Eiland Ceylon in Oostindie. Hy verschilt zeer weinig van de Europifche of Duitfche Pappegaay, uitgenomen in de overmaatige langte van de buitenfte Staartpennen. Zie de Afbeelding daarvan, in myne Vogel-Hiftorie, op Plaat 109 (*). BRISSON heeft een Afbeelding en befchryving gegeven van een andere lang geftaarte Gaay, die in Gefalte met de myne overeenkomt, maar de befchryving verschilt zo zeer, dat ik het niet denk de zelfde Soort te kunnen zyn. Zie zyne Ornithologie pag. 72, Pl. 7. Fig. 1. Ik geloof dat deeze Vogel tot nog toe niet afgebeeld of befchreeven ware.

P L A A T XVIII.

De Brasiliaanfche Gaay met een getanden Bek (18).

Deeze Vogel is op de Plaat tot ongeveer de helft in Afmeetingen verkleind, dat is gebragt op een Schaal van zes Duimen in twaalfen verdeeld. Een Omtrek van den Kop, in de Natuurlyke grootte, vindt men om laag op de Plaat. Hy is kort van Pooten en niet lang van Wieken.

De Bek is taamelyk regt, een weinig nederwaards geboogen aan de Punt, op de kanten als een Zaag getand, en heeft de Bovenkaak donker, de Onderkaak Vleeschkleurig naar het Grondftuk toe. De Neusgaten zyn gedekt met kleine zwarte Veertjes en eenige zwarte Borfteltjes, voorwaards fteekende, rondom de Bovenkaak. Het bovenfte deel en de zyden des Beks zyn omvat met Zwart, waar van Streepen door de Oogen loopen en breeder Streeken, met een weinig Blaauw gemengd, van de hoeken des Beks langs de zyden van den Hals nederwaards. De Kruin des Kops is Ultramaryn blaauw, hoewel digt aan den Bek naar Zeegroen trekende, en in 't midden van dit blaauwe Kalotje is op de Kruin een zwarte Vlak. Aan den Hals, een weinig onder den Keel, heeft de Vogel een Plek zwarte Vederen met blaauw gerand. Voor 't overige is de geheele onderzyde, van den Bek tot aan de Dekveders beneden de Staart, Olyfkleur of groenachtig geel. MARCGRAAF zegt, dat de Oogen geel zyn. In de Nek is een halfmaanswyze roodachtige Vlak. De zyden des Kops, het agterfte van den Hals, de Rug, Stuit en Dekveders der Wieken, zyn Pappegaay-groen. De groote Slagpennen zyn blaauw met donkere tippen; eenige weinigen van de eerfte ry der Dekvederen boven dezelve zyn insgelyks blaauw; eenigen der Slagpennen naaft aan de Rug groen; de Dekveders aan de binnenzide der Wieken geelachtig bruin; de binnenziden der Slagpennen donker Aschkleur. Ik telde flegts tien Pennen in de Staart, die my niettemin fcheen volmaakt te zyn. De Kleur der Pennen is fchoon blaauw, trapswyze in groen veranderende naar derzelve begin; doch zy hebben altemaal zwarte Tippen en de

on-

(*) [Zie PLAAT IV. in de Derde Band van dit Vo-
gelen Werk.]

(18) *Garrulus Brasiliensis* Rostro Serrato. Edw. Av.
p. 251. T. 328. Momot. WILL. Ornith. 298. RAJ.

Av. 164. Edw. Av. T. 328. BRISS. Av. IV. p. 465.
T. 35. f. 3, *Rhamphastos Momota*. LINN. *Syst. Nat.*
XII. Gen. 46. Sp. 8.

onderzyde van de Staart is zwartachtig donker. 't Geene deezen Vogel byzonder kenbaar maakt, is dat de twee lange Pennen, in 't midden van de Staart, zig vertoonen als of wederzyds, ter langte van een Duim, een weinig binnen de Tippen, haare Baarden afgestroopt waren, doch zulks is Natuurlyk en daar van heeft MARCGRAAF uitdrukkelijk gewag gemaakt. De zyd-Veders der Staart worden trapswyze korter, tot een derde der langte van de middelsten. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn van eene bruinachtige Vleeschkleur: (MARCGRAAF zegt zwart.) Hy heeft drie Vingeren voorwaards en eenen agterwaards gestrekt. De buitenste voor-Vingers zyn, byna over hunne geheele langte, aan den middelsten gehecht: de Voeten breed en plat. De Vingers schynen smalle Vliezen op zyde te hebben, 't welk hun breeder maakt.

Deeze Vogel was genomen in een Fransche Prys door Kapitein SHIRLEY, nu Graaf FERRERS, en is ontwyfelbaar dezelfde als die MARCGRAAF heeft beschreeven onder den naam van *Guira Guainumbi*: hoewel zyne beschryving een weinig van de myne verschille. Hy is een Inboorling van Brasil en andere heete deelen van Zuid-Amerika. Ik ben zo omstandig geweest, als 't my doenlyk was, in deszelfs beschryving; also 'er, naar ik meen, eenige moeielykheid is, wegens de ongewoone Bek en Staart, om te weten in welk Geslagt men hem zal plaatsen: des ik hope, dat de Stelzelmaakers, van onzen tyd, daar toe raad zullen vinden. De Heer BRISSON heeft deezen Vogel afgebeeld en beschreeven onder den naam van *Momot*; in zyne Ornithologie Tom. IV. p. 465, Pl. 35. Fig. 3. Zyne beschryving verschilt van de myne, inzonderheid daar in, dat hy niet gelet heeft op de gedaante der middelste Staartpennen, zo aanmerkelyk in de Afbeelding van MARCGRAAF en de myne. Ik onderstel, dat zy eveneens geweest zyn in BRISSONS Onderwerp, maar dat zy zodanig als een gebrek zyn voorgekomen, dat zyn Tekenaar zulks in de Afbeelding getragt heeft te verbeteren (*).

P L A A T XIX.

De geelborstige Toukan (19).

Deeze Vogel is hier, in alle Afmetingen, tot een derde verkleind, gelyk men kan zien op de Schaal daar nevens, die op vier Duimen langte in twaalfen is verdeeld.

Hy heeft een zeer groote Bek, gelyk alle Toukans, op zyde plat, met den bovenrand scherp. De Bovenkaak, welker onderkanten getand zyn, is groen, met een lange Oranjekleurige Vlak wederzyds en den bovenrand geel. De Onderkaak is blaauw, met een groene Schaduw in 't midden. Beiden hebben zy de Punten, die 'zig haakswys' omkrommen, rood, en doorloopen vier of vyf flauwe donkere Streken dwars over de sluiting van den Bek. De Neusgaten zyn verborgen in de zwarte Streep, die het Grondstuk omringt. De Oogkring is schoon groen, en het Oog staat in een kaale Plek van Violetkleur, gelyk de Huid is, onder de Veders, over den geheelen Vogel. De Keel en Borst zyn helder geel, en daar onder is een baar van Scharlakenroode Vederen, door welken dat geele van het zwarte des Onderlyfs afgescheiden wordt. De Dekveders der Staart van boven zyn wit, en die van beneden hoog rood. De Kruin des Kops, de Nek, Rug, Wieken, Buik

(*) [Ik kan, noch uit de beschryving, noch uit de Afbeelding van den Heer EDWARDS, bespeuren, dat deeze Staartpennen in 't midden kaal zyn, gelyk LINNAEUS daar van zegt. De Vogel leeft van raauw Vleesch, waarvan hy brokjes in Water weekt, en die dan, met den Bek vattende, geweldig klopt. Hy

heeft een schor, trillend, flauw geluid, volgens den Heer JACQUIN.]

(19) Toucan Pectore flavo. EDW. Av. p. 253. T. 329. Tucana Cayanensis Guttur luteo. BRISS. Av. IV. p. 411. T. 31. f. 1. Rhamphastos dicolorus. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 46. Sp. 7.

Buik en Staart, zyn geheel en al zwart; hoewel hetzelfde aan de bovenzijde der Wieken en Staart een veranderlyken blaauwachtig paarschen Weerschyne heeft. Van de Vingers staan twee voorwaards twee agterwaards; zynde de Pooten en Voeten allen blaauw of Violetkleur.

Deeze Vogel was van Jamaika gekomen, alwaar ik geloof dat hy niet geboren maar van 't Vaste Land van Amerika overgebragt zal zyn geweest. De Heer CowEL, in het Strand, verplichtte my met een gezigt daar van terwyl hy leefde, wel in de Pluimagine en vlug ware. Vervolgens werdt hy aan Lord SPENCER present gedaan. Zeer zelden worden zy levendig in Engeland gebragt. Een gekleurde Tekening, naar zulk een levende Vogel gemaakt, is tienmaal zo veel waardig als naar dooden: want dan zyn de Bekken, die in 't Leven schoon en hoog gekleurd waren, gantsch donker, gelyk ik door eigen Waarneeming heb opgemerkt. Dit Voorwerp is niet juist door eenig Autheur beschreeven. Ik bevind het naast overeen te komen met BRISSONS Geelkeelige Toukan van Cayenne. Vol. IV. p. 411. T. 31. f. 1.

P L A A T XX.

De groene Toukan of Pepervreeter (20).

Deeze Vogel is op de Plaat in Afmeetingen omtrent de helft verkleind: gelyk men zien kan, de Schets van den Kop, die daar beneden in Levensgrootte voorgesteld is, vergelykende met de gekleurde Afbeelding.

De Bek, ook op zyde platachtig, maar niet scherp gerugd van boven, is zwart, uitgenomen aan 't begin, daar hy rood is rondom de Bovenkaak en Oranjekleurig aan de Onderkaak. Digt daarby heeft hy een weinig Wits aan de hoeken of Tandjes en is van binnen geheel rood. De Oogen staan in Plekken van kaale Huid, donker Vleeschkleurig, mischien helderer geweest in de levende Vogel. De Kop, Hals en Borst, zyn zwart, met veranderlyke Glansen van Blaauw en andere Kleuren. Omtrent de plaats der Ooren, wederzyds, is een ovaale Plek van Goudkleur. Ook is het Zwart, onder den Nek, bepaald door een halfmaanswyze Ring van dergelyke Kleur, wiens Enden opwaards strekken, maakende dus een halve Hals-kraag. De Rug, Stuit, Wieken en Staart, zyn schoon groen, uitgenomen de tippen der Staartpennen, welke roodachtig zyn, en die der Slagpennen donker. De binnenste Dekveders der Wieken heeft hy Roomkleurig; de Slagpennen inwaards Aschkleurig, met heldere kanten. De buitenste Staartpen, wederzyds, heeft niet meer dan een Duim langte; zodanig verkorten de Staartveders, die tien in getal zyn, van de middelste af; zynde van onderen Aschkleurig met bruine Tippen. De Buik is Olyfgroen, met een verwarde mengeling van donkere Kleur, overdwars en de Dyën zyn roodachtig bruin: de Voeten van maakzel als in anderen van dit Geslacht en, zo wel als de Pooten en Klaauwen, donker zwart.

Dit is een van dat keurlyk Partytje Vogelen, waar van ik meermaalen gewag gemaakt heb, den Graave FERRERS in eigendom toebehoorende. Hy is een Inboorling der heete deelen van 't Vaste Land van Zuid-Amerika: zynde naar 't Leven getekend en op de Plaat ge-etst. De Gekraagde Toukan van Cayenne, door den Heer BRISSON in Plaat gebragt, schynt my even dezelfde te zyn: zie zyne *Ornithologie*, Vol. IV. p. 429. Tab. 32. f. 2.

PLAAT XXI.

(20) *Tucan viridis*. Edw. Av. p. 255. T. 330. *Tucana Cayanensis torquata*. BRISS. Av. IV. p. 429. T.

32. f. 2. *Ramphastos Piperivorus*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 46. Sp. 2.

P L A A T XXI.

De Groene Kockoek met een geelen Buik (21).

De Afbeelding is een weinig verkleind; zo veel naamelyk, dat de geflooten Wiek, hier drie en een vierde Duims lang, Natuurlyk de langte heeft van vier Duimen en een half.

De Bek is dik en kort, en platachtig, waar door de hoeken der Gaaping ver van elkander zyn; 't welk den Vogel een wyd Keelgat geeft. De kanten van de Boventkaak zyn een weinig Tandachtig gegolfd. De Bek is geel, omringd met styve zwarte Veertjes, die voorwaards uitsteeken, bedekkende de Neusgaten. Deeze zwarte Veertjes breiden zig rondom de Oogen uit en een Duimbreed langs den Keel nederwaards. MARCGRAAF zegt, dat zy schoone blaauwe Oogen hebben, met Gouden Kringen. De Kruin des Kops, de Hals in 't ronde, de Rug, Stuit en de kleinē Dekveders aan de buitenzyde der Wieken, zyn zeer glanzig groen, met een weerschyn van Blaauw en Goudkleur, en het voorste van den Hals is zeer blaauw Groen. De Wieken zyn van buiten licht Aschkleur, of witachtig met zeer kleine, ongeregelde, donkere of zwarte dwars-Streepjes; 't welk een gemengelde graauwe Kleur maakt. De tippen der Slagpennen zyn geheel donker; de binnenzyden der Wieken donker Aschkleur en de binnenste Baarden der Slagpennen wit aan 't begin. De Staart bestaat uit twaalf Vederen, in 't midden lang en naar de zyden allengs verkortende. De zes middelste Vederen zyn uitwaards groen met zwarte Tippen, inwaards donker Aschkleurig. De buitenste Vederen, ter wederzyden, zyn boven en onder wit, met smalle zwarte dwars-Streepjes over de geheele langte, uitgenomen aan de Tippen. De Borst, Buik en Dekveders onder aan de Staart, zyn schoon hoog Oranje- of Goudkleur. De Schenkels en Pooten, met korte Veertjes tot aan de Voeten toe gedekt, zyn van een lichte Aschkleur, met zwarte dwars-Streepjes. De Pooten en Voeten zyn kleiner en zwakker, naar het Lighaam te rekenen, dan ik die in eenig anderen Vogel heb waargenomen. Van de Vingeren staan twee voorwaards twee agterwaards; zynde de buitenste Vingers van ieder Voet de kortsten: waarvan het tegendeel in Pappegaaijen, Spechten en Koekoeken plaats heeft. De twee voorste Vingers zyn samengevoegd aan 't begin; de agtersten geheel afgezonderd, de Voeten en Klaauwen bruinachtig van Kleur.

Deeze Afbeelding is naar een Onderwerp gemaakt dat zig in de meergemelde ryke Verzameling van den Wel Edelen Heer, Graaf van FERRERS, bevindt. Het is de *Curucui* van MARCGRAAF, wiens beschryving zeer naby overeenkomt met de myne, uitgenomen dat hy de onderzyde opgeeft Vermillioen-Kleur te zyn. Zie WILLOUGHBY'S Ornithologie, p. 140, en een onnozel kleine Afbeelding, Tab. 22. De Heer BRISSON schynt deezen Vogel niet gezien te hebben, maar geeft MARCGRAAF'S beschryving daar van op, in zyne Vogelkunde, Vol. IV. p. 173. Hy noemt denzelven de *Groene Couroucou* van Brasil.

P L A A T XXII.

De Specht met roode Kaaken (22).

Deeze Vogel is hier in de Natuurlyke grootte afgebeeld. Hy behoort eigentlyk tot de Spechten, hebbende de Staartveders styf en aan de enden afgesleeten.

De

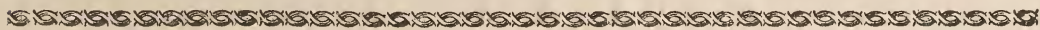
(21) *Cuculus viridis* Ventre flavo. Edw. Av. p. 256. T. 331. *Psittacus Flammeus viridi-cinereus* Rostro ferrato. FEUILL. Per. 20. *Trogon Brasiliensis viridis*. BRISS. Av. IV. p. 173. *Trogon Curucui*. LINN. Syst. Nat.

XII. Gen. 55. Sp. 2.

(22) *Picus Genis rubris*. Edw. Av. p. 258. T. 332. *Picus undatus*. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 59. Sp. 11.

De Bek is van een bruinachtige Kleur, niet Beitelpuntig, gelyk in sommigen van dit Geslacht, maar spits. Van de hoeken des Beks loopt, beneden de Oogen, ter wederzyde van den Kop, een Plek schoon roode Veertjes, die de Koonen, Kaaken of zyden des Kops bedekken, dat ik tot een byzonder merkteken van deeze Soort gebruik. Uitgenomen die roode Vlak, is de geheele Vogel Leeuwkleurig of Oranje naar Olyfkleur trekkende met gebroken zwarte of donkere Streeken, die dwars over alle de Vederen loopen, in sommige deelen breeder, in anderen smaller zynde, gelyk de Afbeelding best uitdrukt. De tippen der Slagpennen zyn geheel donker; de Dekveders aan de binnenzide der Wieken Buffelkleurig zonder Vlakken; de binnenzide der Slagpennen en onderzyde van de Staart even als van boven gekleurd en gestreept, doch niet zo helder. De Staart heeft tien Vederen. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn van maakzel als in andere Spechten, en allen van eene donkere of zwartachtige Aschkleur.

Het Origineel, naar 't welk deeze Tekening is gemaakt, was één uit de meer gemelde keurlyke Verzameling van den Graaf FERRERS, en afkomstig, zo ik onderstel, van Terra Firma of Guajana, in Zuid-Amerika (*). Ik vind hem niet door BRISSON, of eenig ander Auteur, beschreeven of afgebeeld.

P L A A T XXIII.

De geele Specht met zwarte Vlakken (23).

Deeze Vogel is niet zo volstrekt en eigentlyk een Specht, als de laatstbeschreevene; hebbende zyne Staartpennen zagter en niet aan de enden afgesleeten; waar uit het wel schynen zou, dat hy niet by den Bast der Boomen op en neder klautere, gelyk de Spechten doen. Zyne Afbeelding komt hier in de Natuurlyke grootte voor. BRISSON geeft den naam van *Barbu* aan dit slag van Vogelen.

De Bek is zwart, een weinig nederwaards geboogen aan de Punt, en heeft, aan den Voet van de Bovenkaak, eenige weinige zwarte Borstels, die voorwaards over de Neusgaten heen steeken. Het Voorhoofd en de Keel, meer dan een Duim ver, is met schoon Scharlaken roode Vederen gedekt. Het agterste van de Kruin des Kops is geel, met eenig Zwart gemengeld. De zyden van den Hals, van de agterste Ooghoeken nederwaards, zyn graauw, of gekleurd met een mengzel van zwart en wit. Een donkere Streep loopt van den hoek des Beks naar het Oog. De Hals van agteren, de Rug, Stuit en Wieken aan de buitenzyde, zyn van een donker bruine Kleur, de Vederen met Olyfkleur gerand hebbende, en in de ry der Dekvederen, naast boven de Slagpennen, heeft ieder Veder een geelachtige Vlak aan haare buitenste Baard; zynde de Dekveders, aan de binnenzide der Wieken, geelachtig wit. De binnenziden der Slagpennen en de onderzyde van de Staart, zyn Aschkleurig bruin. De Staart heeft tien Vederen, van een donker bruine of graauwe Kleur aan de bovenzyden; de middelsten langst zynde de zydelingse allengs verkortende; aan de enden zagt en niet afgesleeten, als gezegd is. De Borst, Buik, Dyën, en Dekveders onder aan de Staart, hebben een helder geele Kleur: die aan de Borst en Buik fraay getekend met ovaale zwarte Plekken: de Dyën, en Dekveders onder aan de Staart, overdwars gemengeld met donkere Streepjes. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn zwart. De twee voorwaardse Vingers van ieder Voet, zyn aan 't begin een weinig samengevoegd; maar de agterste Vingers t' eenemaal van elkander afgezonderd.

*t Is

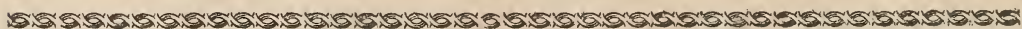
(*) [De Ridder LINNÆUS stelt zyne Woonplaats te Suriname.]

(23) *Picus flavus maculis nigris.* Edw. Av. p. 259. T. 333.

24 VERZAMELING VAN UITHEEMSCHE

't Is één van die keurlyke Vogelen, welke in een Fransch Schip door zyne Excellentie, thans Graaf FERRERS, prys gemaakt waren. Ik geloof, dat dit de eerste Afbeelding en beschryving, daarvan gegeven, zy. BRISSON heeft, in zyne Vogelkunde. (VOL. IV. p. 97. Tab. 7. Fig. 4,) een Vogel beschreeven en vertoond, die ik denk geen andere dan het Wyfje van deeze te kunnen zyn; dewyl zy niet verschillen, dan gelyk Mannetjes en Wyfjes gewoonlyk doen. Hy noemt hem de *Gevlakte Barbu* van Cayenne.

Het daar nevens afgebeelde Insekt behoort tot het Geslacht der Puiſtebyteren (*). Het is van Engelsche afkomst, en hier alleen tot sieraad bygevoegd, dewyl ik niet gaarn groote ledige ruimten op de Platen overlaat. De Kop, het Lighaam en de Pooten, zyn donker bruin. Het Lyf heeft twee bogtige smalle geele Streepen, van den Kop wederzyds naar 't midden loopende. Het agter-Lyf, of de Staart, is in 't midden blaauw, met geele Vlakken aan de zyden: de Wieken zyn doorschynend helder bruin, met donkerer bruine Vlakken, gelyk in de Afbeelding is vertoond.

P L A A T XXIV.

De Jacamaciri van Marcgraaf (24).

Deeze Vogel is in de Natuurlyke grootte op de Plaat verbeeld. Hy verschilt van den Ysvogel niet, dan in de figuur van den Voet, en, also hy twee Vingeren agter-, twee voorwaards heeft, heb ik hem tusschen de Spechten en Ysvogelen geplaatst.

De Bek is niet volkomen zo dik als in de Ysvogelen, regt, scherp gepunt, en zwart van Kleur: boven en beneden is hy gekield en overdwars doorgesneeden zou hy zig als by Letter *a* op de Plaat vertoonen. Rondom den Voet des Beks, zo wel boven als beneden, heeft hy zwarte Borstels als een Baard, die voorwaards uitsteeken. De Keel is, een Duimbreed beneden den Bek, geheel wit. De geheele bovenzyde, van den Bek tot het end der Staart, is van een schoon groene Kleur, met een weerschyn van Hemelschblauw en Goud. Het zelfde Groen loopt rondom het voorste van den Hals, beneden de witte Vlak aan den Keel. Het Groen op de Kruin van den Kop, op de Slagpennen der Wieken en op de Staart, valt meest in 't blaauwe. De Staart, die uit tien Veders bestaat, heeft als flauwe dwars-Streepen, die donkerer blaauw zyn. De binnenste Dekveders der Wieken zyn Oranje-Kleur: de Slagpennen aan de binnenzyde zwartachtig; de tippen uitwaards donker, zo wel als de onderzyde van de Staart. De Buik, Dyën en Dekveders beneden de Staart, zyn roodachtig Oranje. De Pooten en Voeten, van maakzel als in de Spechten, maar veel zwakker naar 't Lighaam te rekenen, zyn bruinachtig Vleeschkleur.

Deeze zeer aartige Vogel is een der genen welken de Graaf FERRERS prys gemaakt heeft, als boven gemeld. Hy is door MARCGRAAF afgebeeld en beschreeven; doch ik geloof dat de zyne een Wyfje ware: want hy maakt het Lyf enz. van Kleur als geel Wasch, daar ik hetzelfde roodachtig Oranje teken. Zie deszelfs beschryving by WILLOUGHBY, p. 139 en de Afbeelding aldaar, Plaat 22. BRISSON heeft ook deezen Vogel in Afbeelding gebragt en beschreeven. Zie deszelfs Ornithologie Vol. IV. p. 86. Tab. V. Fig. 1. Het is een Vogel van Brasil en de heete deelen van Zuid-Amerika. MARCGRAAF, (en Brissón uit zyn Werk, zo ik onderstel,) zegt, dat hy blaauwe Oogen heeft.

PLAAT XXV.

(*) *Libellula depressa*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 234. Sp. 5. ROES. *Inf.* II. Aq. T. 6. f. 4. & Tab. 7. fig. 3. Platachtige Juffer. *Natuurl. Hist.* I. D. XII. Stuk, bladz. 21. [Zelden komen dezelve zo blaauw gerugd

voor. Zie aldaar myne Aanmerking.]

(24) *Jacamaciri* Marcgravii. EDW. *Av.* p. 261. T. 334. *Galbula*. BRISS. *Av.* IV. p. 86. T. 5. f. 1. *Alcedo Galbula*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 62. Sp. 15.

P L A A T XXV.

De Gevlakte Ysvogel (25).

Deeze Vogel, hier in de natuurlyke grootte afgebeeld, heeft den Bek zwartachtig, uitgenomen den voet van de Onderkaak, welke Oranjekleurig is. Een zwarte, taamelyk breede Streep, loopt van de Bek langs den Kop ter wederzyde, en daar in zyn de Oogen geplaatst. Zy is met smalle Oranjekleurige Streepen, boven en beneden, gezoomd. De Keel, Borst, Buik, Dyën en de binnenste Dekveders der Wieken, zyn van een schoone Oranjekleur. Tusschen den Hals en Borst loopt een breede zoom of band van zwarte Vederen, die licht Aschgrauw of witachtig geboord zyn. De Kruin des Kops is zwart, maar wordt in de Nek allengs groen. Ook zyn de zyden van den Kop, benevens de Oogen, groen; de Rug, Stuit, de bovenzyden der Wieken en de Staart, insgelyks schoon glanzig donker groen; hebbende de Wieken, Stuit en de Staartveders, witte Vlakken op de kanten haarer Baarden. De Staartpennen binnenzyns en de Staart van onderen, zyn donker Aschgrauw, met witachtige Vlakken op de Baarden. Van buiten zyn de tippen der Staartpennen een Duimbreed donker. De Pooten en Voeten hebben eene roodachtige Vleeschkleur. De drie voorste Vingers waren aanmerkelyk samengegroeid, bykans tot aan de Klaauwen toe.

Deeze keurlyke Vogel bevindt zig in de Verzameling van Graaf FERRERS, en was, zo ik geloove, door geen ander Autheur beschreeven of gemeld. Hy heeft zyne afkomst van Gujana, in Zuid-Amerika.

Het Insekt, op de Plaat afgebeeld, heeft een soort van *Fungus*, uit den Kop groeiende. Het was van Dominika, een der Neutraale Eilanden in de West-Indiën, medegebragt. Veelen derzelven waren by elkander in de Aarde begraven gevonden, die allen dergelyke Uitwasfen op den Kop hadden; zynde, zo ik denk, door de vogtigheid van den Grond daar op gegroeid. Het onvolkomen Insekt, of de *Nympha*, waar op zy zitten, schynt my het jong te zyn van de *Cicada*, welke door REAUMUR, in zyne Natuurlyke Historie der Insekten, is beschreeven, en Vol. V. Pl. 16. f. 7 afgebeeld. De eene van myne Figuren is in de natuurlyke grootte getekend, de andere een weinig grooter. Verscheidene derzelven werden, in den jaare 1760, gezonden aan den Schildknaap ISAAK MATHEW, Zoon van wylen den Gouverneur MATTHEW, die my een monster daar van present deedt. Ik onderstel, dat, voor en aleer de Cicada tot haar volkomen staat komt, de *Fungus* verdrooge en afvalle. De Heer REAUMUR heeft, in zyne beschryving van deeze Insekten, van dit Uitwas geen gewag gemaakt. Het Insekt is geel, de *Fungus* bruin (*).

P L A A T XXVI.

De Gekuifde Ysvogel (26).

Ook deeze is in de natuurlyke grootte hier voorgesteld. Ik denk dat hy het Mari-
netje

(25) *Halcyon maculata*. EDW. *Av.* p. 262. T. 335.
Alcedo Inda, LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 62. Sp. 2.
Conferatur *Ispida Senegalensis*. BRISS. *Av.* IV. p. 485.
T. 39. f. 1.

(*) [Zouden niet, door knelling of drukking, de
Ingewanden uit deeze Poppen der Cicaden kunnen ge-
drongen zyn, en dan toevallig eene dergelyke vertoo-

ning gemaakt hebben?]

(26) *Halcyon cristata*. EDW. *Av.* p. 264. T. 336.
Conferatur Alcedo cristata. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen.
62. Sp. 1. Alcedo Amboinensis cristata. SEB. *Mus.* L.
T. 63. f. 4. *Ispida Philippenfis cristata*. BRISS. *Av.* IV.
p. 483. T. 37. f. 3.

neije zy van-deeze Soort, om dat een ander daar mede overgebracht is, wiens figuur en grootte van deeze niet verschilden, en die even de zelfde Kleuren hadt, maar niet zo levendig: 't geen my doet denken, dat dezelve het Wyfje ware.

De Bek is regt, hebbende eene spitse punt, en van onderen zo wel als van boven gesleufd, zwartachtig. Oranjekleurige Streepen loopen van de Neusgaten onder de Oogen door. Van de Onderkaak af is de Keel wit, en dit witte gaat bykans rondom den Hals, een soort van Kraag maakende. De Kruin des Kops is gedekt met lange blaauwagtig groene Vedertjes, waar zwarte Streepen door heen loopen, en deeze Vedertjes, lang zynde en los, maaken een Kuif, welke het Vogeltje, zo ik onderstel, naar believen kan opzetten en laten vallen. De Vedertjes, onmiddelyk boven de Oogen, zyn blaauw. De Nek, Rug, Stuit, Wieken en Staart, zyn by uitstek schoon en hoog Ultramaryn blaauw; de Stuit iets lichter dan de andere deelen zynde en de tippen der Staartpennen donker. De binnenste Dekveders der Wieken zyn Oranjekleur: de Staartpennen aan de binnenzijde donker, met de kanten flauw Oranje. De onderzijde van de Staart is donker of zwartachtig. De Borst, Buik, Dyën, en Dekveders onder aan de Staart, zyn helder Oranjekleur; de Pooten en Voeten van maakzel als in andere Ysvogels, van Kleur scharlaken-rood.

De hier beschreeven Vogel was op 't Eiland Johanna, benoorden Madagaskar, geschooten door Monfr. PEGU, Koopman van Londen. Hy verschilt van onzen Ysvogel in kleiner te zyn (*), geen zwarte Streepen te hebben onder de Oogen, van de hoeken des Beks afkomende, en geen groene Kleur op de Wieken. Ik vind hem tot nog toe door geen Autheur beschreeven (†).

De *Plantschietende Wespen*, op de Plaat afgebeeld, zyn ontleend uit een Spaansch Werk, dat den tytel voert van *Apparato para la Historia Naturali Espagnola*, in Folio te Madrit uitgekomen in 't jaar 1754. Ik heb deeze Figuren en derzelver Historie tot vergezelling gebruikt van de Groeiende Poppen der voorgaande Plaat. De Spaansche Autheur, Pater TORRUBIA, een Franciskaaner Monnik, heeft zyn Onderwerp zeer wel en als een geleerd Man behandeld; maar niet geheel ontbloot van eenige gemeene-Volks dwaalingen. Ik merk dit te liever aan, om dat het van belang is het karakter van een Autheur te kennen, wanneer hy ongewoone Verschynzelen ter baan brengt. Ik gaa nu over tot zyn Berigt, het welke veel overeenkomst schynt te hebben met het Insekt, dat in 't onmiddelyk voorgaande Hoofdstuk is beschreeven. „ Toen ik my (zegt die Pater) bevond op de Buitenplaats „ van een Heer, twee Mylen van de Stad Havána in Nieuw Spanje; den tienden „ van February des jaars 1749; vond ik eenige doode Wespen in de Velden, die „ nogthans geheel waren, het Lyf, met Wieken en al; inderdaad volkomen Ske- „ letten (§). Uit den Buik van ieder Wesp schoot een Plant, die ontrent vyf Span „ hoog groeit, by de Ingezeten Gia genaamd, vol van scherpe Doorntjes, en 't „ gemeen denkbeeld is aldaar, dat de gezegde Doorntjes hunnen oorsprong zyn ver- „ schuldigd aan de Buiken der Wespen.” De Autheur zegt verder, dat hy veele Mikroskoopische en andere Waarneemingen op dezelve in 't werk stelde, doch verhaalt niet welke Waarneemingen dit waren: maar van de geheele zaak houdt hy zig vol-

(*) [Il ne diffère de notre Martin Pêcheur, qu'en ce qu'il est plus petit &c. heeft de Fransche Vertaaler; doch dit is fout. Hy verschilt 'er insgelyks van door een Kuif te hebben, en de Oostindische gewoone Ysvogeltjes zyn ook veel kleiner dan de onzen: zie derzelver Afbeelding in 't I. Deel van dit Werk, van de Elfde Plaat van EDWARDS ontleend.]

(†) [LINNÆUS heeft hem slegts bedenkelijk betrokken tot zynen Gekuisden Oostindischen Ysvogel, de Ambonsche by SEBA afgebeeld en de Philippynsche by BRISSON. Ik heb een dergelyken, doch die den Bek

rood heeft en de Pooten zwart, van de Kaap ontfangen.]

(§) [Das luidt het Engelsch, van EDWARDS, woordelyk. De Fransche Vertaaler maakt daar van. Deeze Insekten waren geheel verdroogd; maar het Lighaam, de Wieken en alle derzelver Leden, waren onbeschadigd. In 't Spaansch heeft TORRUBIA: Pero enteros todos los Esqueletos con sus Alas; dat is: de gantsche Skeletten nog geheel met haare Wieken. Men ziet hier uit, hoe iets door onkundige Vertaaling kan verbasteren en door uitbreiding onduidelijk gemaakt worden.]

volkomen overtuigd. Dit is zyn Berigt. Op zyne Veertiende Plaat geeft hy de Afbeelding, die ik gekopieerd heb, van deeze Wespen en de Planten, als uit derzelver Lighaamen voortschietende, en opgroeiende uit den Grond.

Ik ben mynen Vrind, den Heer EMANUEL MENDEZ DA COSTA, Lid van onze Koninglyke Societeit, enz. verplicht voor de aanwyzing van dit aartige Insekt, en voor 't vertaalen van dit Uittrekzel uit het Spaansch. Alles, wat door dien Auteur gezegd wordt, in aanmerking neemende, ben ik van gevoelen, dat het Insekt, 't welk hy beschryft, niets anders is dan het door my afgebeelde op de voorgaande Plaat (*): want de Spanjaards zyn in de kennis der Natuurlyke Historie nog niet veel gevorderd, en ik geloof dat de goede Pater wel den knobbel van uitpuilende deelen in de Fungus voor gedroogde Bladen heeft kunnen aanzien (†).

P L A A T XXVII.

De Kalkoen - Faizant (27).

Deeze Vogel, welke men meent van een Kalkoen en Faizant voortgeteeld te zyn, is hier veel verkleind om hem in 't bestek van deeze Plaat te kunnen brengen. Een omtrek van den Kop vindt men daar nevens in de Natuurlyke grootte, en eenige van de voornaamste Afmettingen zyn als volgt. Van de punt des Beks tot aan 't end der uitgestrekte Staart, 28 Duimen: van den Bek tot aan het end der Vingeren, $25\frac{1}{2}$; de tippen der Wieken, uitgestrekt, 32 Duimen van elkander; de Wick, geslooten, 10 Duimen lang; de Poot, van de Knie tot aan den Hiel, $3\frac{1}{4}$; de middelste Vinger en Klaauw $2\frac{1}{2}$ Duimen. De grootte schein als tusfchen een Faizant-Haan en een Kalkoenfe Hen gemiddeld.

De Bek is zwart, met een weinig Vleeschkleur. Aan den voet van de Onderkaak, boven de Neusgaten, zyn lange zwarte Vedertjes, die een klein Kwastje maaken. De Oogen waren Hazelnootenkleur, omringd met een plekje Huid, dat rood was, dunnetjes gesprenkeld met kleine Haartjes. Het overige van den Kop, en dat gedeelte van den Hals, 't welk Vederloos is in de Kalkoenen, was gedekt met zeer korte bruine Vedertjes, welke zwarte dwarsstreepjes hebben, ligter aan den Keel dan in de Nek, die bekleed was met langer Vederen, van een paarschen of Koperglans, gelyk in de zwarte Kalkoenen. De geheele Buik en de zyden des Lyfs, waren gedekt met donker zwarte Veders, maar omtrent de Leg is een witte Vlak, zynde de Dekveders, onder aan de Staart, Oranjekleur met zwarte dwarsstreepen. De Rug, de bovenzyde van de Staart en Wieken, waren bruin, gemengd met grooter en kleiner zwarte dwarsstreepen; 't welk de Afbeelding best zal uitdrukken. De Dyën zyn gekleurd en getekend even als de Wieken: wier binnenste Dekveders witachtig waren: de Slagpennen van onderen Aschkleurig, overdwars met wit gemengd; de tippen der Wieken en Staart donker. De Staart heeft zestien Vederen. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn donker Aschkleur. De twee buitenste Vingers van ieder Poot zyn door Vliezen met den middelsten samen gevoegd. De Veders waren altemaal dubbeld: de eene stevig, de andere een kleine afgezonderde Donsveder; beiden voortkomende van de zelfde Schaft.

Ik werd begunstigd met dit ongemeene voortbrengzel door den keurigen en waarden

(*) [Dan zou dit misschien op de zelfde manier, als ik van dat Voorwerp dagt, naamelyk door op die Insekten te trappen, kunnen veroorzaakt zyn.]

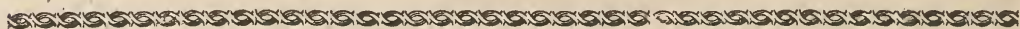
(†) [Pater Torrubia zegt, dat men den oorsprong van dat Boompje niet wist, voor dat hy het bekend maakte, en uit zyn redeneering blykt niet onduidelijk, dat

de genen, aan welken hy het vertoonde, de Doornen grappig uit den Buik der Wespen stelden voort te komen, om dat de Wesp een Angel heeft. Een sterke sluitreden waarlyk!]

(27) *Avis quædam Speciei mixtæ ex Gallo Indico & Phasiano.* Edw. Av. p. 267. T. 337.

den Heer, HENRY SEYMER, Schildknaap van Hanford in Dorsetshire: wien ik, om andere redenen, ook veel verplichting heb. Daar waren drie of vier van dezelve ontdekt in de Boffchen naby zyn Huis, en hy hadt het geluk daar van eene te fchieten in de Maand October 1759: welke Vogel zig thans op myn Tafel bevindt, terwyl ik dit fchryve. Ik heb reeds daar van eenig Berigt aan de Koninglyke Societeit gegeven, haar den Vogel en de Tekening, op eenen zelfden tyd, onder 't Oog brengende. De Leden heeft het behaagd, zo wel de Afbeelding als de befchryving daar van aan 't licht te geeven, in de Verhandelingen der Societeit, VOL. LI. Part. II. voor 't Jaar 1760; p. 833.

Ik kan niet nalaaten hier eenige Aanmerkingen by te brengen, welken myn waarde Vrind, PETER COLLINSON, Schildknaap, Lid der Societeit, my aangaande de Faifanten medegedeeld heeft. Hy zegt: „Ik zag by Lady Effex, de Hen „van een Chineefche Goudlakenfe Faifant, (welke door EDWARDS, op Plaat 69, „is afgebeeld,) die, gedurende den tyd van zes Jaaren, allengs van haare bruine „Kleur tot die van den Haan was overgegaan; zodanig, dat menze niet gemak- „kelyk kon onderscheiden, anders dan aan de Oogen en de langte van de Staart. „Iets dergelyks is by den Hertog van Leeds gebeurd, alwaar de gemeene Engel- „fche Faifant-Hen allengs in de Kleur van den Haan veranderde”. Zulke veranderingen, denk ik, gebeuren zeldzaam en alleenlyk in tam gemaakte Vogelen. Ik heb gemeene Haanen grootelyks in Kleur zien veranderen. De Guineefche Hennen, die, toen ik een Jongen was, als iets zeldzaams vertoond werden, zyn thans gemeene tamme Hoenders in Engeland geworden. De eerften, die men overbragt, waren van de wilde Kleur, allen blaauwachtig graauw, met kleine witte Vlakjes; maar, federt haare voortteeling als Huis-Gevogelte, zyn veelen bont geworden, uit wit en de Natuurlyke Kleur gemengeld; anderen zyn licht Paarkleur, met zichtbaare Vlakjes; anderen wederom zyn volkomen wit (*).

P L A A T XXVIII.

De groote Gekroonde Ooflindifche Duif (28).

Deeze Vogel is ook aanmerkelyk verkleind, om hem in 't beftek van de Plaat te kunnen brengen. Het origineel, hoewel van 't gezin der Duiven, heeft de grootte van een gemeene Kalkoen.

De Bek is zwart, taamelyk regt, met de punt van de Bovenkaak een weinig over de onderfte heen hangende. Van dezelve gaat wederzyds een breede zwarte Streek naar agteren, die puntig uitloopt, en waar in de Oogen zyn geplaatft, welke roode Kringen hebben. De Kop heeft een verheven Kam of Kroon, welke ik onderftel altoos overend te ftaan, zynde famengefteld uit zeer tedere Vedertjes, met dunne Schaftjes en zeer fyne Baardjes, welke haare deelen niet famengekleefd, maar geheel los van elkander hebben. De Kam, Kop, Hals, de Slagpennen der Wieken en de Staart, als ook de geheele onderzyde van den Vogel, zyn fchoon lichtachtig blaauw Afchkleur; even als men dit ziet in de helderfte deelen van fommigen onzer Veldvliegers of Wilde Duiven. De Dekveders aan de buitenzyde der Wieken en op het midden van de Rug, zyn van eene donker roodachtige

Te-

(*) [Buiten twyffel bedoelt EDWARDS hier de *Poule pintades*; zynde de Tweede Soort van Faifanten by den Heer LINNÆUS; (onder den bynaam *Meleagris*) door my omftandig befchreven: *Nat. Hift.* I. D. V. STUK, bl. 378. enz. Zelf heb ik zodanig eene, van de Kaap overgebragt, eenigen tyd levendig gehad, die door blaauwachtiger of donkerer Kleur aanmer-

kelyk van de genen, welke hier geteeld worden, verfchilde.]

(28) *Columba Indica Cristâ magnâ.* EDW. *Av.* p. 271. T. 339. *Phasianus cristatus Indicus.* BRISS. *Av.* I. p. 279. T. 26. f. 1. *Columba coronata.* LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 104. Sp. 17. Gekroonde Faifant. *Nat. Hift.* I. D. V. STUK bl. 389. Pl. XLVII. Fig. 2.

Tegelkleur; 't welk te samen een soort van Zadel maakt, dwars over de Rug des Vogels. Eenigen van de eerste ry der Dekvederen boven de Slagpennen zyn wit, met tippen van het gemelde rood, en de overigen van de gezegde ry, naast aan de Rug, zyn Aschgrauw. De Pooten en Voeten, van maakzel voorkomende als in de gewoone Duiven, hebben eene witachtige Kleur, met roode Vlakken.

Deeze Vogel, en die van de Zesde Plaat, zyn de eenigste naar Tekeningen gemaakt, in deeze laatste vyftig Platen van myn Werk: maar, om dat zy voor my nieuw waren, en een byna ontwyfelbaar getuigenis van echtheid hadden, zo verheugde ik my, gelegenheid te hebben om ze in Plaat te brengen. Het Origineel is één der genen, welken de voorgemelde Gouverneur LOTEN in Indie naar 't Leven deedt uitschilderen, en bevindt zig thans met veele anderen, die van daar kwamen, in het Brittannisch Kabinet. De Heer LOTEN bragt 'er verscheidene levendig uit Indië, en deedt dezelveu present aan wylen de Koninglyke Princes van Groot-Brittannie, Douariere van den Prins van Oranje, enz. Van 't Eiland Banda is hy afkomstig, daar zy hem de *Kroonvogel* noemen. BRISSON heeft hem afgebeeld en beschreeven, zo ik onderstel naar één dier Vogelen, welken aan gezegde haare Koninglyke Hoogheid present gedaan waren: want hy besluit zyne beschryving met te zeggen, dat dezelve van 't Eiland Banda kwam, en geschonken was aan de Princesse van Oranje, die dezelve aan den Heer REAUMUR present gedaan hadt (*). Dit, denk ik, zal geweest zyn toen de Vogel dood was; aangezien de Kleur der Oogen niet gemeld wordt, en de Kuif is plat verbeeld, waarfchynlyk onder 't vervoeren dus gedrukt zynde. Zie de Afbeelding in BRISSONS *Ornithology*, Vol. I. Tab. VI, Fig. 1, pag. 278. Hy noemt denzelven, de *Gekroonde Faisant der Indien*. 't Verwondert my niet, dat die Auteurs hem onder de Faisanten plaatste, daar hy denzelven niet leevend hadt gezien, om zyn Geslacht naar de Leevensmanier te bepaalen. Ook deedt daar toe veel, de grootte van den Vogel, enz. Maar de Heer LOTEN heeft my verzekerd, dat het eigentlyk een Duif is, die gebaarden en geluid maakt eveneens als de Duiven, in het naloopen, korren en bekken met het Wyfje. Ik moet nogthans bekenen, dat ik nooit, zonder zodanig een bericht, zo groot een Vogel tot de Duiven zou gedacht hebben te behooren. Ik had ook deeze Plaat reeds gegraveerd, eer my de Vogelbeschryving van den Heer BRISSON in handen was gekomen.

P L A A T XXIX.

De Duif van 't Eiland Nikobar (29).

Deeze Vogel is hier ook aanmerkelyk verkleind, om het bestek van de Plaat niet te overtreden. Hy kwam my voor, nagenoeg van grootte te zyn, als een gemeene Duif.

De Bek is van eene zwartachtige of donkere Kleur; de Bovenkaak hangt over de Onderkaak een weinig heen, en men ziet eene verhevenheid boven de Neusgaten, gelyk in de meeste Duiven. De Oogen zyn Hazelnooten-Kleur, met zwarte Appelen. De Kop, Hals, Borst, Buik, Dyën en de Dekveders onder aan de Staart, zyn allen donker blaauwachtig paarsch. De Veders aan den Hals zyn lang en puntig, gelyk die van de gewoone Haanen, hebbende een schoonen veranderlyken

(*) [Ik meen de beschryving van deezen Vogel, die men in myne *Natuurlyke Historie* vindt, zo wel als de Afbeelding van den Heer BRISSON ontleend te hebben. De Omftandigheden verschillen een weinig, als ook de figuur.]

(29) *Columba Insulae Nicobar*. EDW. AV. p. 271. T. 339. ALB. AV. III. p. 44. T. 47, 48. BRISS. AV. I. p. 153, 154. *Columba Nicobarica*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 104. Sp. 27. *Nat. Hist.* I. D. V. STRUK, bladz. 450.

lyken weerschyn van blaauw, rood, Goud- en Koperkleur. De Rug en bovenzyde der Wieken zyn groen, met eenen Koper- en Goudglans speelende. De buitenste Slagpennen zyn schoon blaauw, zo wel als de Dekveders onmiddelyk boven dezelve, en aan de tippen, een goed end wegs, donker zwartachtig blaauw. De Staart, en derzelver bovenste Dekveders, zyn wit: de Pooten en Voeten met roodachtig paarsche Schubben bekleed.

Ik heb by ALBIN Afbeeldingen gevonden, welken hy den naam geeft van Doffer en Duif van Nikobar; in zyne Historie der Vogelen. Naderhand onderzocht ik ze ten huize van Sir HANS SLOANE, doch kon geen onderscheid vinden om te besluiten, welk het Mannetje of Wyfje ware, en dus geen de minste reden, om 'er twee Afbeeldingen van te maaken. De Vogel, naar welken ik de myne tekende, bevindt zich thans, in 't jaar 1762, levendig in de Menagerie van den Hoog Edelen Heer Graaf TILNEY, by zyn Huis in Essex. ALBIN noemt hem de *Ninkcombars*-Duif op zyne Plaat, en *Nincombar* in zyne beschryving. De vastgestelde naam des Eilands, van waar zy kwamen, is *Nikobar*, en met eenige kleinen; daar by leggende, te samen, noemt men ze *de Nikobars*. Zy leggen benoorden Sumatra, op de Noorder Breedte van zeven tot negen Graaden (*). BRISSON heeft ALBINS naam en beschryving van deezen Vogel in zyne Ornithologie overgenomen. Myn oogmerk in de Afbeelding was, die van ALBIN te verbeteren. In hoe verre dit my gelukt zy, laat ik aan 't oordeel van 't Algemeen.

P L A A T XXX.

De Mannetjes paarsch geborste Manakyn (30).

Deeze Vogel is hier in de natuurlyke grootte afgebeeld. Ik onderstel, dat hy het Mannetje zy van de *Blaauwe Mees met de purpere Borst*, bevoorens in myn Werk op Plaat 241, afgebeeld (†).

De Bek is naar 't Lighaam klein en zwart, met de punt van de Bovenkaak een weinig overhangende. De Kop, het agterste van den Hals, de Rug, de kleinste Dekveders aan de bovenzyde der Wieken, de Stuit en Dekveders boven en onder aan de Staart, zyn van een schoone blaauwe kleur. De Slagpennen en de ry der Dekvederen daar boven, aan de buitenzyde, zyn zwart; met smalle blaauwe randen. De binnenste Dekveders der Wieken zyn zwart, met groenachtig blaauwe kanten. De Staart heeft twaalf Vederen van gelyke langte, zwart van boven; met smalle blaauwe randjes aan de buitenste Vederen. Voorts is de Staart en de Slagpennen van onderen bruinachtig. De Kaak, het voorste van den Hals en het middelste des Buiks, zyn donker paarsch, met ronde scharlaken roode vlakken. Een blaauwe Gordel loopt dwars over de Borst en onmiddelyk daar onder een scharlakenroode. De zyden onder de Wieken, de Schenkels en het onderste des Buiks, zyn schoon blaauw. De paarsche Vederen, aan deszelfs onderzyde, hebben haar Donzige deelen wit, en alle de schoon blaauwe Vederen haar Dons donker of zwartachtig, gelyk de kleur is der Pooten en Voeten. De buitenste Vingers zyn aan 't begin een weinig met de middelsten samengevoegd.

Deeze Vogel was my door den zeer verpligtenden en keurigen Heer, PETER HEN-

(*) [Deeze Eilanden zyn het, welke de Deenen onlangs in bezitting zouden genomen hebben. De Inwooners zyn een vreedzaam Volk, doch armelyk, meest van Visch leevende en van de Broodvrugt. Ook leveren deeze Eilanden weinig of niets uit: zo dat de Deenen 'er denkelyk niet veel aan hebben zullen.]

(30) *Manacus was Peftore Purpureo*. Edw. Av. 273. T. 340. *Cotinga*. Baiss. Av. II. p. 340. T. 34. f. 1. *Ampelis Cotinga*. LINN. *Syst. Nat.* Gen. 108. Sp. 4.

(†) [Zie ons Zevende Deel, blad. 34, Plaat XXXI.]

HENRY TESDORPF, van Lubek, toegezonden. Hy berigtte my, dat hy denzelven van Lissabon ontvangen had. 't Is een Inboorling van Brasil, en van Tierra Ferma in Zuid-Amerika. De Vogel is door BRISSON afgebeeld, in deszelfs *Ornithologie*, Vol. II. Tab. 34. fig. 1, en op p. 340. beschreeven. Hy noemt hem de *Cotinga*, en zegt dat het een Inboorling zy van Brasil. Deezen Vogel houdt hy voor den zelfden als de myne, van Pl. 241: maar de hier beschreevene komt aan zyné *Cotinga* nader.

De Kapel, in de hoek van de Plaat, genaamd de Geel en Zwarte, is een Inboorling van Engeland, getekend naar 't leven in de natuurlyke grootte. De bovenste Wieken zyn Oranjekeurig, ieder met een ronde zwarte Vlak: het Lyf geel; zo wel als de onderste Wieken, die ieder met een roode Vlak getekend zyn. Allen hebben zy breede zwarte boorden, welke met geele Vlakjes zyn uigemonsterd. Aan de uiterste enden der Wieken, buiten het zwart, is een smal randje van roodachtige Kleur (*).

P L A A T XXXI.

De Pompadour-Vogel (31).

Deeze Vogel is ook in de Natuurlyke grootte op de Plaat vertoond. Hy behoort tot de familie van Vogelen, welken ik *Manakyns* genoemd heb. De naaste Europische Vogel, my bekend, die met dit slag van Amerikaansche Vogelen strookt, is de Boheemsche Gaay. Dezelve komt daar mede overeen in grootte, in figuur van den Bek, in de korthed van de Staart, en wel byzonderlykft met de hier te beschryvene Soort daar in, dat ieder een groote zeldzaamheid, hoewel zeer verschillende, heeft in de tippen van de eerste ry der Dekvederen van de Wieken boven op de Slagpennen. Deeze heeft dezelve puntig, styf en bykans Hoornig aan de tippen: de Gaay heeft kleine platte Hoornachtige druppel, hangende aan de tippen der Vederen, van een schoone Scharlakenroode Kleur (†).

De Bek is van een bruinachtige Kleur. Van de hoeken der gaaping, onder de Oogen, loopen smalle witte Streepen. De Slagpennen zyn wit; eenige weinigen van de kortsten uitgezonderd, welke eene paarsche Kleur hebben, en de tippen der buitensten zyn donker. De binnenzijden der Wieken zyn ook wit, maar insgelijks donker aan de tippen der buitenste Slagpennen. De geheele Kop; de Hals, het Lighaam, de Staart, en de Dekveders der Wieken van boven, zyn uitermaate schoon rood naar purper trekkende, met een sierlyken glans als van Zyde; maar de Staart van onderen een weinig flauwer. De ry der Dekvederen, naast boven de Slagpennen, is van een zeer byzonder maakzel, verschillende van alle Vogels, welken ik immer heb gezien. Deeze Vederen zyn smal, scharp gepunt, styf, en aanmerkelyk geribd aan de tippen: hebbende witte Schaften. De Staart bestaat uit twaalf Vederen van gelyke langte. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn zwart. De buitenste

(*) [Deeze kan geen andere zyn, dan de *Oranje-Kapel*, door my in het XI. Stuk van het I. Deel myner *Natuurlyke Historie* bl. 257. beschreeven, en komt volmaakt met die van ROESL III. Deel, T. 46. f. 4, 5., overeen; hoewel 'er aanmerkelyke veranderingen van zyn, gelyk ik aldaar opgemerkt heb; doch het kan niet dezelfde zyn, met die van EDWARDS Plaat 304, f. 1, 2. in dit Werk VIII. Deel, Plaat 94. p. 45, voorgesteld, die de *Eubule* van LINNÆUS is, op welke te regt de Plaat 304, maar verkeerdelyk, in plaats van Plaat 340, op de zelfde pagina, in 't Syf.

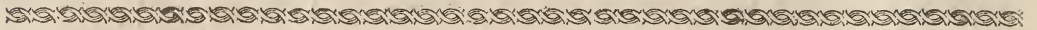
Nature, Ed. XII, p. 764. aangehaald wordt, op de *Hyale*, dat eigentlyk deeze Oranje-Kapel is.]

(31) Pompadour, EDW. Av. p. 275. T. 341. *Turdus Puniceus*. PALL. *adumbr.* 99. *Cotinga purpurea*. BAISS. Av. II. p. 347. T. 35. f. 1. *Ampelis Pompadora*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 108. Sp. 2.

(†) [De Boheemsche Gaay, by ons gemeenlyk *Beemer* of *Zwarte Mantel* genaamd, is door my in het I. DEELS IV Stuk der *Natuurlyke Historie*, bladz. 223, enz., omftandig beschreeven.]

tenste Vingers hebben aan 't begin eenige samenhechting met de middelsten. Alle de paarfche Veders zyn in het Donzige gedeelte wit.

Dit is één der Vogelen, welke in een Fransche Prys, door den thans Hoog Edelen Heer, Graaf FERRERS, buit gemaakt waren. Dezelfen zouden voor Madame de Pompadour, zegt men, zyn geweest. Alzo het een Vogel van uitneemende Schoonheid is, hope ik, zal die Dame het niet kwaalyk neemen, dat ik hem haar Naam gegeven heb. 't Is een Inboorling van Cayenne in Zuid-Amerika. BRISSON heeft hem onder den naam van *Purpere Cotinga* afgebeeld en beschreeven.

P L A A T XXXII.

De Shirley-Vogel (32).

Deeze is reeds in myne Historie der Vogelen, op Pl. 82, afgebeeld (*); maar, alzo het Origineel daar van een weinig beschadigd was, en bovendien onder andere zeldzaamheden, in een Kasje met Glas geplaatst, waar uit het niet mogt genomen worden; zyn my diestyds eenige merktekenen ontgaan, welke hier zullen worden beschreeven. Ook zal de beschryving in eenige byzonderheden verschillen; 't welk doorgaans gebeurt, wanneer men een zelfde Soort van Vogelen op byzondere tyden beschryft. Hy is in de Natuurlyke grootte getekend.

De Bek is zwartachtig, uitgenomen aan den voet van de Onderkaak, daar de-zelve eene Vleeschkleur heeft. De Kop, de Nek, Rug, Stuit, als ook de bovenzyden van de Wieken en Staart, zyn donker of zwartachtig bruin, maar de kanten der Vederen lichter. Alle de Veders der Wieken, uitgenomen de groote Slagpennen, zyn met dwarsse Streepen van eene donkere Kleur getekend. De Staart heeft twaalf Pennen, die overdwars donker gebandeerd zyn, met de toppen der Vederen afgesleeten, en de punten der meeste Schaften daar buiten uitsteekende. De binnenzyden der Wieken en onderzyden van de Staart, zyn donker, zo wel als de Onderbuik, Schenkels en de Dekveders onder aan de Staart. De Keel en Borst, tot aan het midden des Buiks, en de ry rondom het bovenste deel van de Wiek, zyn van een schoone hoog- of scharlaken-roode Kleur. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn donker en vry sterk naar het Lighaam te rekenen. De buitenste en middelste Vingers zyn aan 't begin samengehecht. Om dat de Staart zig afgesleeten vertoont, en dat de Schenkels en Voeten zo zwaar zyn, denk ik, dat deeze Vogel langs de Schorsen der Boomen opklimt, tot het zoeken van zyn Voedzel.

Het is een van die keurlyke party Vogelen, den Hoog Edelen Heere, Graaf FERRERS, toebehoorende, meermaalen gemeld. Alzo hy my niet gemakke-lyk scheen tot eenig Geslagt van Vogelen te betrekken te zyn, nam ik de vryheid van 'er den Familie-naam van den Hoog Edelen Bezitter aan te geeven. Hy is uit Guajana, in Zuid-Amerika, afkomstig. Ik vond hem niet door eenig Autheur afgebeeld (†).

De donkere *Zwaluwstaartige Kapel*, in 't bovenste van de Plaat vertoond, komt uit China. Het Lyf en de bovenste Wieken zyn van eene donkere bruine of zwartachtige Kleur, met kleine witte Vlakjes op de kanten. De onderste Wie-

ken

(32) Shirlejus. Edw. Av. p. 276. T. 342. Cardinalis fuscus BRISS. Av. III. p. 51. Emberiza Militaris. Syn. Nat. X. p. 178. De Bruine Kardinaal. Nat. Hist. I. D. V. Stuk, bl. 525. Tanagra militaris. Syn. Nat. XII. Gen. III. Sp. 17.

(*) [Men vindt hem in 't Vierde Deel deeses Vogel-Werks, op bl. 50, Pl. 59, onder den naam van

Groote Goudvink, voorgesteld.]

(†) [Wy krygen deeze Vogels thans van Suri-name en zy zyn niet ongemeen. In myn Exemplaar vind ik de zelfde byzonderheid van de afgesleetene Staartpennen en uitsteekende Schaftjes, daar EDWARDS hier van spreekt.]

ken zyn zwart, met vyf witte Vlakken in 't midden en verscheide halfmaanswyze witte merken in 't ronde aan den zoom. De onderzyde is even als de bovenste getekend, maar de Kleuren zyn flauwer. Hy werdt my present gedaan door den verplichtenden Heer Schildknaap MATTHEW HARRISON, Zoon van Sir THOMAS HARRISON, Lord Kameraar van Londen (*).

P L A A T XXXIII.

De Scharlaken-roode Mosch (33).

Deeze Vogel, ook in de Natuurlyke grootte op de Plaat getekend, heeft de Veders op de kruin des Kops taamelyk lang, en schynt daar van een Kuifje te kunnen maaken, of dezelve geheel vlak neerleggen.

De Bek is van een donkere Kleur, lichtst naar de punt toe. De Kop, Hals en het geheele Lyf, zyn van een zeer schoone roode of Scharlaken-Kleur: de Wieken en Staart, aan de bovenzijden, donker zwart. De Staart heeft twaalf Vederen, van taamelyk gelyke langte. De Dekveders aan de binnenzijde der Wieken zyn wit: de Slagpennen aan de binnenzijde van een donkere Aschkleur, met de kanten lichter. De onderzyde van den Staart is zwartachtig. De Pooten en Voeten zyn zwart: de Vedertjes boven de Kniejen een weinig donker. Van de Vingeren staan drie voorwaards en eene agterwaards. Alle de roode Veders zyn zwartachtig in de Donzige deelen.

De Vogel kan geen andere zyn, dan de Tyepiranga van MARCGRAAF, die daar geen Afbeelding van gegeven heeft. Zie deszelfs beschryving in zyne Historie van Brasil, p. 192. WILLOUGHBY heeft dezelve, in zyne Vogelkunde, p. 251, vertaald overgenomen; maar door eenigen mislag zegt hy verkeerdelyk, dat de Veders op den Kop zwart zyn; hoewel hy te regt dezelve, in 't begin zyner beschryvinge, rood noemt. Van deezen Vogel heeft de Heer BRISSON een zeer goede Afbeelding gegeven, noemende hem de *Kardinaal* (†). Zie zyne Ornithologie, Tom. III. p. 42. Pl. 3. f. 1. Het voorwerp, naar 't welke myne Figuur getekend was, werdt my gegeven door mynen waarden Vriend, JAMES PARSONS, Med. Doctor en Lid der Koninglyke Societeit, die hetzelfde ontvangen hadt van Mr. BROOK, Heelmeester van Maryland in Noord-Amerika. Hy schynt, derhalven, de Landstreek te bewoonen, welke zig van veertig Graaden Noorder Breedte Zuidwaards uitstrekt tot omtrent die zelfde Zuider Breedte; dat is tot de Zuider Grenzen van Paraguay, naby den Mond van de Rivier de la Plata.

De *Geele Zwaluwstaartige Kapel* is van Engelsche afkomst. Het Lighaam heeft dezelve van een donkere Kleur, de bovenste Wieken geel en donker, met eenig zwart in de verdeelingen; best uit de Afbeelding te begrypen. De onderste Wieken zyn ook geel, met eenig blaauw en zwart, hebbende ieder een roode Vlak. Myn waarde Vriend, die ook tot dit Werk heeft ingetekend, de Schildknaap

DA-

(*) [De Heer LINNÆUS betreft deeze tot de *Helius*, een der *Equites Trojani* of Trojaansche Ridders, zogenaamd, *Syst. Nat.* XII. p. 745. door my beschreeven in het XI. Stuk der Natuurlyke Historie, bladz. 191, met eene bygevoegde Afbeelding, welke echter van deeze aanmerkelyk schynt te verschillen. Het echte Exemplaar van EDWARDS heb ik thans, van Koromandel afkomstig.]

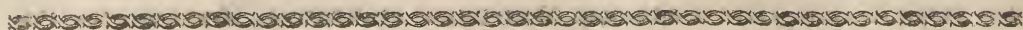
(33) *Passer ruber*. EDW. *Av.* p. 278. T. 343. *Tanagra Cardinalis*. BRISS. *Av.* III. p. 42. T. 3. f. 1.

Merula Brevilica. BELL. *Av.* 319. *Passer erythromelanus Indicus*. ALDROV. *Orn.* III. p. 568. *Tyepiranga* MARCGR. *Bras.* 192. WILL. *Ornith.* 184. *Tanagra Brevilica*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 111. Sp. 2.

(†) [Daar zyn verscheide Vogelen van deeze grootte, die *Kardinaal* genoemd worden, wegens de Scharlaken-roode Kleur, en de bekendste onder dezelve is die, welke tot het Geslacht van *Loxia* of Kernbyters behoort: zie myne *Nat. Hist.* I. D. V. Stuk bladz. 503.]

66 VERZAMELING VAN UITHEEMSCHE

DANIEL SWAINE, zondt my deezen Vlinder van Norfolk, en verzogt my daar van de Afbeelding in dit gedeelte van myn Werk te geeven (*).

P L A A T XXXIV.

De Manakyn met een witte Keel en Kuif (34).

Deeze Vogel, die de onderfte op de Plaat is, wordt hier, zo wel als de andere, in de Natuurlyke grootte vertoond. Hy heeft den Bek regt en zwart, met eene spitse punt. De Keel en 't voorfte van den Kop is wit, zo wel als de Kuif, welke hy op de Kruin heeft, bestaande uit lange, smalle, puntige Vedertjes. Van het agterfte des Kops, agter de Oogen, begint een zwarte Streep, die aan 't begin breed is, en versmallende de Keel omvangt, loopende rondom het witte gedeelte, en hetzelfde van het geelachtige, daar onder, afscheidende. De Nek, het bovenste van de Rug en de Wieken aan de buitenzyde, hebben eene donker blaauwachtige Aschgrauwe Kleur. De inwaardsse Dekveders der Wieken zyn Kaneelkleurig: de Slagpennen van onderen Aschgrauw, een weinig lichter dan van boven. Het agterfte van den Kop, het voorfte van den Hals, de Borst, Buik, de Stuit en de Staart ter wederzyden, als ook derzelver Dekveders boven en beneden, zyn van een heldere Kaneelkleur. De Pooten en Voeten zyn licht roodachtig geel: de Klaauwen donker en de Veders ook donker boven de Kniejen. De buitenste en middelste Vingers zyn op een byzondere wyze, byna tot aan de Klaauwen toe, te samen gevoegd.

De rood gekuifde Kolibriet (†).

De Kolibriet, zynde de bovenste Afbeelding op de Plaat, heeft den Bek lang, dun en maar zeer weinig nederwaards geboogen, van eene donkere of zwarte Kleur. De Tong is, gelyk by het geheele Geslacht, in fyne Draadjes gespleeten. Het Kuifje op den Kop heeft eene uitneemend schoone roode of Vlamkleur, met eenen luister van Robynen. De Keel is als gebruieneerd Goud, veranderende, naar eenige plaatsingen van het Licht, in Esmeraud-groen: welke schitterende Kleuren, in andere plaatsingen, geheel donker zyn. Het Lyf, en de Dekveders der Wieken, zyn van eene donker bruinachtige Olyfkleur, de Slagpennen een weinig naar het purper trekkende. In de Staart kon ik slegts agt Veders tellen, welke van Kaneelkleur zyn, met zwarte tippen. De Onderbuik en Dekveders beneden de Staart, zyn Kaneelkleurig: de Wieken en Staart van de zelfde Kleur boven en beneden. Een witte Streep loopt dwars over 't midden van den Buik. De glanzige Vlak aan den Keel, is door een donker Streepje van de Hals en Borst afgescheiden. De Pooten en Voeten zyn zwart.

Deeze Vogeltjes behoorden beiden tot den buit, gemaakt door den thans Hoog Edelen Heer, Graaf FERRERS, Lid der Koninglyke Societeit, in wiens Verzameling dezelve zich bevinden. 't Zyn Inboorlingen van Guajana en Terra Firma in Zuid-Amerika. Ik kan geen beschryvingen of Afbeeldingen vinden, die met dezel-

(*) [Dit is onze zeer bekende *Page de la Reine*, welke, onder den naam van *Machaon*, thans de driedertigste Soort in het Geslacht der Dag-Kapellen by den Heer LINNÆUS uitmaakt. Zie de beschryving daar van in myne *Nat. Hist.* I. D. XI. St. bl. 206.]

(34) *Manacus Facie albâ*. EDW. AV. 280. T. 344. *Pipra albifrons*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 115. Sp. 5.

[Noopens andere Manakyns ziet myne *Nat. Hist.* I. D. V. STUK bladz. 599. Door een zonderlingen misflag vindt men hier op de Plaat *Manacus facie rubro*, in plaats van *facie albâ*, gesneeden.]

(†) *Mellisuga cristâ rubrâ*. EDW. AV. p. 281. T. 344. *Trochilus elatus*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 66. Sp. 19.

dezelven overeenkomstig zyn : zo dat ik ze voor nog niet afgebeelde of beschreevene Vogels houde.

P L A A T XXXV.

De Vogel Hoppe genaamd (35).

Deeze Afbeelding is een weinig kleiner dan Natuurlyk, om den Vogel op de Plaat te kunnen brengen. Zyn Bek heeft, van de punt tot aan de hoeken der gaaping, twee en een half Duim langte; de Wiek, geslooten, vyf Duimen en drie Kwartier Duims. Hy schynt ongevaar de grootte te hebben van een Merel of zwarte Lyfter.

De Bek is lang, dun, scherp gepunt, en een weinig nederwaards gekromd; donker naar de punt en Vleeschkleurig by den Kop, die door een byzondere groote Kam of Kuif, van lange opstaande Vedertjes, aanmerkelyk is. De Oogen zyn Hazelnooten-Kleur; de Vedertjes van de Kam hebben zwarte tippen, met een weinig wit daar onder. Voor 't overige zyn dezelve, zo wel als de geheele Kop, Hals en Borst, van eene geelachtig bruine of Kaneelkleur. De Rug heeft die zelfde Kleur met zwarte dwarsstreepen. De Stuit en Dekveders van de Staart, boven en beneden, zyn wit. De Staart is aan beide zyden zwart, met een geboogene witte streek overdwars; gelyk dezelve zig in de Afbeelding vertoont. Zy heeft niet meer dan tien Vederen. Van de Slagpennen is de buitenste de helft korter dan de tweede en de vierde langst. Zy zyn allen zwart, uitgenomen dat de negen buitensten ieder een wit merk overdwars hebben, naar de tippen toe, en de zeven volgende ieder vier witte baaren; maar de kleinste, naast aan de Rug, zyn zwart, met geelachtig wit aan de kanten der uitwaards Baarden gezoomd. De eerste ry der buitenste Dekvederen, boven de Slagpennen, is zwart, met hoog witte tippen; de tweede ry derzelven is wit, en deeze maaken, met elkander, vyf witte baaren, dwars over de Wieken. De kleine Dekveders, aan den rand der Wiek, zyn roodachtig bruin, en het zwart, aan de binnenzijde der Slagpennen, is zo sterk als aan de buitenzijde. Aan den Buik, Schenkels en omstreeks de Leg, is de Vogel gedekt met witte Vedertjes, die een weinig geschaduw of gewolkt zyn met roodachtig bruin. De Zyden zyn gemerkt met donkere streeken, langs de Schafte der Vederen heen. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn zwartachtig of van een donkere Loodkleur. Men vindt de buitenste Vingers, aan haar begin, een weinig met de middelsten samengevoegd.

Deeze Hoppe was in de nabuurschap van Londen geschooten, en my gegeven door Doktor REEVE, President van het Kollegie der Geneesheeren. Alzo deeze Heer begeerte hadt, om 'er een Afbeelding van te zien, heb ik dezelve hier in Plaat gebragt. 't Is eigentlyk geen inboorling van Engeland; hoewel een verdwaalde Vogel by wylen in dit Land gevangen wordt, daar ik denk dat men ze nooit heeft zien nestelen of broeden. In de meeste deelen van 't vaste Land van Europa is hy gemeen; doch zal geloof ik een Trekvogel zyn; hoewel de Vogelkenners, die hem beschreeven hebben, daar van niet spreken. Hy is een Infekten-Eeter, en men vindt hem, (misschien alleenlyk 's Winters,) op Ceylon in Oostindië. Ik heb een Afbeelding daar van, die, wat de grootte, gedaante en Kleur aangaat, zeer naauwkeurig was, gezien; zynde in Oostindie naar 't Leeven getekend, door bezorging van den Heer Schildknaap J. GIDEON LOTEN, gewe-

zen

(35) Upupa. Edw. Av. p. 282. T. 345. BRISS. Av. Upupa Epops. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 64. Sp. 1. II. p. 455. T. 43. f. 1. Upupa omnium Auctorum.

zen Gouverneur van dat Eiland. Alle de Vogelbeschryvers hebben 'er van gehandeld (*).

P L A A T XXXVI.

De Surinaamsche Muarkruiper (36).

De Voorwerpen, op deeze Plaat, zyn beiden naar 't Leven en in de Natuurlyke grootte getekend. De Bek des Vogels is op zyde een weinig samengedrukt, gelyk uit de Schets daar van, in de hoek der Plaat, van boven gezien, blykt.

Hy heeft den Bek, naar 't Lighaam te rekenen, lang, regt, een weinig haakig aan de punt, en van eene donker bruine Kleur. De Kop, het agterste van den Hals, de Rug, Stuit, Staart en Wieken, zyn donker Loodkleurig blaauw. Alle de Dekveders aan de bovenzyde der Wieken zyn wit getipt; die aan de binnenzyde donker, met witte randjes. De binnenzyden der Slagpenen en de onderzyde der Staartvederen, zyn Aschgrauw, lichter dan de bovenzyde. De Keel is wit. De Borst, Buik, Dyën en Dekveders onder aan de Staart, zyn van eene blaauwachtige Aschkleur, lichter dan de bovenzyde van den Vogel. Van den Keel tot aan de Schenkels toe, is de Borst gemerkt met witte Streepen, langs het midden van ieder Veder loopende, die puntig eindigen. De Pooten en Voeten zyn donker bruin.

Deeze Vogel bevindt zig in de Verzameling van mynen waarden en verpligtenden Vriend, JOHN FOTHERGILL, Geneesheer te Londen; die altoos gereed is geweest, om my te begunstigen met het gezigt en gebruik, van al het nieuwe of fraaije, 't welk hy bezat. Men hadt denzelven, met veel andere Natuurlyke zeldzaamheden, in Liqueur van Suriname over Barbados in Engeland gebragt en aan gezegden Heer, in 't jaar 1758, present gedaan. Ik kan niets, dat naar de figuur of beschryving van deezen aartigen Vogel gelykt, by eenig Auteur vinden: des ik geloove, dat dit 'er de eerste Afbeelding en beschryving van zy.

De groote *donkere Zwaluwstaartige Kapel*, in 't bovenste der Plaat vertoond, heeft den Kop, Pooten, 't Lyf en de bovenste Wieken donker: uitgenomen twee hoogroode Vlakken op ieder Wiek, naby het Lighaam. Die Vlakken zyn met een zwarter Kleur omringd, dan het overige der Wieken heeft. Ook zyn de onderste Wieken zwarter dan de bovenste en hebben ieder zeven Vlakken van Roomkleur met Oranje geschaduwd. Dezelve zyn door de Aders of Ribbetjes der Wieken verdeeld, en twee derzelven hebben in 't midden ovaale zwarte; gelyk ieder Wiek zes halfmaanswyze Oranjekleurige Vlakken, in de Tandswyze insnydingen van haare uitgegulpte boorden. Deeze keurlyke Kapel, van China afkomstig, heb ik ontvangen van den beleefden en verpligtenden Heer HARRISON, Zoon van den Heer THOMAS HARRISON, Kameraar van Londen. Ik geloof dat dezelve zeer zeldzaam zy; want ik heb ze in geene Verzameling kunnen vinden.

PLAAT

(*) [Zie eene uitvoerige beschryving van deezen Vogel in het I DEELS IV. Stuk van myne *Natuurlyke Historie*, bladz 414. enz.]

(36) *Picus Surinamensis*. Edw. Av. p. 284. T. 346.

(*) [De Heer LINNÆUS betreft deeze Kapel, volgens het Nommer van de Plaat, tot zynen *Deiphobus*, onder de Trojaansche Ridders: (zie *Syst. Nat.* XII. p.

746.) Ik kan echter niet zien, dat zy, volgens de beschryving in *Mus. Lud. Ulr.* of volgens de bepaling, daar mede strooke. Zwart is zy immers niet, en de zeven roode byna Ringswyze Vlakken, mankeeren 'er volstrekt aan. (zie myne *Nat. Hist.* I. D. XI. Stuk, bladz. 192.) EDWARDS schynt niet opgemerkt te hebben, dat de Kapel op de rug lag.]

P L A A T XXXVII.

Het roodborstig groene Boomkruipertje (37).

Alle de vier Voorwerpen op deze Plaat zyn in de Natuurlyke grootte afgebeeld. Het bovenste Vogeltje, dat een groen Boomkruipertje is met een rooden Borst, heeft den Bek lang en nederwaards geboogen, van eene donkere Kleur, zo wel als de Pooten en Voeten. De Kop, Hals, Rug en Dekveders der Wieken, zyn glanzig groen; met een weerschyn als van gebruieneerd Goud en Koper. De Dekveders aan de bovenzijde der Staart, zyn schoon blaauw. De grootste Wiekveders en de Staart, die twaalf Pennen heeft, zyn donker bruin, met de kanten der Vederen een weinig lichter; de binnenzijden der Wieken en onderzijde van de Staart lichter bruin dan boven. Het midden van den Borst is gedekt met schoon roode Vederen. De Buik, Schenkels en Dekveders onder aan de Staart, zyn van eene licht bruine of Aschkleur, byna wit onder de Staart.

Het groene gevlakte Boomkruipertje ().*

De onderste Afbeelding vertoont dit laatste, dat den Bek en Pooten als boven heeft, ook van een donkere Kleur. De Kop, Hals, Rug, Staart en Dekveders der Wieken, zyn hoog groen. De Borst, Buik en Dekveders onder aan de Staart, zyn lichter groen, naar geel trekkende, en van den Kop tot aan den Onderbuik getekend met donker blaauwe Vlakken. De grootste Wiekveders zyn donker bruin. De Keel is geel. Daar loopt een blaauwe Streep van ieder hoek des Beks onder de Oogen. Een ander Vogeltje, van deeze zelfde Soort, met deeze bewaard, hadt de geele Vlak aan den Keel niet: waarschynlyk zal dat het Wyfje zyn.

De blaauwbaairige *Vlieg*, daar nevens, heeft den Kop rood, de Pooten donker blaauw, zo wel als 't Lyf, dat gedekt is met korte zwarte Haartjes, door welken het blaauw zig vertoont. De Wieken zyn licht bruin en doorschynende.

Het onderste Voorwerp behoort tot die Insekten, welken men *Spookjes* noemt of *Scherminckels* (†). Het vertoont zig als of het Ooren had. Het Bovenlyf is Doornig, het Onderlyf met Leedjes gewricht, en alles van eene geelachtig bruine Kleur, by Vlakken onregelmatig geschaduw met donkerer bruin.

Het eerstgemelde Vogeltje was van de Kaap der Goede Hope medegebragt door Gouverneur LOTEN en bevindt zig thans in het Brittanniſch Kabinet van Naturaliën (§). Het andere is in de Verzameling der Hoog Edele Lady LYTTELTON, die my met een gezigt daar van begunstigde en verhaalde, dat het uit de Westindiën kwam. De twee andere Voorwerpen zyn my gezonden geweest, door mynen altoos verpligtenden Vriend, FRANK NICHOLLS, Lid der Koninglyke Societeit en Lyf-Arts van den overleeden Koning: die my berigtte, dat zy hem van het Eiland Jamaika gezonden waren; door Kolonel CHARLES PRICE. Ik kan niet

(37) *Picus viridis Pectore rubro*. Edw. Av. p. 285. T. 347. *Certhia Afr.* LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen 65. Sp. 11.

() *Picus viridis maculatus*. Edw. Av. 286. T. 347. f. 2.

(†) [In 't Engelsch *Walking-Sticks*, dat is Wandelende Stokjes, waar van de Fransche Vertaaler, zeer grappig gemaakt heeft *Batons a marcher*, dat is Wandelftokken. De zodanigen als deeze zyn de Mas-

kers van de Spookjes, met Vleugelscheedjes in plaats van Vleugelen. Zie myne *Nat. Historie*. I. D. X. *Stuk*, blad. 136, enz.]

(§) [Onlangs heb ik verscheide Vogeltjes van dit slag, gedroogd, van de Kaap bekomen; eenigen van welken, behalve de gedagte Kleuren, een hoog geel Plekje op de Schouders hebben, en deeze zullen mooglyk de Mannetjes zyn.]

niet vinden, dat één van deeze Schepzelen tot nog toe is in Plaat gebragt of beschreeven.

P L A A T XXXVIII.

De zwart en witte Vliegenvanger (38).

De beide Vogeltjes op deeze Plaat zyn naar 't Leven en in de Natuurlyke grootte afgebeeld.

Het bovenste, genaamd de Zwart en Witte Vliegenvanger, heeft den Bek regt, dun en scherp gepunt, zwart van Kleur. Rondom den voet van de Bovenkaak zyn eenige weinige zwarte Haartjes, voorwaards uitgestrekt. Het Voorhoofd, zo wel als de zyden van den Kop, daar de Oogen staan, is wit, als ook de geheele onderzyde, van den Bek tot aan de Dekveders van de Staart ingeslooten. De Kruin des Kops, de Nek, Rug, Wieken en Staart, zyn zwart; uitgenomen de toppen der Staartvederen, die wit zyn. De binnenste Slagpennen hebben smalle witte randjes aan de kanten van haare buitenste Baarden. De Wieken zyn ook, wederzyds, door smalle witte Streepen van de Rug afgezonderd. De Stuit en Dekveders aan de bovenzyde van de Staart zyn wit, met een weinig zwarts daar onder gemengd. De Slagpennen zyn bruiner zwart dan de andere deelen. De inwaards Dekveders der Wieken zyn wit; de Slagpennen aan de binnenzide bruinachtig Aschkleur, lichter dan aan de buitenzyde: de Staart is van onderen en van boven even donker: de Pooten en Voeten zyn zwart.

Den ondersten Vogel noem ik de *Geheel groene Boomkruiper* (*). Deeze heeft den Bek nederwaards gekromd en van een donkere Kleur, uitgenomen aan den voet van de Onderkaak, daar dezelve Vleeschkleurig is. De gantsche Vogel is schoon Papegaay-groen, behalven dat de enden der Slagpennen zwartachtig zyn. De Kruin van den Kop, de Nek, Rug, Wieken en Staart, zyn donkerst en blaauwachtig groen; de geheele Onderzyde en de Stuit lichter of geelachtig groen. De Pooten en Voeten zyn donker of zwart.

De eerstgemelde was van Guajana of Suriname gebragt en bevindt zig nu in Doktor FOTHERGILLS Verzameling. De andere komt uit de Spaansche Westindiën, en wordt in het Kabinet van Lady LYTTETON bewaard. Ik kan niet vinden dat één van beiden tot nog toe door iemand afgebeeld of beschreeven zy.

P L A A T XXXIX.

De Parady's-Mees (39).

De Afbeeldingen op deeze Plaat zyn wederom beiden naar 't Leven en in de Natuurlyke grootte getekend.

De Bek van het Vogeltje heeft het zelfde maakzel als die der gewoone Meezen

(38) *Muscicapa nigra & alba*. Edw. Av. p. 287. T. 348. NB. [Op de Plaat is hier, door een allergrooten mislag van den Hoogduitschen Uitgever, gezet *Columba cristata magna Indica*; dat is: Groote gekamde Indische Duif: 't welk op geen van de beide Voorwerpen past en tegen de Fransche benaamingen strydt. Geen van beiden vind ik door LINNÆUS aangehaald, maar deeze schynt naar zyne *Muscicapa Capensis* of *torquata* wel wat te gelyken. Ondertuschen verschilt de plaats der afkomst veel.]

(*) [Voor een Boomkruiper schynt deeze den Bek wat dik te hebben: anders zou hy de *Certhia Cayana*, dunkt my, naby komen, en mischien het Wyfje daar van kunnen zyn.]

(39) *Parus Paradisiacus*. Edw. Av. p. 289 T. 349. *Tangara Brasiliensis*. MARCGR. *Bras.* 214. T. 215. *Tangara*. BRISS. Av. III. p. 3. T. 1. f. 1. *Avicula de Tatao*. SEB. *Musf.* I. T. 60. f. 6. *Tanagra Tatao*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. III. Sp. 11.

zen en is van eene zwarte of donkere Kleur. Rondom den voet van de Bovenkaak zyn de Vederen zwart. Het heeft de Kruin en zyden des Kops gedekt met geelachtig groene Vederen, waar in de Oogen geplaatst zyn. Het agterfte van den Kop en Hals; het begin van de Rug, de Staart en de Slagpennen, als ook de ry van Dekveders onmiddelyk daar boven, zyn allen diep Fluweelachtig zwart. De kanten van eenige weinige der buitenfte Slagpennen zyn schoon blaauw, zo wel als de kleine Dekveders, met een zwarte Streep dwars daar door. De binnenzijden der Wieken zyn donker, hebbende de Dekveders met blaauw groen gerand. De Staart heeft twaalf Pennen, die donkerer zwart zyn van onderen dan van boven. Het laagfte der Rug en de Stuit is met Vedertjes gedekt van eene by uitstek helder roodachtige Oranje-kleur, meer naar 't Geelè trekkende op de boven-Dekveders van de Staart. De Keel en Borst zyn schoon donker Ultramarijn-blaauw; 't welk aan Buik en Schenkels allengs in een schoon blaauwachtig Zeegroen verwandelt. De Vedertjes aan 't midden des Buiks, omtrent de Leg, en de enden der Dekvederen onder aan de Staart, zyn donker of zwart gekleurd. De Pooten en Voeten zyn donker.

In dit Vogeltje zyn de Kleuren, zo wel als in veele anderen van dit Werk, zo uitermaate glanzig, dat myn geheele reeks van Verwen, gepaard met myne grootste ervarenheid in 't mengen en samenstellen, niet dan eene fletse en doode vertooning hebben kunnen voortbrengen, wanneer men de afgezette by de Natuurlyken vergeleek. De Heer BRISSON, niettemin, heeft in de Inleiding zyner Vogelkunde my beschuldigd, van myne Kleuringen sterker gemaakt te hebben dan de Natuur ze opgeeft.

Dit is één van die keurlyke Vogelen, in bezitting zynde van den Graave FERRERS, Lid der Koninglyke Societeit. Hy is van Guajana, in Zuid-Amerika, afkomstig. BRISSON, die hem heeft afgebeeld en beschreeven, noemt hem *Tangara*. Hy maakt 'er de eerste van dien naam, by MARCGRAAF, van; doch ik kan geen genoegzaame overeenkomst in de beschryving van dien Autheur vinden, om vast te stellen, dat het de zelfde zy met die van BRISSON en den mynen, welken genoeg overeenstemmen.

Het kleine *Zwart en Roode Slangetje*, onder op de Plaat, wordt zelden grooter, dan het hier vertoond is. De bovenzyde; uitgenomen een witte Ring rondom den Hals, is glinsterend gitzwart: de Buik of onderzyde schoon helder rood: de Oogen Vlamkeur. Men achtze onschadelyk, en vindtze in de Spleeten van Rotfen, oude Muuren en gedroogd Hout; alwaar zy aazen op Torren, Duizendbeenen, Wormen, enz. Nooit ziet menze in 't open Veld haar roof vervolgen, gelyk andere Slangen doen. Wanneer menze verdryft doen zy geen tegenstand, maar trachten te ontvlugten en zoeken een veilige wykplaats.

Dit aartige Slangetje is my uit Pensylvanie door mynen goeden Vrind, den Heer W. BARTRAM, toegezonden. Een andere Soort kwam daar nevens, welke daar mede zeer naby overeenkomt, maar een weinig grooter is. Derzelver bovenzyde was Kastanje-bruin, de onderzyde hoog geel, en deeze beide Kleuren waren op de zyden, over de geheele langte, verdeeld door blaauwe Streepen, met kleine zwarte Vlakjes gesprenkeld. Het heeft een soort van Halsband of Kraag van geele Vlakken om den Hals. De Oogen zyn Goudkleur. De Gestalte in 't geheel strookt met die der Afbeelding, welke op de Plaat getekend is. Het is insgelyks onschadelyk.

De meeste Slangen worden, door de Menschen, als Vergiftige en gevaarlyke Dieren gevreesd. Het zou derhalve zeer nuttig zyn, door alle mooglyke Waarneemingen en Proeven in 't zekere onderricht te worden, welke Soorten nadeelig zyn, welke niet, en daar van een Lyft te maaken, om de Menschen van onnutte schroom voor deeze Dieren te bevryden. Ik zal, als een aanspooring tot zulke

Waarneemingen, hier een gedeelte inlaffen van een Vertoog, 't welk den 11 Maart 1762 aan de Koninglyke Societeit voorgelezen werd. Hetzelve geeft twee byzondere Gevallen op, van Arbeidslieden, die in hun werk gebeten waren door een Dier, dat men in Engeland de *Slow- of Blindworm* noemt (*). De gebeetene Perſoonen hadden geen het minſte nadeel of ongemak geleeden, ſchoon de Dieren aan hunne Handen hingen en vaſt zaten, en dat 'er Bloed volgde op de Beet. Dit Schepzel wordt niettemin, door het gemeene denkbeeld, zeer gevaarlyk, zo niet doodelyk gcacht te zyn; daar het gemelde Berigt ſchynt te bewyzen, dat deſzelfs Beet in geen deele Venynig zy.

P L A A T XL.

De zwart en blaauwe Mees (40).

Deeze Vogel en alles is hier in de Natuurlyke grootte afgebeeld.

Hy heeft den Bek zwart, kort en van figuur als de gewoone Meezen. De Kruin en zyden des Kops, de Keel, Borſt en de agterſte helft der Rugge, zyn van een ſchoone Ultramarjn-Kleur. Het agterſte van den Kop, de Nek, het bovenſte van de Rug, de Staart en Slagpennen, zyn Fluweel zwart, uitgenomen de kanten der buitenſte Slagpennen, die Zeegroen zyn, zo wel als de kleinſte Dekveders der Wieken aan de buitenzyde. De eerſte en tweede ry van Dekveders boven de Slagpennen zyn zwart, met ſchoon blaauwe kanten. De binnenſte Dekveders der Wieken zyn Roomkleurig. Van onderen zyn de Slagpennen donker Aſchgrauw, met de kanten der Baarden witachtig. De Staart heeft twaalf Vederen, die donkerer zwart van onderen zyn dan boven. Aan de Keel en Stuit is een mengeling van zwarte Vederen onder de blaauwe. De Buik, Schenkels en Dekveders onder aan de Staart, zyn Roomkleurig: de zyden van den Buik een weinig geſchaduwd met blaauw en taamelyk regelmaatig ronde zwarte Vlakken. De Pooten en Voeten zyn donker.

Dit is een van die keurlyke Verzameling van Vogelen, den Heer Graaf FERRERS toebehoorende; afkomstig van Braſil en de nabuurige Geweſten. BRISSON heeft hem afgebeeld en beſchreeven, onder den naam van de *Blaauwe Tangara van Cayenne*. Zie het Derde Deel van zyn Werk, Pl. I. Fig. 3. Ik houd hem ook voor den *Guiraienoia* der Braſiliaanen. Zie WILLOUGHBY'S *Ornithology*, p. 241.

De Tak was 'er alleen om den Vogel op te zetten bygedaan. Hy is van een *Granaatappelboom*, die tegen één Muur in een Tuin by Londen groeit. Men heeft hem zeer naauwkeurig naar 't Leven getekend, terwyl hy in bloeſem ſtondt, die tot Vrugt begon te zetten. De Bloemknoppen zyn rood eer zy open gaan, en ontlooken breiden zy agt Blaadjes uit, van een ſchoone Scharlaken-kleur. De middelſtukken der Bloemen zyn geel. Aan den top van het Takje is een Bloem ver-toond, die zig tot Vrugt zet, met de Blaadjes afgevallen, en omringd door Bloemknoppen, die nog geſlooten zyn. De Bladen zyn ſtevig en glad, van middelmaatig of liever zwartachtig Groen. De Afbeelding ſtelt de gedaante der Bladen en Bloemen beter voor, dan ik met woorden uit kan drukken.

PLAAT

(*) [Dit Dier wordt in 't Franſch *Avoyne* of *Orvert*, in 't Hoogduits *Blindschleigh*, en by ons *Blindſlang* geheten; om dat het naauwlyks ſchynt te kunnen zien. Ik heb het in 't VI. Stuk myner *Natuurlyke Hiſtorie*, bladz. 426, enz. omſtandig beſchreeven. Het Vertoog, daar EDWARDS hier van ſpreekt, vindt men in het LII. Deel der *Philophiſche Transactiën*, p. 475. Het is een weinig van deeze opgaave verſchillende; alzo de gebeetene niet twee Arbeiders of Werklieden

waren, maar de één een Vrouw, de andere haar Man, twee of drie Jaaren daar na: doch ten opzigt van de onſchadelykheid der Beeten komt het op even 't zelfde uit.]

(40) *Picus niger & cæruleus*. EDW. *Av.* p. 292. *Tangara Cayanensis cærulea*. BRIS. *Av.* III. p. 6. T. I. f. 3. *Tanagra Mexicana*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. III. Sp. 10.

P L A A T XLI.

Het Vogeltje Sayacu genaamd (41).

Van de beide Vogelen op deeze Plaat, diē in de Natuurlyke grootte voorgesteld zyn, voert het onderste den naam van *Sayacu*. Deszelfs Bek is taamelyk sterk, gelyk die der Graan eetende Vogelen, en zwart. De geheele Kop, Hals, Rug en de onderzyde, van den Keel tot aan de Dekveders onder aan de Staart, is gedekt met Aschkleurige Vederen, die met blaauwachtig groen gewolkt zyn, maar byzonderlyk op de Rug. De Vederen van de Wieken en Staart zyn donker en gerand met schoon blaauw, dat een weinig naar het Zeegroen trekt; zo dat, wanneer de Wieken en Staart geslooten zyn, dezelve zig t'eenemaal van eene blaauwachtige Zee-kleur vertoonen, uitgenomen de tippen der Slagpennen, die zwartachtig zyn. De buitenste Dekveders der Wieken zyn zuiver blaauw; de binnenste van een Witachtige Aschkleur. De binnenzyde der Slagpennen en onderzyde van de Staart, zyn donker Aschgrauw. De Staart heeft twaalf Vederen. De Pooten, Voeten en Klauwen, zyn zwart.

Het bovenste Vogeltje is de *Guira Guacuberaba* (*). Dit heeft den Bek taame-lyk dik, van boven donker, van onderen Vleeschkleurig. Een smal zwart Zoompje omringt den voet der Bovenkaak, en verbreedt zig, aan de zyden van den Kop, onder de Oogen, tot aan de plaats der Ooren, strekkende zig verder rondom de Onderkaak nederwaards, ter breedte van een Duim langs den Keel uit. De Kruin des Kops, de Nek, Rug, Wieken en Staart, zyn van eene bevallige Olyfkleur. Een geele Streep loopt rondom het Voorhoofd, boven de Oogen en daalt langs de zyden des Kops neder, scheidende het zwart aan de voorzyde, van het groen aan de agterzyde, af. Het voorste van den Hals en de Borst zyn van een schoone Oranje-kleur, die naar beneden allengs in geel verandert. Even 't zelfde heeft onder op de Rug en aan de Stuit plaats. Voorts is de Buik van onderen, zo wel als de Schenkels en de Dekveders beneden de Staart, zo wel als boven, glanzig geel. De tippen der Slagpennen trekken naar het donkere en van eenigē der buitensten zyn de kanten helderer groen, dan de andere deelen. De binnenste Dekveders der Wieken zyn Roomkleurig, de binnenste zyden der Slagpennen licht Aschgrauw, met de kanten der binnenste Baarden witachtig. De Staart heeft twaalf Vederen, die aan de onderzyde licht Aschkleur zyn: de Pooten en Voeten zwart.

De *Guira* bevindt zig in de Verzameling van Graaf FERRERS: de *Sayacu* in die van Doktor FOTHERGILL. 't Zyn beiden Vogeltjes uit Brasīl en de nabuuri-ge Landen. De *Guira* is in 't klein door MARCGRAAF afgebeeld, en zyne Te-kening, schoon slegt, is door namaaken, veranderen en van de eene in de andere hand over te gaan, zodanig verbasterd, dat zy naauwlyks kenbaar is geworden. De *Sayacu* zal, geloof ik, nooit afgebeeld zyn geweest, voor dat zy op de tegenwoordige Plaat te voorschyn kwam. Men kan MARCGRAAFs korte beschryving daar van, als ook die van het ander Vogeltje, by WILLOUGHBY vinden, alwaar een figuur van de *Guira* op Plaat 41 is voorgesteld. BRISSON heeftze beiden, uit MARCGRAAF, in zyn Vogelen-Werk gebragt, en op de aangehaalde Bladzyden beschreeven.

PLAAT

(41) *Sayacu*. Edw. *Av.* p. 293. T. 351. WILL. *Ornith.* 188. MARCGR. *Braf.* 193. *Tangara Brasiliensis varia*. BRISS. *Av.* III. p. 18. *Tanagra Sayaca*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 111. Sp. 20.

(*) *Guira Guacuberaba* Marcgravii. Edw. *Av.* p.

294. T. 351. WILL. *Ornith.* 173. T. 41. MARCGR. *Braf.* 112. *Sylvia Brasiliensis viridis*. BRISS. *Av.* III. p. 533. *Motacilla Guira*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 114. Sp. 36.

P L A A T XLII.

De geele Roodkop-Kanarie (42).

De beide Vogeltjes op deeze Plaat zyn in natuurlyke grootte vertoond en getekend naar leevende Voorwerpen, in Kooitjes, gelyk men de Zingvogels houdt, zittende. De Toon van 't geele Vogeltje gelykt naar die van een Kanarie-Vogel, waar van het eene Verscheidenheid schynt te zyn.

Het geele met den rooden Kop heeft de Bovenkaak des Beks donker, en de Onderkaak Vleeschkleurig geel; de Oogen zwartachtig. De Kruin des Kops is helder roodachtig Oranjekleur. De zyden en 't agterste van den Kop; de Keel, Borst, Buik, Schenkels en Dekveders onder aan de Staart, zyn helder geel. Het agterste van den Hals, de Rug, Wieken en Staart, zyn gedekt met Vederen van een donkere Kleur, die met Olyfkleur gezoomd zyn, een weinig geeler aan de Stuit dan elders. De Pooten en Voeten hebben eene blaauwachtige Vleeschkleur.

De zwarte Roodborstige Vink ().*

De Zwarte Dikbek, die agterlykft geplaatst is, heeft den Bek kort en dik, gelyk in andere Vogelen van dit Geslagt en van donkere of zwartachtige Kleur, zo wel als de Oogen. De Kop, Hals, Borst, Rug, Staart en de Wieken aan de bovenzyde, zyn blaauwachtig zwart en taamelyk glanzig. De kleine Dekveders aan de binnenzide der Wieken en de randen der Wieken of Schouders, zyn wit. Ook hebben de Slagpennen een weinig wits aan het onderste der Baarden, 't welk een witte Vlak maakt op 't midden van ieder Wiek. Aan den Buik, Schenkels en omstreeks de Leg, heeft hy eene donkerroode Okerkleur. De Dekveders onder aan de Staart zyn donker of zwart: de Pooten en Voeten van eene donker paarschachtige Vleeschkleur.

Deeze twee aartige Vogeltjes zyn, zo ik geloof, tot nog toe niet afgebeeld of beschreeven. Zy leefden in 't Jaar 1760 en behoorden aan den Heer PHILIP CARTERET WEBB, Lid der Koninglyke Societeit, Parlements-Lid van Haslemere in Surrey: die my vrindelyk ten zynen Huize in Londen noodigde, om dezelve af te tekenen. 't Is veel voordeeliger de Tekening te maaken naar leevende Vogels, wat derzelver postuur, manier van zitten, enz. aangaat; daar men uit doode Vogels, die gedroogd en opgevuld zyn, geen regt begrip van heeft: hoewel deeze beter te onderzoeken zyn, ten opzigt van de binnenziden der Wieken, het getal der Vederen in de Staart, de Pooten en eenige andere byzonderheden; daar men zig niet van verzekeren kan in kostbaare, leevende, uitlandsche Vogeltjes, welke door 't vatten en behandelen mogten benadeeld worden. De bekwaamste Onderwerpen om naar te tekenen, en die het meeste licht geeven, zyn frisch geschooten Vogels, wier Kleur van Oogen en Pooten nog in geen deele is veranderd. Deeze kan men ten nauwkeurigsten onderzoeken en in alle omstandigheden beschryven: maar dit voordeel is niet ten opzigt van alle Onderwerpen der Natuurlyke Historie te bekomen.

PLAAT

(42) *Passer flavus Capite rubro*. Edw. Av. p. 295. T. 352. [Conferatur *Fringilla flaveola*. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 112. Sp. 24. p. 321: naar welke hy veel schynt te gelyken]

(*) *Coccothraustes niger*. Edw. Av. p. 296. T. 352. f. 2. *Loxia Angolenfis*. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 109. Sp. 24. p. 303.

P L A A T XLIII.

De zwarte of donker bruine Mosfchen (43).

Deeze zyn beiden ook in de Natuurlyke grootte voorgesteld. Ik hebze in navolging van Sir HANS SLOANE *Mosfchen* genoemd; hoewel ik acht, dat menze, wegens de kortheid en dikte hunner Bekken, wel onder de *Dikbekken* plaatsen mogt.

De bovenste Vogel, die het Mannetje vertoont, heeft den Bek van eene donker bruine Kleur. Van de Neusgaten, ter wederzyde des Kops boven de Oogen, loopt eene Oranjekleurige Streep. De Keel, onmiddelyk beneden den Bek, en de Dekveders onder de Staart, zyn van de zelfde Kleur. De Kop, uitgenomen de gedagte merken, de Hals en Rug, zyn donker Afchgrauw of blaauwachtig zwart: de Wieken en Staart donker, doch meer naar 't bruine trekkende. De Dekveders aan de binnenzide der Wieken, de binnenziden der Slagpennen en de onderzyden van de Staartvederen, zyn Afchkleurig, lichter dan boven. De geheele onderzyde, van den Keel tot aan de Dekveders van de Staart, die uitgezonderd, is blaauwachtig Afchgrauw, een weinig lichter dan de bovenzyde. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn zwartachtig.

De onderste Afbeelding stelt het Wyfje voor. Hetzelve heeft den Bek eveneens als 't Mannetje gekleurd. De merken boven de Oogen, aan den Keel, en onder aan de Staart, die in hetzelve Oranjekleurig zyn, hebben hier maar eene Leverkleur. De Kop, Rug, Wieken en Staart, zyn Afchkleurig bruin, even als in de gewoone Wyfjes Mosfchen. De eerste ry der Dekvederen boven de Slagpennen, en de Dekveders aan de bovenzyde van de Staart, zyn helderer, trekkende naar Oranjekleur. De Staart heeft in het Mannetje, zo wel als in het Wyfje, twaalf Vederen. De Dekveders, aan de binnenzide der Wieken, zyn geelachtig wit. De Vederen aan den Buik en Schenkels zyn witachtig, een weinig gefchaduw met lichte Afchkleur: de Pooten en Voeten donker.

Deeze Vogeltjes bevinden zig in de Verzameling van mynen verpligtenden en keurigen Vrind, den Heer JAMES LEMAN. Het Mannetje is door den Ridder SLOANE, in zyne *Historie van Jamaika*, Vol. II. p. 311, beschreeven: maar hy geeft 'er geen Afbeelding van. Ook is hetzelve, geloof ik, door geen ander Auteur in Plaat gebragt. BRISSON heeft de Afbeelding en beschryving gegeven van een zwarte Mosch, welken hy onderstelt die van SLOANE te zyn; maar de Bek daar van is te veel geboogen, en zyne beschryving te zeer verschillende, dan dat ik daar uit besluiten zoude, dat zyne Vogel Soortelyk de zelfde zy met dien van SLOANE en myne hier afgebeelden. De Heer LEMAN hadtze uit de West-indiën ontvangen.

P L A A T XLIV.

De kleine Mosch uit Pensylvanie (44).

Van deeze beide, ook in de Natuurlyke grootte afgebeelde Vogeltjes, is de onderste

(43) *Passeres nigri vel fusci*. Edw. Av. p. 297. T. 353.

(44) *Passer parvus ex Pensylvania*. Edw. Av. 299. T. 354.

derste de *Kleine Mosch*, die den Bek zwart heeft, de Kruin des Kops, de Nek, Rug, Stuit, de bovenzyden van de Wieken en Staart donker bruin, de kanten der Vederen een weinig lichter. De randen der Slagpennen en buitenste Vederen van de Staart, zyn zeer helder roodachtig bruin of Oranjekleur. De Staart heeft twaalf Vederen. De onderzyde van de Staart en binnenzyden der Wieken zyn Aschgrauw, met de binnenste Dekveders der Wieken witachtig. Boven het Oog loopt een witachtige Streek. De onderzyde des Lighaams, van den Keel tot aan de onderste Dekveders der Staart die ingeslooten, is gedekt met witachtige Vederen, die licht bruin geschaduwde zyn en gemerkt met langwerpige donkere Vlakken, welke nederwaards strekken van den Bek tot aan het midden des Buiks. De Pooten en Voeten zyn bruinachtig Vleeschkleur.

De gestreepte Senegali uit Oostindie ().*

Dit bovenste Vogeltje vertoont de Oostindische Senegali, in 't Engelsch *Wax-bill* genaamd, om dat het den Bek zo schoon rood heeft, als het beste Zegel-Lak. Van de Neusgaten strekken zig, ter wederzyden van den Kop, rood Scharlaken merken uit, spits eindigende omtrent de plaats der Ooren, en maakende roode plekken, waar in de Oogen staan. De Kruin des Kops, de Nek, de geheele bovenzyde, Rug, Wieken en Staart, zyn donker bruin, met fyne zwarte dwarsstreepjes op den Kop en Rug, die breeder worden op de grootste Wiek- en Staartpennen. De Keel, Borst, Buik en Schenkels, zyn van de zelfde bruine Kleur als de Rug, maar lichter en glanziger, hebbende fyne donkere dwarsstreepjes gelijk de bovenzyde. Langs het midden van den Buik loopt een gebroken schoon roode Streep. De binnenzyden der Wieken zyn licht bruin, zonder dwarsstreepen. De onderzyde van de Staart is lichter bruin dan de bovenzyde, met dwarsstreepjes. De Onderbuik, en de Dekveders beneden de Staart, zyn zwart. De Staart heeft twaalf Pennen, waar van de langsten in 't midden, de anderen zyde-wards allengs verkortende. De Pooten en Voeten zyn van een geelachtige Vleeschkleur.

De laatste Vogel is uit Oostindie medegebragt door den Heer GIDEON LOTEN, Lid van de Koninklyke Societeit. De kleine Mosch was uit Pensylvanie gezonden, door mynen Vrind, WILLIAM BARTRAM. Deeze heb ik in handen; de Senegali bevindt zig in het Brittannisch Kabinet. Hy was reeds in myne Historie der Vogelen, op Plaat 179, afgebeeld: maar alzo dit Voorwerp veel verschilt van 't andere; zo acht ik ze Mannetje en Wyfje te zyn. Door de twee beschryvingen te vergelyken zal zig het onderscheid openbaaren (†). BRISSON heeft den Roodbek onder den naam van Gestreepte Senegali afgebeeld. Zie zyne *Ornitologie*, Tome III. p. 210, Pl. 10. f. 5. BRISSON en CATESBY hebben de Kleine Mosch van Noord-Amerika voorgesteld; maar myne beschryving is van de hunnen zodanig verschillende, dat ik het oordeel een Soort te zyn, die tot nog toe niet is afgebeeld noch beschreeven.

(*) *Senegalus striatus*. Edw. *Av.* p. 299. T. 354. BRISS. *Av.* III. p. 210. T. 10. f. 5. *Fringilla undulata*. PALLAS *Adumbrat.* 143. *Loxia Astrild*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 109. Sp. 21. p. 303. Senegali of Rood-

bek. *Nat. Hist.* I. D. V. Stuk, bl. 509.

(†) [Zie hetzelfde in 't VI. Deel van dit Vogelen-Werk, op Plaat LXXIV, bl. 78, onder den naam van *Zegel-Lak-Bek* beschreeven.]

P L A A T XLV.

De gestippelde Bengali uit Oostindie (45).

De Vogeltjes, zo wel als het Kapelletje, op deeze Plaat, zyn allen in de Natuurlyke grootte en naar leevendige Voorwerpen getekend.

De bovenste Afbeelding vertoont het Vogeltje, *Amadavad* genaamd. Het heeft den Bek van maakzel als de Graaneetende Vogelen en van eene schoon roode Kleur. De Oogkringen zyn rood, 't welk niet gemeen is in dit slag van Vogelen, en de Kop roodachtig. Het agterste van den Hals, de Rug, Wieken, Staart, Buik en Schenkels, zyn donker bruin: de Keel en Stuit rood: de Borst en Dekveders beneden de Staart, helder geel. Onder het Oog is een witte Streek, die van den hoek des Beks naar agteren loopt. De Keel, de zyden van den Hals en Buik, de Dekveders der Wieken en de tippen van de Staart, zyn met kleine ronde witte Vlakjes getekend. De Pooten en Voeten hebben eene Vleeschkleur.

De witborstige Oostindische Mosch ().*

De onderste Vogel is de witborstige Oostindische Mosch, die tot de Dikbekken behoort. Deeze heeft den Bek blaauwachtig Aschgrauw; de Oogen donker. De geheele Kop en Hals, de Schenkels, het midden des Buiks en de Dekveders onder aan de Staart, zyn diep zwart. De Rug, Stuit, Staart, en de Wieken aan de bovenzyden, zyn van een donkere Kaneelkleur, de tippen der Slagpennen het donkerste. Het onderste van de Borst of begin des Buiks, de zyden onder de Wieken en de binnenste Dekveders der Wieken, zyn wit: de Pooten en Voeten Aschkleurig.

De *Amadavad* was een Vogeltje, dat men, wegens zyne schoonheid, gekoozen hadt uit veele anderen, die levendig in een Kooy uit Indie medegebragt waren. Dit slag van Vogeltjes, Bengali's genaamd, heeft een oneindige verandering in Kleuren: sommigen zyn geheel donker, zonder witte Vlakken, anderen donker met eenige mengeling van rood en weinige witte Vlakken. Blaauw, groen of purper, vindt men in derzelve Kleuring niet. De merken, daar zy allen in overeenstemmen, is dat zy roode Bekken en Oogen hebben en licht Vleeschkleurige Pooten. Ik geloof, dat het de kleinste Graaneetende Vogel is, die men tot nog toe ontdekt heeft. Zy zingen nog, in Engeland overgebragt zynde; haar Toon is zagt en kort, maar met menigvuldige herhaalingen. *BRISSON* heeft twee Vogeltjes, van deeze eigenste Soort, afgebeeld. Zie Fig. 3 en 4, op Plaat 10, van zyn *Derde Deel*, p. 205 en 206: het eene onder den naam van *Bruine*, het andere onder dien van *Gestippelde Bengali*. *WILLOUGHBY* noemt het Vogeltje *Amadavad*. Zyne Afbeelding en die van *PETIVER* zyn de zelfden. *ALBIN* heeft 'er twee slegte Figuuren van uitgegeven; die van *BRISSON* zyn zeer goed. Ik geloof dat men met zorgvuldig oppassen deeze Vogeltjes in Engeland zou kunnen voortteelen: want ik heb de Wyfjes door de Mannetjes naar 't Nest zien dryven in 't Voorjaar, gelyk de Kanarie-Vogels doen.

De Witborstige Oostindische Mosch werdt levendig in een Kooitje gehouden,
door

(45) *Bengalus punctulatus*. *Edw. Av.* p. 301. T. 355. *ALDR.* *Av.* III. p. 72. T. 77. *Avis Benghalensis parva maculata*. *PET. Gaz.* 53. f. 1. *Avicula Amadavada dicta*. *WILL. Ornith.* 194. T. 46. *Bengalus punctatus*. *BRISS.* *Av.* III. p. 206. T. 10. f. 4. *Pringilla Amadava*. *LINN. Syst. Nat.* XII. Gen. 112.

Sp. 10. p. 319. *Gestippelde Bengali*. *Nat. Hist.* I. D. V. Stuk, bladz. 541.

(*) *Passer Indicus Pectore albo*. *Edw. Av.* p. 301. T. 355. *Coccothraustes Javensis*. *BRISS.* *Av.* III. p. 237. T. 13. *ALB.* *Av.* II. p. 34. T. 53. *Loxia Malacca*. *Syst. Nat.* XII. Gen. 109. *Sp.* 16.

78. VERZAMELING VAN UITHEEMSCHÉ

door den Apotheker Monfr. CAWLEY, naby St. Clements, te Londen, die de beleeftheid hadt, van ze my te laten zien. Het is een Verscheidenheid van de gene, welke door ALBIN, in zyn II. Deel, Plaat 53, en door my, in myne Historie der Vogelen, Plaat 43, is vertoond (*). BRISSON heeft van de zelfde Soort, in zyne *Ornithologie*, een goede Afbeelding, onder den naam van *Gros-Bec de Java, het Mannetje*, gegeven.

Het *blauuwe Kapelletje*; boven aan de Plaat, is een Inboorling van Engeland. Het heeft de bovenzyde geheel blaauw, met een smal randje van Oranjekleur, dat zwart gestippeld is, aan de buitenzyde der bovenste Wieken. De onderzyde is Oranjekleurig, met kleine zwarte Vlakjes.

P L A A T XLVI.

De kleine Ibis of Egyptische Reiger (46).

De Vogel op deeze Plaat is in alle zyne afmetingen, dat is in hoogte, breedte enz. tot de helft verkleind. Men heeft hem, naamelyk, van twaalf Duimen hoogte op zes Duimen gebragt. Den Kop ziet men in de Natuurlyke grootte boven aan de Plaat geplaatst, en zodanig is ook de Zee-Polypus, daar beneden, vertoond.

De Bek is blaauw aan den voet en naar de punt toe zwart. Hy heeft wederzyds een Groef, over de geheele langte der Bovenkaak, waar in de Neusgaten geplaatst zyn. Van den Bek af, aan de zyden des Kops, zyn Vederlooze Plekken, van eene groenachtige Kleur, in welken de Oogen slaan. De Kop, Hals, Rug, de buitenzyden der Wieken en de Staart, zyn donker bruin; de grootste Veders der Wieken en Staart byna zwart aan haare bovenzyden, en van onderen donker Afchkleurig. De binnenste Dekveders der Wieken zyn wit, zo wel als de Borst, Buik, Schenkels, Stuit, en de Dekveders boven en onder aan de Staart. De Pooten zyn, meer dan een Duim boven de Kniejen, Vederloos. De Pooten en Voeten heeft hy gedekt met een Schubbe Huid, van donkere Loodkleur. De Vingers staan als gewoonlyk, drie voorwaards, één agterwaards: de drie voorsten aan 't begin met Vliezen samengevoegd zynde. De Klauwen zyn zwart.

Een zonderlinge Zee-Polypus (†).

Het andere Schepzel, dat tot de Polyphen behoort, heeft een ovaalen Kop, van grootte en figuur byna als een Spaansche Olyf, met een langen Hals of Stam, waar mede het vast zit aan een Steen. De Kop heeft een foort van kruiswyze opening of Mond naby deszelfs bovenste gedeelte, en een andere opening by den Stam, welke men onderfelt het Fondament te zyn. De Kop is gedekt met een schoone, zagte, gladde Huid, glanzig als Satyn, witachtig en toen zy vogtig ware Paarlkleurig. Uitwaards schein die Kop Ribswyze verdeeld te zyn, gelykerwys een Oranje-Appel; doch toen men hem opende werdt weinige regelmaatigheid van binnen ontdekt, maar het schein een Dierlyke zelfstandigheid te zyn. De Stam of Hals vertoonde zig als gerimpeld Lederachtig, digt bezet met kleine puntjes, die den-

(*) [De Chineesche roode Mosch; zie het II. Deel deezes Werks, Pl. 85. blad. 67.]

(46) Ibis minor. Edw. Av. p. 303. T. 356. *Tantalus minutus*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 85. Sp. 3.

(†) [De Heer LINNÆUS heeft dit zonderlinge Zee-Schepzel, onder den naam van *Vorticella Ovifera*, een plaats gegeven onder de *Plantdieren*. (*Syst. Nat.* XII.

Gen. 348. Sp. 14. p. 1319.) In de *Uitgezogte Verhandelingen*, X. DEEL, blad. 354-359, vindt men eene uitvoerige beschryving van dit Plantdier, door my uit de *Philosophische Transactiën* getrokken, en zeer naauwkeurige Afbeeldingen van hetzelfde, zo uit- als inwendig, op Plaat LXVI: door den Heer EDWARDS zelf gemaakt.]

denzelven ruuw op 't gevoel maakten. Hy was geworteld of vast geplakt aan een Steen, en uit den Wortel, als ook uit den Stam zelf, kwamen eenige kleine Korrallyne Heeftertjes voort. Een soort van Worm scheen te schieten uit den Wortel, van de zelfde zelfstandigheid als de Stam zynde, en dit ondersteunden sommigen te zyn het beginzel of de eerste vertooning van een anderen Polypus, van even de zelfde Soort. Ik heb hem ontvangen onder den naam van *Priapus-Polypus*, welke ik onderstel daar aan wegens de figuur des Kops te zyn gegeven.

De Ibis bevindt zig in de Verzameling van Doktor FOTHERGILL, die my verhaalde, dat hy denzelven van Suriname hadt ontvangen. Ik houd het voor een jongen Vogel: want alle zyne Slagpenneren en Staartveders waren aan het onderend in Scheeden of Kokertjes, gelyk plaats heeft in Vogels eer zy tot volwasfeneheid zyn gekomen. Ik kan geen Afbeelding of beschryving vinden, die 'er mede overeenstemt: zo dat ik denk, dat hy nog niet beschreeven zal zyn geweest. De Polypus is in handen van Doktor ALEXANDER RUSSEL, Lid der Koninglyke Societeit en van het Kollegie der Geneesheeren te Londen. Men hadt hem in de Mond van de groote Rivier van St. Laurens, in Noord-Amerika, gevonden (*).

P L A A T XLVII.

Het Spoorwiegig Waterhoen van Brasil (47).

Deeze Vogel is een weinig verkleind, om hem te beter op de Plaat te kunnen brengen. Hy scheen my omtrent de grootte van een Kievit te hebben, maar hadt langer Pooten. Zyn waare grootte kan men zien op Plaat 48, in myne Historie der Vogelen, alwaar eene andere Vogel van dit Geslagt, die ik denk het Wyfje daar van te zyn, in de Natuurlyke grootte is voorgesteld (†).

Den Bek heeft hy taamelyk lang en regt, aan de punt geel, aan 't grondstuk rood. De Neusgaten zyn nader aan de punt geplaatst, dan gewoonlyk. Aan den voet des Beks is een gefronfelde roode Huid, welke een gedeelte des Voorhoofds bedekt, doch 'er niet aan vast is, hebbende ook losse roode Kwabben, welke langs de zyden van den Bek nederhangen. De Kop, Hals en de geheele onderzyde, de onderste Dekveders der Staart ingeslooten, zyn zwart. De Rug en Stuit, de bovenzyde van de Staart, de Dekveders en een gedeelte van de Slagpenneren der Wieken, zyn van een heldere roodachtige Leverkleur. De groote Slagpenneren zyn binnen en buiten groen, met zwarte tippen. Eenige weinigen der buitenste Dekvederen, boven de groene Slagpenneren, zyn zwart: de binnenste Dekveders der Wieken roodachtig bruin, maar doffer dan de bovensten. Aan 't Gewricht van ieder Wiek heeft de Vogel een kort scherp Hoorntje of Spoor, dat Oranjekleurig is. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn van eene blaauwachtige Loodkleur. De agterste Vinger bestaat uit een, de binnenste of meest inwaardsse uit twee, de middelste uit drie, de buitenste uit vier Leedjes. De Klaauwen zyn aanmerkelyk lang, en inzonderheid die der agterste Vingeren, welke regt en scherp zyn als Naalden: gelyk men dit alles zeer duidelyk in de Afbeelding bespeurt.

Dee-

(*) [Hy was aldaar, op de diepte van 42 vademen, met den hoek van een Vifchlyn opgehaald: zo dat het een Zee-Schepzel is, dat op groote diepte leeft.]

(47) *Jacana armata nigra & rubra*. EDW. AV. p. 305. T. 357. *Jacana quarta*. BRISS. AV. V. p. 125. T. 11. f. 1. *Caput Chili nocturnum*. HERN. Mex. 50.

RAJ. AV. 178. *Gallinula Brasiliensis quarta*. WILL. Orn. 237. *Parra Jacana*. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 92. Sp. 3. *Bruine Chirurgyn*. Nat. Hist. I.D. V. Sruks, bl. 277. Pl. 45. f. 4.

(†) [Zie het II. Deel van dit Werk, blad. 74 s. Pl. XCV.]

Deeze keurlyke Vogel is in bezitting van mynen waarden Vrind, Dokter JOHN FOTHERGILL, meermaalen gemeld, die hem, met veele anderen, van Suriname ontvangen heeft. Het is de vierde *Brasiliaansche Waterben*, van MARCGRAAF. WILLOUGHBY heeft deszelfs beschryving in zyn Vogelhistorie overgenomen. Myn Vogel is, buiten twyfel, de zelfde als die van MARCGRAAF, die verzuimd heeft daar van eene Afbeelding te geeven; en ik geloof dat deeze myne de eerste zy, welke men van deeze Soort heeft. Ik ben te omstandiger geweest in de beschryving der Pooten, aangezien MARCGRAAF zegt, dat hy aan ieder Vinger vier Leden heeft, en het welke WILLOUGHBY in een Aantekening op zyne Vertaaling in twyfel trekt. Ik kan het thans bewyzen een misflag te zyn; die niettemin van de eene hand in de andere is overgegaan; want in een fraaije sterk gekleurde Tekening van deezen zelfden Vogel op Parkement, door de Schilderess Juffr. MERIAN gemaakt, die in het Brittannisch Museum bewaard wordt, hebben de drie voorwaardse Vingers aan ieder Voet vier Leden of Gewrichten. Hoe dit veroorzaakt zy, valt moeielyk te gissen: maar ik onderstel, dat Juffr. MERIAN een onvolkomen Vogel, zonder Pooten, volgens de beschryving van MARCGRAAF heeft willen voltoojien. BRISSON zal waarschyndlyk een Afbeelding geeven van deezen Vogel, also de Franschen een Volkplanting hebben op het Vaste Land van Zuid-Amerika, daar men ze aantreft: maar zyne laatste Deelen, die zyne Watervogels bevatten moeten, zyn, zo ik geloove, nog niet uitgegeven, of zo zy het zyn, dan nog niet tot ons in Engeland gekomen: nu ik dit schryf, in 't jaar 1762 (*).

P L A A T XLVIII.

De Vogel genaamd Zee-Pappegaay (48).

Alzo de Vogels op deeze Plaat aanmerkelyk verkleind zyn, heb ik, om een denkbeeld van het geheel uit een deel te geeven, de Koppen daar nevens in de Natuurlyke grootte by wyze van omtrekken geschetst. De Wiek van de Zee-Pappegaay, in de bovenste Afbeelding, toegeslagen zynde, is zes en een half Duim lang. Die van de Scheermes-Snavel heeft, op de zelfde manier, zeven en een half Duim langte. De kleinste deezer Vogelen heeft ver den grootsten Bek.

De eerstgemelde heeft den Bek breed en plat, zeer samengedrukt aan de zyden, in tegenstelling van die der Endvogelen. De Neusgaten zyn aanmerkelyk naby de lyn, die de twee Kaaken des Beks verdeelt. Een geele Huid, rondom de hoeken der gaaping loopende, strekt zig een weinig aan de zyden des Kops uit. Rondom den voet der Bovenkaak is een Eeltige zelfstandigheid, van witachtige Kleur, vol Stipjes, als of zy met een Naald geprikt ware. Ieder Kaak heeft, naby haar Grondsteun, een blaauw driehoekig merk, 't welk van de punt des Beks, die helder rood is, afgescheiden wordt door een diep Groefje. Nog twee dergelyke Groefjes zyn 'er tuschen 't zelve en de punt, maar niet zo diep. De Bek is taamelyk scherp gerugd, zo wel van onderen als van boven. Wat deszelfs figuur in 't algemeen aangaat, dit zal men uit de Schets best zien kunnen. De binnenzyde des Beks is geel. De Oogen zyn van donkere Kleur, de Oogleden

(*) [De Afbeelding, welke ik daar van in 't jaar 1763 uitgegeven heb, is uit het Werk van den Heer BRISSON ontleend; doch dewyl de Vingers daar in allen uitgestrekt voorkomen, kan ik het getal der Leedjes in dezelve niet met zekerheid nagaan.]

(48) *Puffinus Fratercula*. Edw. Av. p. 307. T. 338.

Barss. Av. VI. p. 81. T. 6. f. 2. Anas Arctica omnium Auctorum. Lunda. Gesn. Av. 725. Clus. Exot. 367. *Pittacus marinus*. ANDERS. Pl. II. p. 55. T. 1. Alca Arctica. LINN. Syst. Nat. XII. Gen. 69. Sp. 4. Zee-Pappegaay. Nat. Hist. 1. D. V. Stuk, bl. 85. Pl. 37. f. 3.

den roodachtig. Boven en beneden het Oog zyn Hoornige Lighaampjes, aan de Oogleden gehecht, het bovenste driehoekig, het onderste langwerpig. Voorts zyn de zyden van den Kop, rondom de Oogen, wit: de Kruin des Kops, de Hals in 't geheel, de Rug, Stuit, Staart en de bovenzyden der Wieken, altemaal zwart. De Staart is samengesteld uit zeffien Vederen, 't welk my vreemd voorkomt, aangezien de twee grootere Soorten van dit Geslacht, daar benevens op 't Eiland Wight gevonden, 'er alleenlyk twaalf hebben. De rand der Wiek is witachtig: de tippen der binnenste Slagpennen zyn Afchkleurig en de binnenzyden der Wieken licht Afchgrauw. De Borst, Buik, Schenkels en Dekveders onder aan de Staart zyn wit: de Pooten en Voeten van een geelachtige Oranjekleur. De Voeten hebben drie Vingeren voorwaards, die samen gewebd zyn, als in de Eenden; doch geen agter-Vinger. De Klaauwen zyn zwart.

De Alk of Scheermes-Snavel ().*

De onderste Vogel, in 't Noorden *Alk*, in Engeland *Scheermes-Snavel* genaamd, heeft den Bek aan de zyden ook zeer samengedrukt, en zo wel boven als onder scherp gerugd. Hy is zwart, met drie Groefjes overdwars, waar van het middelste wit. De binnenzyde des Beks is Oranje-kleurig. De Neusgaten staan dicht by de gaaping, tuschen de Vedertjes aan den voet des Beks. Van deszelfs bovenste tot aan het Oog loopt een smal wit Streepje. De Kop, Keel, het agterste van den Hals, de Rug, Stuit, de bovenzyden der Wieken en de Staart, zyn zwart. De inwaardsle Slagpennen zyn kort en wit getipt, 't welk een schuinse witte Streep dwars over de Wiek veroorzaakt. De binnenste Dekveders zyn wit en de binnenzyden der Slagpennen Afchkleurig. De Staart heeft twaalf Veders die scherp gepunt zyn, de middelsten langst; de overigen allengs verkortende tot de buitensten aan ieder zyde. De Borst, Buik, Schenkels en Dekveders onder aan de Staart, zyn wit. De Voeten hebben slegts drie Vingers, welke, gelyk in de Eenden, samen gewebd zyn. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn zwart.

De twee hier beschreevene Vogels, zo wel de Puffin als de Alk, en de Guillemot van de naastvolgende Plaat, broeden omstreeks de Rotsen, de *Naalden* genaamd, aan de Westelykste punt van 't Eiland Wight. Zy zyn afgebeeld en beschreeven geweest door byna alle Auteurs, die van Vogels gehandeld hebben, en staan bekend by eene verscheidenheid van naamen, rondom de Kusten van Groot-Brittannie. Deeze naamen heeft WILLOUGHBY verzameld: Zie zyne *Ornithology*, p. 323-325, Tab. 64 en 65. Alle deeze Vogels worden door onze Walvischvangers dikwils uit Groenland medegebragt, die de *Puffin* kennen by den naam van de *Groenlandsche Pappegaay*. Ik geloof dat zy op alle voor haar bekwaame Rotzige Oevers, in de Noordelyke deelen van Europa, broeden. In eene beschryving der Deensche Eilanden van Ferro, door *Lucas Jacobsen Debas*, een Deensch Predikant, schynen zy my voor te komen. Dezelve is in 't Engelsch door *J. Sterpin*, Med. Doktor, vertaald, te Londen in 't jaar 1676 uitgegeven. MARTIN beschryftze ook duidelyk allen in zyne Reistocht naar St. Kilda, het Westelykste van alle Schotse Eilanden, te Londen in 't jaar 1698 uitgekomen.

In 't begin van Juny, des jaars 1761, had ik de nieuwsgierigheid om gedagte Rotsen op 't Eiland Wight te bezoeken; alwaar ik een Week doorbragt met het zeldzaame van dat Eiland te beschouwen, en verscheide maalen een Zeetogtje deed onder die verbaazende Rotsen, de *Naalden* genaamd, daar deeze Vogels broeden.

Die

(*) Alca. Edw. Av. p. 308. T. 358. Alb. Av. III. p. 90. T. 95. Will. Ornith. 243. T. 64. f. 1 & T. 65. f. 2. Clus. Exot. 367. Alca Torda. Linn. Syst.

Nat. XII. Gen. 69. Sp. 1. Alk. Nat. Hist. I. D. V. Stuk, blad. 81.

Die plaatsen worden door veele Vreemdelingen, uit de Zuidelyke deelen van ons Land, jaarlyks om die zelfde reden bezogt. Wanneer wy eenigen van onze Domkerken intreeden, doet derzelver grootheid en magtige donkerheid, ons als met een heiligen eerbied aan, door een Hartbeklemmende schroom: wanneer wy de prachtige Paleizen van groote Vorsten beschouwen, staan wy verbaasd over de schoonheid, overeenstemming en regelmaatigheid, die daar in heerscht, en verwonderen ons over 't vermogen, de kundigheid en uitvinding, in het toefstellen van zulke Hemels op Aarde. Maar helaas! toen ik een weinig in de Zee daar van af was gevaren, zo dat ik een volkomen gezigt kon hebben van dit allerpragtigst en verbaazendst Werk der Natuur, waren alle de aandoeningen, door Werken der Konst, Tempels en Paleizen, hoe groot ook, veroorzaakt, als Schaduwen vergeleeken met weezentlyke zaaken. De verbaazende grootheid deezer Rotsen vervult den beschouwer met killende schroom, en met eene ontzetting, nooit te vooren door hem gevoeld. Een Vreemdeling, zig dicht daar by bevindende, vreesst dat eenige uitpuilende Klompen van de Rots zullen afbreken en hem, tot straf voor zyne nieuwsgierigheid, met zyn Vaartuig onder dompelen. Men moet zig ten minste op een vierde Myls afstand daar van houden, om eenig oordeel te vellen over de hoogte van de Rots. Op sommige plaatsen zyn zy byna Loodregt; op anderen over 't Water hangende: op anderen zyn ryen van Kloven, die tot huisvesting dienen voor de Vogelen, alwaar zy dik by elkander zitten, doch naauwlyks te onderscheiden zyn, dan door de beweeging, welke zy maaken. Op zekere plaatsen, hoog in de Rots, zo wel als onder het merkteken van hoog Water, ziet men groote Spleeten en diepe Holen, die ver in de Rots schynen te dringen. Hier en daar zyn Krystallyne Stroomen of druppelende Watervallen, die hoog uit de Rots afftorten. De Laagen van Kalksteen, Keijen en andere Stoffen, in zekere deelen gescheiden, op eene bykans gelyke vlakte, ter diepte van zeshonderd Voeten, ('t welk de hoogte van de Rots op veele plaatsen is,) verschaft groote bezigheid aan een keurig en onderzoekend Verstand. 't Is vreemd, Schaapen en Lammeren te zien weiden op de laage deelen van de Rots, naby den kant des Waters, en niet gemakkelyk te begrypen, hoe zy zo ver kunnen komen, zonder in Zee te storten: maar de Natuur heeft haar begaafd met het vermogen, om veilig te loopen op plaatsen die voor Menschen onbeganglyk zyn. Schoon deeze Vogels niet eetbaar geacht worden, brengt men doch veelen voor plezier om hals. Wanneer onder de Rots een Snaphaan gelost wordt, vliegen 'er zo verbaazende menigten van Vogels af, dat de Oppervlakte der Zee daar door verdonkerd wordt. Men ziet 'er een groot getal van altoos aan 't vangen van Viscf bezig in de Zee; anderen op de Klippen zittende, en veelen geduurig over de Boot heen en weder vliegende. De Viscfers maaken Aas van het Vleesch deezer Vogelen, om Kreeften, Krabben en ander Zee-Gedierte, te vangen. Het onkundig Volk, op dit gedeelte des Eilands, verbeeldt zig, dat deeze Vogels nergens in de Wereld te vinden zyn, dan omtrent deeze Naalden. De Voorgevel, van deeze verbaazende Rots, strekt zig omtrent vier Engelsche Mylen uit, en ziet nagenoeg, mischien volstrekt, naar 't Zuiden. De Westpunt eindigt in 't gene men eigentlyk de Naalden noemt, 't welk verscheidene woefte, ruuwe, Pieramieden of Pylaaren zyn, door het geweld der Zee, in langte des tyds, van de vaste Rots gescheiden, die van elkander afgezonderd in open Zee staan.

Deeze Vogels, zegt men, worden hier niet meer dan twee Maanden in 't Jaar gezien, en vertoonen zig het eerste in 't begin der Meymaand. De Viscfers, die altoos omtrent deeze Rotsen zyn, verklaren, dat men ze 'er drie of viermaalen in de Winter, t'elkens één of twee Dagen, zo menigvuldig als omtrent haaren Broedtyd, ziet. Zy zeggen, dat zy weten, wanneer zy dezelve te verwagten hebben; naamelyk na dat het een weinig zagt Weder geweest is, de Zon sterk op de Klip-

Klippen schynende en de Zee om laag vry stil zynde; zo dat zy gelegenheid hebben tot het zoeken van haar Voedzel. De top van de Rots is een dorre, Kryt-en Steenige Vlake, daar een groot getal van Schaapen wordt geweid. Een menigte van Kormorants of Water-Raaven, groot en klein, Zee-Meeuwen, Kornwallische Kraaijen, Kaauwen, Spreeuwen, wilde Duiven en veel ander klein Gevogelte, broedt jaarlyks in deeze Rotfen.

P L A A T X L I X .

De Lomme of Guillemot (49).

Deeze Vogels zyn in Afbeelding verkleind: de Puffin tot de helft in hoogte en breedte: de Guillemot ongelijk meer en is in 't verschieft geplaatst. Zie de omtrekken der Koppen van beiden om laag op de Plaat en als in 't Water zig vertoonende, in de Natuurlyke grootte.

De Wiek der Guillemot, toegeslagen, heeft agt en een half Duim langte. Zy schynt omtrent de grootte van een Eend te hebben. Haar Bek is regt, dun, aan 't end spits en geheel zwart. De Neusgaten zyn laag en naby de Gewrichten der Kaaken geplaatst. By de punt der Bovenkaak is een kleine insnyding. De Bek is op zyde een weinig samengedrukt, maar niet op dergelyke manier gerugd, boven of beneden, als in de twee te vooren beschreeven Vogelen (*). De Mond is van binnen geel: de Oogen zyn donker. De Kop, Keel, het agterste van den Hals, de Rug, Stuit, Staart, (die twaalf Vederen heeft,) en de bovenzyden der Wicken, zyn zwart, of donker graauw. De binnenste Dekveders en de tippen van de inwaardsse of kortere Slagpennen, zyn wit. Deeze tippen maaken een scheeve witte Streep dwars over ieder Wiek. Aan de binnenzide zyn de Slagpennen Asch-graauw. De Borst, Buik, Schenkels en de Dekveders beneden aan de Staart, zyn wit; de Pooten en Voeten zwart, met een weinig mengeling van Loodkleur aan de voorste deelen der Pooten en Gewrichten der Vingeren. Hy heeft 'er slegts drie, welke samengewebd zyn als in de Eenden. Deeze Vogel, en de twee laatst beschreevene, hebben vast aan hunne Huid zitten een soort van Tekken, die derzelver Bloed zuigen. Hy is van 't Eiland Wight.

De Puffin van 't Eiland Man (†).

De grootste Afbeelding vertoont de Puffin van 't Eiland Man. Deeze is Geslagtelyk verschillende van de Puffin van 't Eiland Wight, en van het Geslacht der Vogelen, die ik *Peterils* genoemd heb. Den Bek heeft hy regt, een weinig kromhaakig aan de punt, en van een donkere Loodkleur. De Neusgaten staan digt by elkander in het bovenste des Beks, in een soort van Huid, die deszelfs Grondsteun dekt. Van de Neusgaten loopt, ter wederzyden des Beks, een Sleuf bykans tot aani

(49) *Uria*. Edw. *Av.* p. 313. T. 359. *ALB. Av.* I. p. 80. T. 84. *Zool. Brit.* T. H, H, 3. *Lumme* *MART. Spitsb.* 57. T. M. f. A. *Lomvia*. *CLVS. Exot.* 367. *Uria*. *BRISS. Av.* VI. p. 70. T. 6. f. 1. *Colymbus Troile*. *LINN. Syst. Nat.* XII. Gen. 75. Sp. 2. *Alca Lomvia*. *Syst. Nat.* X. Gen. 63. Sp. 4. *Zee-Hen*. *Nat. Hist.* I. D. V. *Stuk*, bl. 88. Pl. 37. f. 4.

(*) [De Fransche Vertaaler heeft, in dezelve, het Engelsche Woord *ridged* met het Fransche *tranchant* (dat is snydende) vertaald, en hier maakt hy 'er van *canelé*, 't welk gesleufd betekend. Hy zegt dat de Bek

niet uitgegroeft of gesleufd is, noch boven noch beneden, gelyk in de twee andere Vogelen; en in dezelve was de Bek scherp gerugd. Dat is immers onverstaanbaar en tegenstrydig. Ik denk de meening van *EDWARDS* dus best uitgedrukt te hebben.]

(†) *Puffinus superne fuscus*. Edw. *Av.* p. 314. T. 359. *BRISS. Av.* VI. p. 131. *PENN. Brit.* T. M. *Diodemedea Avis*. *ALDR. Orn.* III. p. 57, T. 59. *GESN. Av.* 381. *Procellaria Puffinus*. *LINN. Syst. Nat.* XII. Gen. 70. Sp. 6. *Het Zeepaard*. *Nat. Hist.* I. D. V. *Stuk*, blad. 93. Pl. 37. f. 6.

aan de punt toe strekkende. De Onderkaak heeft ook een Sleuf aan ieder zyde overlangs. Zie de juiste figuur des Beks in de Schets daar van, beneden op de Plaat. Dezelve is zydelings een weinig samengedrukt, maar meest naar de punt toe. De zyden des Kops, onder de Oogen, zyn blaauwachtig graauw. De geheele bovenkant, van den Bek tot aan de tip der Staart, is zwart of donker bruin, nergens lichter of donkerer, uitgenomen op de Kruin des Kops. Aan de binnenzyde der Wieken zyn de Dekveders wit en de Slagpennen Afchgraanw. Van onderen is de geheele Vogel, van den Keel tot de Staart ten einde uit, volkomen wit. De Staart heeft twaalf Veders, waar van de buitensten iets korter dan de middelsten zyn. De Pooten waren van een platachtig maakzel, gelyk in die van 't Geslagt der Duikeren. De buitenzyden der Pooten en de buitenste Vingers zyn zwartachtig: de binnenzyden en het overige der Voeten, is van een blaauwachtige Vleeschkleur. Hy heeft niet meer dan drie Vingers, allen voorwaards gestrekt en te samen gewebd als in de Eenden: de buitenste Vingers zo lang als de middelste, de binnenste korter zynde. De Klaauwen zyn zwart. Onmiddelyk uit den Hiel, zonder eenige tuschenkomende Vinger, spruit een Klaauw of Hoornige Nagel, die, gepaard met de figuur des Beks, bewyft dat deeze Vogel van 't Geslagt der Peterils (*) zy. WILLOUGHBY noemt het een kleinen Agter-Vinger, als hebbende geen denkbeeld gehad van een Klaauw uit den Hiel van een Vogel voortkomende: want ten zynen tyde was dit Geslagt van Vogelen naauwlyks bekend. De Fulmar van St. Kilda is één derzelven, hoewel hy beschreeven wordt met een agter-Vinger. De Afbeelding in MARTINS Reistogt naar dat Eiland heeft alleenlyk de Klaauw.

De Puffin van 't Eiland Man wordt gezegd te broeden in de Konyns-Holen op het Kalf van Man, een klein Eiland aan 't Zuid end van Man gelegen (†). Men kan een volkomen Berigt van derzelve manier van Voortteeling enz. vinden in de Engelsche Vogelkunde van WILLOUGHBY, p. 333 en 334. Noch hy, nog eenig ander Auteur, my bekend, heeft 'er tot nog toe een Afbeelding van gegeven. Deeze keurlyke Vogel was my gezonden door mynen waarden Vrind en Korrespondent THOMAS PENNANT, Schildknaap, van Bichton in Flintshire; een Heer die de bevordering van de kennis der Natuurlyke Historie zeer ter harte neemt. Hy bezorgde my denzelven van 't Eiland Man. Ik houd my verzekerd, dat deeze Vogel en de *Scheerwater* van Sir Thomas Brown van Norwich, even de zelfden zyn (§). WILLOUGHBY heeftze in ééne Afdeeling begreepen en de Afbeeldingen, zo wel als de beschryvingen, stemmen in alle opzigten overeen. Ik ben verder daar van overtuigd geworden, door myne Tekening met BROWNS oude Afbeelding daar van te vergelyken, die nog in het Brittannisch Muséum wordt bewaard: zo dat ik denk, dat alle toekomstige Verzamelaars deeze twee Soorten wel tot ééne mogen brengen. De schandelyke vermenigvuldiging der Soorten van Dieren is verbaazende by veele hedendaagsche samenlappers der Natuurlyke Historie, en dezelve wordt veroorzaakt door haast, onoplettendheid en gebrek van een volmaakte kennis der Werken die zy schryven.

Het roode *Koraal-Mosch*, waar mede ik den voorgrond van deeze Plaat versierd heb, werdt door my te Yarmouth in Norfolk, in January des Jaars 1762, vergaderd. Versch uit de Zee genomen, is hetzelfde bevallig rood, naar Rooze-kleur trekkende, en bestaat uit zeer fyne Takjes of Vezelen, gelykende naar de Takmaaking der Boomen. Het is zo zagt en teder, dat het, buiten 't Water, hoops-

(*) [De *Peterils* of *Petrels* zyn die men Onweersvogelen of Storm-Zwaluwen noemt: zie myne *Nat. Hist.* I. D. V. Stuk, blad. 91.]

(†) [Het Eiland *Man* legt in de Iersche Zee, aan

de Westzyde van Engeland.]

(§) [*Scheerwater*, in 't Engelsch *Shearwater*, noemt menze, om dat zy langs de Oppervlakte van 't Water stryken.]

hoopswyze by een valt , zonder gedaante , maar vlak uitgespreid tusſchen Papier en wel gedroogd zynde , maakt het een fraaije Vertooning.

P L A A T L.

De rōnd gekuifde Eend (50).

Van de op deeze Plaat afgebeelde Voorwerpen is de Kolibriet alleen in haare natuurlyke grootte vertoond. De Duiker is grootelyks verkleind. Dezelve heeft inderdaad de grootte van een Eend: de Bek heeft, van de punt tot aan den hoek der gaaping, drie Duimen min een Kwartier Duims langte, de toegeslagen Wiek zeven en een half Duim. De rond-gekuifde Eend is omtrent tot de halve hoogte gebragt; gelyk men uit den Bek, die in de natuurlyke grootte om laag op de Plaat gefchetst is, kan zien. De Wiek heeft nagenoeg de zelfde langte als die van den Duiker, zo even gemeld. Hy ſchynt een weinig grooter te zyn dan een Taling.

Deeze laafte, nu, op den voorgrond van de Plaat voorgesteld, heeft den Bek smal en zwart, even zo hoog als breed. De Bovenkaak is op de kanten fyn getand; de Onderkaak heeft ryen van kleine ingedrukte holletjes, om de gezegde Tandjes in te neemen. De andere byzonderheden zal men best uit de ſchets van den Bek in de natuurlyke grootte begrypen. CATESBY zegt, dat deeze Vogel geele Oogen heeft. Op zyn Kop is een opstaande Kuif van lange witte Veders, die zwart getipt zyn; niet Klootswyze, maar veeleer platachtig, gelyk een Waaijer, ſpreidende. Van de Kruin des Kops, boven de Oogen, ontspringen lange zwarte Veders, die ten deele de witte onderſtukken der Kuifvederen bedekken. Van de Oogen agterwaards is het agterſte des Kops wit; het overige, benevens de geheele Hals, Rug en Stuit, Fluweelachtig donker zwart. De Staart is ſamengeſteld uit agttien Vederen, waar van de middelſten een Duim langer zyn dan de buitenſten: zo dat zy trapswyze buitenwaards verkorten. De Staartveders en grootſte Slagpennen zyn aan haare bovenzyden diep zwart en van onderen donker Afſchkleur. De binnenſte Dekveders der Wieken zyn licht Afſchgrauw, met taamelyk breede witte randen. De helft der Slagpennen; naaſt aan de Rug, is glinſterend zwart; de allerbinnenſten zyn lang, met ſcherpe punten, en hebben witte Streepen langs de buitenzyden van haare Schaften: de middelſten zyn wit aan de kanten haarer buitenſte Baarden. Van de Dekveders der Wieken is de eerſte ry zwart, met breede witte tippen: de kleinſten zyn licht Afſchkleurig, langs den bovenſten rand der Wiek met donkere Kleur gezoomd. De Borſt, Buik en Dekveders onder aan de Staart, zyn wit. Het zwart van de Rug breekt hoekswyze in het Witte, aan het onderſte van den Hals. De zyden des Buiks en de zyden onder de Wiek, zyn Oranjekleurig bruin, gemerktekend met fyne donkere dwarsſtreepjes. De Pooten zyn gelyk die der Eenden, en van eene donkere Kleur. De binnenſte Vingers hebben kleine Webbetjes op de binnenzide, zo wel als de agter-Vingertjes van onderen.

De

(50) Merganſer Criſtā rotundā. EDW. Av. p. 316. T. 360. Anas criſtatus. CATESB. Car. I. p. 94. T. 94. Merganſer Virginianus. BRIS. Av. VI. p. 258.

Avis Venti. HERN. Mexic. 24, 33. Mergus cucullatus. LINN. Syſt. Nat. XII. Gen. 68. Sp. 1.

De Grooté Geneeffche Duiker ().*

De *Duiker*, in 't verschieft vertoond, heeft den Bek Vleeschkleurig, aan de punt donker. De Kruin van den Kop, een plakje aan de zyde van den Hals, en een streep tusschen den Bek en het Oog, zyn zwart. Het agterste van den Hals, de Rug, Stuit en de bovenzyden der Wieken, zyn Aschkleurig, uitgenomen een witte rand aan het begin van de Wiek, naast aan den Kop, en een groote witte Vlak in 't midden van de Wiek, zynde ook de middelste Slagpennen wit, zo wel als de binnenzyden der Wieken, maar de Slagpennen aldaar licht Aschgrauw. Dit slag van Vogelen heeft in 't geheel geen Staartvederen. De onderzyde, van de Keel tot aan het end des Lighaams, is gedekt met fyne witte Vedertjes, die een glans hebben als van Satyn of Zilver. De Pooten en Voeten zyn donker groenachtig. De Vingers zyn niet te samen gewebd, maar hebben stevige zydelingse Vliezen van aanmerkelyke breedte, aan de zyden uitgebreid. De Nagels zyn plat, gelyk die der Menschen, en de Pooten ook zeer plat, om te beter het Water te kunnen klieven.

Het geheel groene Kolibrietje (†).

Het kleinste Vogeltje, en tevens het bovenste, vliegende vertoond, is *de geheel groene Kolibriet*. Deeze heeft een dunnen, langen, zwarten Bek. De Kop, Hals en 't geheele Lighaam, is van een schoon groene Kleur, aan de onderzyde blaauwachtig, met een helderen Glans. De bovenzyde en de Dekveders der Wieken zyn geeler, met een weerschyn als van Koper: de Slagpennen blaauwachtig paarsch; de Staart donker blaauw: de Pooten en Voeten zwart. Het hoort toe, aan mynen Vriend, den Heer MILLAN, by het Admiraaliteits-Huis woonende. De plaats der afkomst is niet bekend (§).

De *Duiker*, voorgemeld, bevindt zig in de Verzameling van Mevrouw, de Hertoginne Douariere van Portland, die de goedheid hadt, van hem my te laten zien. Ik werd van haar Edele onderrigt, dat dezelve gevangen ware op het Meir van Geneve, alwaar de wit gevederde Huid van de onderzyde deezer Vogelen afgenomen en als Leder bereid wordt, met de Veders daar aan. Dan voegt men die te samen, en maakt 'er Manteltjes, Moffen en wat dies meer is, voor de Dames van. Een ander Vogel van deeze zelfde Soort, met deeze van Geneve overgebracht, wordt in het Brittannisch Muséum bewaard. Hy schynt de zelfde te zyn als de Grooté Lom of Aarsvoet (*Colymbus major*) by ALDROVANDUS. Zie WILLOUGHBY's Vogelen-Werk, p. 339. Tab. 61. Ik meen deeze zelfde Soort van Duiker of Lomme, dood, by een Vogelkooper te Londen in de harde Winter, van de jaaren 1739 en 1740, gekogt te hebben. Ik heb daar van een Tekening Levensgrootte, welke met die van Geneve in alle opzigten overeenstemt, uitgenomen dat de bovenzyde van een donkerer Aschkleur is.

De *rond gekuifde Eend* is uit Pensylvanie afkomstig. Ik heb dezelve, met en benevens andere Vogelen, ontvangen van mynen verplichtenden Vrind, den Heer WILLIAM BARTRAM, in die Volkplanting woonachtig. In zyn Brief van December des jaars 1759, deeze Vogels vergezellende, berigt hy my, dat zy alte-
maal

(*) *Colymbus major* Lacus Lemani. Edw. Av. p. 309. T. 360. *Colymbus Urinator*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 75. Sp. 9.

(†) *Mellifuga viridis*. Edw. Av. p. 318. T. 360. *Mellifuga Cayanensis*. BRISS. Av. III. p. 704. T. 36.

SEN. *Mus.* II. p. 42. T. 41. f. 2, 4. *Trochilus melifugus*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 66. Sp. 15.

(§) [Het komt buiten twyfel van Suriname of elders aan de Kust van Guajana, in Zuid-Amerika.]

maal Trekvogels zyn, die in November, uit het Noorden, in dat Land komen, en 'er hun verblyf houden tot in Maart, wanneer zy weder terug keeren. Hy voegt 'er by, dat veel Gedierte, 't welk eertyds in de thans bevolkte deelen zig bevondt, nu aldaar niet meer is, vertrokken zynde naar de onbewoonde zoomen der Provincie, en dat eenige Vogels, aan de eerste Planters niet bekend, tegenwoordig zig in grooten getale laten zien, benadeelende de Koornvelden en Plantagiën kragtig. CATESBY heeft deeze Eend, in haare Natuurlyke grootte, afgebeeld in zyne Natuurlyke Historie van Karolina, I. Deel, pag. 94 (*). Hy merkt met reden aan, dat dezelve eigentlyk gesproken, of ten naauwste genomen, niet tot het Geslacht der Eenden, maar tot dat der Duikeren (*Mergus*), door WILLOUGHBY beschreeven, behoore. Zie daar van, by dien Autheur, verscheide Soorten, van pag. 335 tot 337. CATESBY zegt, dat zy veel de versche Wateren, inzonderheid de Molen-Togten, in Virginie en Karolina, bezoeken; dat de Wyfjes over 't geheel bruin zyn, hebbende ook een kleiner Vederkuif op den Kop, dan de Mannetjes. Die Autheur, geen Inwooner van Noord-Amerika zynde, hadt niet opgemerkt, dat zy Trekvogelen waren.

P L A A T L I.

De Muurkruiper of Spinnenwanger (51).

De nevensgaande Afbeelding is in de Natuurlyke grootte getekend, en op de Plaat ge-est, naar zulk een Vogeltje, dat droog opgezet was bewaard. Ik onderstel dat het een Wyfje zy, also ik by BRISSON een goede figuur en beschryving vind van het Mannetje, welke van de onder beschreevene alleenlyk verschilt, in den Keel, een Duimbreed of verder van de Onderkaak af, zwart te hebben. Men vindtze in zyn III. Deel, p. 607, Plaat 30. fig. 1, onder den naam van *le Grimpereau de Muraille*. Hy geeft de Afmetingen op van de Lighaamsdeelen, welke in 't algemeen iets korter waren dan in myn Vogeltje. Het Wyfje zegt hy daar in alleenlyk van het Mannetje te verschillen, dat hetzelfde den Keel wit heeft.

De Bek is lang en dun, een weinig nederwaards geboogen en van een zwarte of donkere Kleur. De Neusgaten staan by het grondstuk des Beks. De Kruin van den Kop is bruinachtig Afchgrauw. De bovenzyde van den Hals, de Rug en Stuit, zyn van een schoone blaauwachtige Afchkleur, zo wel als de Buik, Schenkels en de Dekveders onder de Staart; doch die zyn een weinig donkerer. De Staart bestaat uit twaalf Vederen van gelyke langte, zwartachtig van Kleur, uitgenomen de tippen, die witachtig zyn in de buitenste Vederen, maar in de middelsten Afchkleurig. De Keel en onderzyde van den Hals is wit. De Wieken, die zig dus uitgespreid best vertoonen, hebben haare kleinste Dekveders van een bevallige roode Kleur, gelyk die van Rooden Wyn in een Glas gezien (†): de binnenste Dekveders zyn ook rood, maar trekken naar het donkere, en de ry der

(*) [Men vindt die Afbeelding in het IV. DEEL van dit Vogelen-Werk, Pl. 88 en de beschryving pag. 78, 79.]

(51) *Certhia muralis*. EDW. *Av.* p. 320. T. 361. *Picus Murarius*. BRISS. *Av.* III. p. 607. T. 30. f. 1. WILL. *Orn.* 99. T. 23. ALDROV. *Ornith.* I. p. 851.

T. 852. *Certhia Muraria*. LINN. *Syst. Nat.* XII. Gen. 65. Sp. 2. Muur-Specht. *Nat. Hist.* I. D. IV. Stuk, bladz. 427.

(†) In de gekleurde Tekening gelykt het daar weinig naa, en BRISSON zegt, dat de Wieken Roozekleur zyn.]

der buitenſte Dekvederen, naaft boven de Slagpennen, is donker, met rood gezoomd: zo dat zy, als de Wieken toegelagen zyn, zig geheel rood vertoonen (*). Ik telde twintig Pennen in ééne der Wieken, zynde de buitenſte de helft korter dan de naaftvolgende en de vyfde Slagpen de langſte. Zy hebben haaire buitenſte Baarden ter halver langte, naaft aan den wortel, van een ſchoone roode Wyn kleur; uitgenomen de drie buitenſten en de drie binnenſten, welke zwartachtig zyn, gelykerwys het overige van de Pennen naar 't end toe, de Tippen zelf uitgezonderd, die altemaal Afſchkleurig zyn gezoomd. Vier van de buitenſte Slagpennen zyn ieder met twee witte Vlakken getekend op de inwaardſe Baarden; gelyk in zoudanig een Veertje op de Plaat vertoond is: die 'er inwaards naaft aan volgt heeft ſlegts ééne Vlak, en uitgenomen deeze Vlakken zyn de binnenzydſche Baarden donker. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn zwart. Het Vogeltje heeft drie Vingeren voorwaards en éénen agterwaards geſtrekt. De buitenſte Vinger is, by zyn begin, een weinig aan den middelſten gehecht. De agter-Vinger is ſterk, gelyk in de Kruipers in 't algemeen, om dezelve in 't beklauteren van Muuren en Boomen beter te onderſteunen. Ook zyn de Klaauwen langer dan gewoonlyk.

Dit keurlyke Vogeltje is thans, in den jaare 1762, de eigendom van mynen waarden en verplichtenden Vriend, HENRY BAKER, Lid der Koninglyke Societeit, die hetzelfde, niet lang geleeden, van Turin bekwam, daar men het noemt *Berg-Specht*, en men zegt dat het zeldzaam zy in Piemont. Het was aan den Heer BAKER gezonden door Graaf PERRON, gewezen Miniſter van den Koning van Sardinie aan het Hof van Groot-Brittanje. WILLOUGHBY heeft, in zyne Vogelkunde, bladz. 43. Tab. 23, een zeer lamme en korte beſchryving en ſlegte Afbeelding gegeven van dit Vogeltje, ontleend van onze eerſte moderne Natuurlyke Hiftoriekundigen, die zeggen, dat men het in Engeland heeft, doch WILLOUGHBY hadt het 'er nooit aangetroffen. Ook geloof ik geenszins, dat het hier als Inboorling of als een Trekvogel voorkome: want in allé myne naſpooringen is het thans beſchreeven Vogeltje het eenigſte dat ik ooit heb gezien. Hierom was ik geneegen, hetzelfde naauwkeurig af te beelden en te beſchryven, hoewel het getal der Platen daar door boven myn voorgelſte paal vergróót wordt. Dewyl het my laat in handen kwam, kon het niet op zyn behoorlyke plaats gebragt worden: Het hadt op de Hoppe moeten volgen, als zeer naby komende aan die Soort (†).

P L A A T LII.

De Zwarte Tangara van Guinée (52).

De drie Vogeltjes op deeze Plaat zyn allé naar 't Voorwerp en in de Natuurlyke grootte afgebeeld. De twee bovenſten zyn Graan-eetende Dikbekken, die allerley Zaaden breeken; het onderſte is, zo 't my toefchynt, een Vogeltje dat op Inſekten aalt.

De

(*) [In plaats van dit laafte, van en de ry der buitenſte af, ſtaat in de Franſche Vertaaling alleenlyk dit onverſtaanbare: *les couvertures exterieures rangées près des Ailes ſont fermées*. 't Is zeer te verwonderen, daar men 't Franſch tegenover 't Engelsch geplaatſt heeft, dat daar in zo ſlordig te werk gegaan zy.]

(†) ['t Geſlagt van *Certhia* of Boomkruiper, waar het t'huis gebragt is, volgt by den Heer LINNÆUS ook onmiddelyk op dat der *Upupa* of Hoppe.]

(52) *Tangara nigra Guineenſis*. EDW. AV. 322. T. 362.

De *Zwarte Tangara* heeft een korten dikken Bek, van een witte of lichte Vleeschkleur, de Neusgaten gedekt met Vedertjes. Dit geheele Vogelkje heeft eene Pluimagine van donker zwarte Vederen, zeer glanzig, met een schoonen paarsachtig blaauwen weerschyn, die echter op de groote Slagpennen der Wieken ontbreekt. Eenige weinige kleine witte Vedertjes zyn doormengd met de binnenste Dekveders der Wieken. Het heeft twaalf Veders van gelyke langte in de Staart. De Pooten, Voeten en Klaauwen, zyn van maakzel als in de meeste andere kleine Vogelktes, en allen van eene witachtige Vleeschkleur.

De Olyfkleurige of Groenachtige Tangara ()*.

Het Vogelkje daar naast, dat ik de *Olyfkleurige Tangara* noem, heeft insgelyks een korten dikken Bek, van een donkere Vleeschkleur. Het voorste deel des Kops van 't zelve, geheel rondom den Bek en Oogen, de Keel en een gedeelte van den Borst, zyn zwart. Dit zwart verandert allengs in donker Wit aan den Buik, welke witachtig blyft tot aan de Dekveders onder de Staart, die ingeslooten. Het agterste van den Kop en Hals, de Rug, Stuit, Staart en Wieken, zyn van eene groenachtige Olyfkleur, taamelyk donker. De Staart heeft twaalf Veders van gelyke langte. De binnenzijde der Wieken en de onderzijde van de Staart, zyn van een lichte Afchkleur: de Pooten, Voeten en Klaauwen, donker Vleeschkleurig.

Het geelbuikig Boomkruipertje (†).

Het onderste Vogelkje, dat tot de *Boomkruipertjes* behoort, heeft een langen scherp gepunten Bek, die een weinig nederwaards geboogen is, van eene zwartachtige of donkere Kleur. De Kop, de bovenzijde van den Hals, de Rug, de bovenzyden der Wieken en Staart, zyn van eene donker bruinachtige Afchkleur, uitgenomen de tippen der buitenste Staartvederen en de onder-enden der grootste Slagpennen, die wit zyn, zo wel als de binnenste Dekveders en de randen der Wieken. De onderzyden der Slagpennen en Staartpennen zyn van een lichter Afchkleur dan de bovenzyden. De Keel, Borst en Buik, zyn geel, 't welk allengs witachtig wordt, aan de Dekvederen beneden de Staart. Het heeft geelachtige Streepen, die van de Neusgaten boven de Oogen loopen in de gedaante van Wenkbraauwen. De Dekveders boven de Staart zyn ook geelachtig. In de Staart heeft het twaalf Veders van gelyke langte. De Pooten en Voeten, taamelyk grof voor zulk een klein Vogelkje, zyn allen donker. Van de Vingeren staan drie voorwaards, één agterwaards.

De *Zwarte Tangara* is my, kortlings gestorven zynde, toegebragt door een Heer van 't Paleis van St. James, die my verhaalde, dat dezelve, leevende, de eigendom was van haare Majesteit, de Koningin Charlotta, en dat zy van de Kust van Guinée in Afrika afkomstig ware. De Heer BRISSON heeft, in zyne Vogelkunde, Vol. III. p. 28, een Vogelkje, dat 'er veel naar geleeke, beschreeven, 't welk hy de *Zwarte Tangara* noemt.

De *Groenachtige Tangara* ontving ik van mynen Vriend, JAMES LEMAN, van Londen,

(*) *Tangara viridis* seu *Olivacea*, Edw. Av. 322. 362. f. 3. *Certhia flaveola*. *Syst. Nat.* XII. Gen. 65. T. 362. f. 2. Sp. 18. [Vergelyk Edw. Av. T. 122. Ons V. DEEL, bladz. 22. T. 17. f. 1.]

Londen, die my berigtte, dat deeze ook van de Kust van Guinée overgebracht ware. Ik vind ze nergens beschreeven.

Het *Boomkruipertje* was my geleend door den Boekhandelaar MILLAN, die my met veele Voorwerpen tot dit Werk begunstigd heeft. Ik acht hetzelfde 't Wyfje te zyn van een Vogeltje, bevoorens door my, op Plaat 122, afgebeeld. 't Is het Boomkruipertje van Martinique of het Suikervogeltje van BRISSON: Zie zyn Vogelkunde, Vol. III. p. 611. Tab. 34. f. 5.

E I N D E.

KORTE INHOUD

DER LAATSTE

TWEE-EN-VYFTIG PLAATEN VAN DIT WERK.

LYST DER VOGELN, ENZ.

Die afgebeeld en beschreeven zyn in het

NEGEND E D E E L.

	Tab.	Bl.
Het zwarte Aapje van middelmaatige grootte.	I.	4
De groote Westindische Raaf of groote Brasiliaansche Pappegaay.	II.	5
De blaauwkoppige Pappegaay.	III.	6
De bruine Parkiet of kleine Pappegaay.	IV.	7
Het Aapje met de ruigbaairige Staart.	V.	—
De groote zwarte Kakatoe.	VI.	8
De kleine witte Kakatoe met een geele Kuif.	VII.	9
De graauwe Brasiliaansche Klaauwier.	VIII.	—
De zwart en geele Aakster van Brasil.	IX.	11
De blaauw en groene Aakster.	X.	12
De groene Aakster van Ceylon.	XI.	—
De zwarte geel gewiekte Aakster.	XII.	13
De geelkoppige Spreeuw.	XIII.	14
De kortstaartige Aakster.	XIV.	15
De gekuifde langstaartige Aakster.	XV.	16
De blaauwe Oostindische Gaay.	XVI.	17
De Zwaluwstaartige Oostindische Gaay.	XVII.	18
De Brasiliaansche Gaay, met een getanden Bek.	XVIII.	19
De geelborstige Toukan.	XIX.	20
De groene Toukan, of Pepervreeter.	XX.	21
De groene Koekkoek met een geelen Buik.	XXI.	22
De Specht met roode Kaaken.	XXII.	—
De geele Specht met zwarte Vlakken.	XXIII.	23
De Jacamaciri van Marcgraaf.	XXIV.	24
De gevlake Ysvogel.	XXV.	57
De gekuifde Ysvogel.	XXVI.	—
De Kalkoen-Faizant.	XXVII.	59
De groote gekroonde Oostindische Duif.	XXVIII.	60
De Duif van 't Eiland Nikobar.	XXIX.	61
De Mannetjes paarsch geborste Manakyn.	XXX.	62
De Pompadour-Vogel.	XXXI.	63
De Shirley-Vogel.	XXXII.	64
Een donkere Zwaluwstaartige Kapel uit China.	—	—
De Scharlaken-roode Mosch of Kardinaal.	XXXIII.	65
De Europeische Page de la Reine of Koninginne Pagie.	—	—
De Manakyn met een witte Keel en Kuif.	XXXIV.	66
De rood gekuifde Kolibriet.	—	—
De Vogel Hoppe genaamd.	XXXV.	67
De Surinaamse Muurkruiper.	XXXVI.	68
Een sierlyke Zwaluwstaartige Kapel uit China.	—	—

	Tab.	Bl.
Het roodborstig groene Boomkruipertje.	XXXVII.	69
Het groene gevlake dito.	—	—
De zwart en witte Vliegenvanger.	XXXVIII.	70
De Paradys-Mees.	XXXIX.	—
De zwart en blauwe Mees.	XL.	72
Het Vogeltje Sayacu genaamd.	XI.	73
De geele rood-Kop Kanarie.	XLII.	74
De zwarte roodborstige Vink.	—	—
De zwarte of donker-bruine Mosschen.	XLIII.	75
De kleine Mosch uit Pensylvanie.	XLIV.	—
De gestreepte Senegali uit Oostindie.	—	76
De gestippelde Bengali uit dito.	XLV.	77
De witborstige Oostindische Mosch.	—	—
De kleine Ibis of Egyptische Reiger.	XLVI.	78
Een zonderlinge Zee-Polypus.	—	—
Het Spoorwiekig Waterhoen van Brasíl.	XLVII.	79
De Vogel genaamd Zee-Pappegaay.	XLVIII.	80
De Alk of Scheermes-Snavel.	—	81
De Lomme of Guillemot.	XLIX.	83
De Puffin van 't Eiland Mat.	I	—
De rond gekuisde Eend.	L.	85
De groote Geneefsche Duiker.	—	86
Het geheel groene Kolibrietje.	—	—
De Muurkruiper of Spinnenvanger.	LI.	87
De zwarte Tangara van Guinée.	LII.	88
De Olyfkleurige of groenachtige Tangara.	—	89
Het geelbuikig Boomkruipertje.	—	—

A A N T E K E N I N G.

De Liefhebbers gelieven verwittigd te zyn, dat die zo zonderlinge overstapping der Bladzyden 24 op 57, veroorzaakt is, door een groven mislag van den Letterzetter, die de Bladzyde der geschreevene Kopy voor 't vervolg der Bladzyden van 't gedrukte heeft genomen: 't welk men, wegens het afgebroken drukken, by eenige Bladen teffens, onder 't corrigeeren niet opgemerkt heeft.

Als mede, dat de VOORREDE van dit *Negende Deel*, de Vertaaling is der geene, welke EDWARDS geplaatst heeft voor zyn laatste Déel, deeze Plaat en derzelver Beschryving bevattende: 't welk dienen kan tot opheldering van het onderste op bladzyde 3, dat anders tegenstrydig zyn zoude; aangezien dit Vogelen-Werk, wegens de invoeging der Plaat van CATESBY, rykelyk honderd Plaat meer, dan dat van EDWARDS alleen, bevat.

ALGEMEEN REGISTER

DER

V O G E L E N

ENANDERE

D I E R E N,

DIE AFGEBEELD EN BESCHREEVEN ZYN, IN DE
NEGEN DEELEN VAN DIT WERK.

A.	Deel.	Bl.		Deel.	Bl.
<i>Akster</i> (Blaauw en groene).	IX.	12	<i>Boomkruipertje</i> (Klein bruin).	II.	41
— (Brasiliaanfche).	III.	18	— (Wit).	II.	41
— (Gekuisde Langstaartige).	IX.	16	— (Zwart en blaauw).	VIII.	3
— (Groene) van Ceylon.	IX.	12	— (Zwart en geel).	V.	22
— (Kleine Indiaanfche).	VI.	80	— (Roodborstig groen).	IX.	69
— (Kortstaartige).	IX.	16	— (Zwart, wit en roodbont).	IV.	49
— (Zwart en geelbonte).	IV.	95	<i>Bofch-Menfch</i> of Sater.	VII.	8
— (Zwart eh geele) van Brazil.	IX.	11	<i>Buffel</i> (Amerikaanfche).	IV.	107
— (Zwarre geel gewikte).	IX.	13	<i>Buffeltje</i> (Ooftindifch).	VI.	99
<i>Aap</i> (Groene) van St. Jago.	VII.	12	<i>Buizerd</i> (Asgrauwe).	III.	1
— (Inkhoorn) van Madagaskar.	VI.	96	— (Indiaanfche).	I.	10
— met de Varkens-Staart van Sumatra.	VII.	9	<i>Butoor</i> (Kanadafche).	V.	36
<i>Aappe</i> (klein Leeuw).	VI.	94	— (Kleine bruinge).	VII. 13.	VIII. 13
— (klein Zwart).	VI.	95	<i>Byën-Eeter</i> (Indiaanfche).	VI.	82
— met de ruighaairige Staart.	IX.	7		C.	
— (Zwart) van middelmaatige grootte.	IX.	4	<i>Calandra</i> .		
<i>Aarsvoet</i> .	IV.	77	<i>Canuts</i> - Vogel.	VII. 15.	VIII. 7
— (Gehoornde).	V.	44	<i>Cbejo</i> .		VIII. 15
<i>Acarawina</i> (Gevlakte) van Brazil.	VIII.	24	<i>Cicaden</i> (Ooftindifche).		IV. 98
<i>Adelaar</i> (Gekroonde).	VII.	1	<i>Corlieu</i> .		II. 57
<i>Albatros</i> .	IV.	60	<i>Cufco</i> .		VIII. 48
<i>Alk</i> .	IX.	81			VIII. 37
<i>Arend</i> met de witte Staart.	I.	1		D.	
— (Vifch).	I.	4	<i>Dikbek</i> .	II. 62.	VI. 85
— (Wickoppige).	I.	2	— van Malakka.		VIII. 47
	B.		<i>Distelvink</i> (Amerikaanfche) Mannetje en		
<i>Baltimore</i> - Vogel.	II.	75	— Wyffe.		VIII. 12
<i>Banannen</i> - Vogel (Kleine).	VII.	36	— (Driekleurige).		II. 69
<i>Basterd Baltimore</i> Vogel.	II.	76	— (Geele Amerikaanfche).		II. 68
<i>Beemer</i> .	II.	72	— (Groene).	V. 28.	VIII. 11
— (Karolinifche).	VII.	35	<i>Dodo</i> - Vogel.		VIII. 36
<i>Bengali</i> (Geflippelde) uit Ooftindië.	IX.	77	<i>Dominikaan</i> .		V. 27
<i>Berg-Mofch</i> , Mannetje en Wyffe.	VIII.	8	<i>Duiſ</i> (Blaauwagtige) met een witten Kop.	I.	40
<i>Berg-Patrys</i> .	V.	18	— (Bruine dwars geftrepte).	I.	24
<i>Berkbaan</i> (Amerikaanfche).	IV.	93	— (Bruine Ooftindifche).	III.	40
<i>Berkboen</i> (Witte).	III.	32	— met Driehoekige Vlakken.	III.	39
<i>Big</i> (Guineefche).	VIII.	35	— (Gevlakte Groenlandfche).	II.	77
<i>Blaauwſpecht</i> met den Bruinen Kop.	I.	35	— (Groene gevlugetde).	I.	21
— met den Zwarten Kop.	I.	35	— (grootte Gekroonde Ooftindifche).	IX.	60
<i>Blaauwvogeltje</i> (Roodbuikig).	I.	34	— (Kleine roode).	V.	18
<i>Bloemzuigtje</i> .	III.	24	— (Langstaart).	I.	23
<i>Boktorretje</i> (Virginifch).	VIII.	46	— van t Eiland Nikobar.	IX.	61
<i>Bonte Specht</i> (Indiaanfche).	VI.	81	<i>Duiker</i> - Gans (Roodborftige).	IV.	75
<i>Boomkruiper</i> (Zwart en witte).	VIII.	42	— (Gekuisde Weftindifche).	IV.	78
<i>Boomkruipertje</i> (Denne).	VII. 15.	VIII. 15	— (Ge-ſorde) Zwart en wit bonte.	IV.	77
— (Purperkleurig Indifch).	VIII.	5	— (Gevlakte).	V.	45
— (Groen gevlaakt).	IX.	69	— (Grootte Geneeffche).	IX.	86
— (Blaauw) van Surinamen.	I.	32	— (Kleine zwart en witte).	IV.	67

A L G E M E E N R E G I S T E R.

	Deel.	Bl.
Duiker (Roodkeelige).	IV.	79
Duikertje (Bruin).	IV.	73

E.

Eend (Bahamaſche) met een Loodkleurigen Bek.	IV.	76
— (Breedbekkige Amerikaanſche).	IV.	82
— (Kleine Buffelſkop).	IV.	80
— (Gekraagde) van Terrenewe.	IV.	82
— het Wittertje.	IV.	84
— (Kleine Bruine).	V.	56
— (Langſtaartige) van Terrenewe.	VIII.	19
— met een Blaauwen gryzen Kop.	V.	53
— met een lange puntige Staart.	V.	55
— (Rond gekuifde).	IX.	85
Eend-Vogel (Grootte zwarte).	V.	54
Eidergans (Noordſche).	IV.	80
Ezel (Het Mannetje van den Kaapſen).	VII.	29
— (Het Wyfje van den Kaapſen).	VII.	30

F.

Faiſant (Braſiliaanſche).	I.	20
— (Gehoornde) uit Bengale.	V.	14
— (Goudlakenſe) uit China.	III.	25
— (Zilverlakenſe Chineſche) Haan en Hen.	III.	21
Flamingo.	III.	39
— Bek in Natuurlyke Grootte.	III.	41
Fluit-Inſect.	VIII.	26
Francolyn.	VII.	40
— (De Grootte).	V.	37
Fregat-Vogel.	VIII.	50

G.

Gaay (Blaauwe gekuifde).	I.	24
— (Blaauwe Oostindifche).	IX.	17
— (Braſiliaanſche) met den getande Bek.	IX.	19
— (De Karolinifche).	II. 72.	35
— (Zwaluwſtaartige Oostindifche).	IX.	18
Gans (Blaauw gevelkte).	V.	52
— (Bruin gevelkte).	V.	52
— (Kanadaſche).	IV. 74.	51
Gattorugine (Indifche).	VIII.	23
Geelgors (Bruine Amerikaanſche).	IV.	53
Geel-Keel, van Maryland.	VII.	28
Geelvogel.	VI.	84
— (Zwartkoppige Indifche).	III.	42
Geitenmelker (Karolinifche).	I.	13
— (Kleine).	III.	16
— (Kleine Amerikaanſche).	IV.	103
Gek (Bruine).	IV.	64
— (Grootte).	IV.	62
Gier (Gebaarde).	V.	1
— (Gekapte).	VIII.	32
— (Zwartegekroonde).	VIII.	32
Goudbaantjes (Twee Penſylvaniſche).	VII.	50
Goudplevier (Gevlakte).	V.	40
Goudvink (Grootte).	IV.	50
— (Kanadaſche) Mannetjes en Wyfjes.	V. 23, 24.	
— (Kleine Bruine).	IV.	51
Goudviſſchen (Chineſche).	VI.	109
Goudwiek (Blaauw gekruinde).	VIII.	35
Goudwiek-Parkiet.	VIII.	35
Granadier.	VI.	76
Grasmosch (Amerikaanſche).	V.	22
— (Oranjekleurige).	II.	49
— (Zwarte) met Bonte Wieken.	II.	48
Groentling (Indiaanſche).	IV.	53
— (Roodkoppige).	I.	35
Groenſpecht met den Aſchgrauwen Kop.	III.	20
Guillemot.	IX.	83
Guineſche Moſch.	VII.	27

H.

Haagdis (Blaauwe) van Nevis.	VII.	39
— (Grootte gevlakte).	VI.	102
— (Doorn-Saart) uit Indie.	VI.	89
— (Grootte groene blaauw gevlakte).	VI.	101
— van Guernſey.	VII.	42
— (Kleine bruine).	VII.	2
— (Kleine gevlakte graauwe).	VI.	104
Haas (Javanifche).	IV.	106

Haay (Gedoornde).	Deel.	Bl.
— (Jongen van de Bonte).	VIII.	30

Hafelboen.	III.	32
— (Bruin gevlakt Mannetje).	V.	17
— (Bruin gevlakt).	III.	30
— (Klein) van Aleppo.	VII.	44
— (Langſtaartig) uit de Hudſons-baay.	V.	15
Hafelmuis.	VIII.	5
Havik (Gevlakte).	I.	5
— (Kleine).	I.	8
— met de Zwaluwſtaart.	I.	7
— (Zwarte).	I.	6
Hennen van de Goudlakenſe Faiſant, uit China.	III.	27
— van de Paauw-Faiſant uit China.	III.	27
Hert (Groenlandſch).	II.	79
Hoorn-Torren (Twee vreemde).	IV.	93
Hoorn-Uil (Virginifche).	I.	11
— (Grootte) van Athene.	VII.	7
Hoppe.	IX.	67
— (Weſtindifche).	VIII.	3
Huid-Torretje (Zeer klein).	IV.	99

I. J.

Jacamaciri van Markgraaf.	IX.	24
Jacarin.	VIII.	47
Ibis (Kleine).	IX.	78
Icbneumon, uit Oostindie.	VI.	98
Inkboorn (Geſtrepte).	VI.	80
— (Vliegende).	VI.	90
Inkboornje (Barbaryſch).	VI.	97
Juffertje (Een Fraay Chineſch).	V.	10
— van Numidie.	V.	34

K.

Kaauw (Purperkleurige).	I.	19
Kaauwtje (Geheel zwart).	IV.	95
— (Oostindifch).	I.	26
Kakatoe (Grootte).	VI.	59
— (Grootte zwarte).	IX.	8
— (Kleine witte) met geele Kuif.	IX.	9
Kakkerlak (Amerikaanſche).	IV.	99
— (Grootte).	VIII.	26
— (Grootte Bruine).	IV.	99
Kalkoen-Faiſant.	IX.	59
Kapel (Geel geſtrepte zwart geſtrekte).	IV.	48
— (Geele) met Zilvervlakjes.	VIII.	45
— (Fraaije Chineſche).	VII.	7
— (Kleine geele).	VIII.	47
— (Wit gevlakte bruine) met roode Stippen.	II.	52
— (Zwarte geſtrekte) met roode Vlakken.	II.	60
Kardinaal.	II.	60
Kat-Uil (Grootte witte).	III.	13
— (Kleine).	VII.	10
Kauris-Vogel.	II.	63
Keerkringvogel.	IV. 102.	V. 49
Kernbyter (Blaauwe).	II.	62
— (Hemelfchblauwe).	V.	25
— (Purperkleurige).	II.	64
Kerſenvink.	VI.	86
Kieviet (Indiaanſche) met een zwarte Borſt.	II.	73
Klaauwier (Gekuifde roffe).	III.	3
— (Graauwe Braſiliaanſche).	IX.	9
— (Indiaanſche) met een gegaffelde Staart.	III.	6
— (Kleinſte).	III.	4
— (Zwart en witte).	VII.	6
Koekkoek (Bruine gevlakte Indiaanſche).	III.	10
— (Groene gekuifde Guineſche).	I.	10
— (Groene) met een geele Buik.	IX.	22
— (Grootte gevlakte).	III.	7
— uit Karolina.	I.	14
— (Zwarte Indiaanſche).	III.	9
Koet-Plevier (Bruine) Man.	V.	42
— (Roode).	V.	41
— een zoort van Snep.	VIII.	49
Kolibrietje.	III.	24
— (Geheel groen).	IX.	86
— (Groen en Blaauw).	II.	55
— (Groen) met een zwarten Buik.	II.	57
— (Groenkeelig).	VIII.	5
— (Groen Langſtaart).	II.	52
— (Klein Gekuifd).	II.	58

www.libtool.com.cn
A L G E M E E N R E G I S T E R.

	Deel.	Bl.
<i>Kolibrietje</i> (Kleinst).	IV.	92
— (Klein Oranjekleurig).	II.	51
— (Lang Gefaart rood).	II.	51
— (Lang Gefaart) met een Zwart Kop.	II.	53
— (Roodborstige).	II. 59 VIII.	5
— (Rood Gekuid).	IX.	66
— met een witte Buik.	II.	55
— (Witstaartig).	VII.	52
<i>Korallyn</i> , van gedaante als Haring-Graaten.	VIII.	27
<i>Kraanvogel</i> (Bruine) van Kanada.	V.	33
— (Gekroonde Afrikaanfche).	VI.	91
— (Groote Indiaanfche).	II.	79
— (Witte Amerikaanfche).	III.	43
— (Witte) van de Hudfons - Baay.	V.	32
<i>Krab</i> (Haairige).	VIII.	27
<i>Krekel</i> (Gedoornde).	VIII.	26
<i>Kriel - Mofch</i> (Zwart en geel).	VIII.	10
<i>Kriel - Taling</i> (Gekapte) uit China.	IV.	87
<i>Kruisbekken</i> , (Mannetje en Wyfje).	VIII.	44
<i>Kuif - Gaay</i> (Blaauwe) van Karolina.	VII.	32
<i>Kwartel</i> (Chineefche).	VII.	41

L.

<i>Land - Schildpad</i> (Afrikaanfche).	VI.	103
— van Karolina.	VI.	104
<i>Lantaarndraager</i> (Chineefche).	V.	20
<i>Leeuwrik</i> .	VIII.	7
— (Geelkeelige).	II.	51
— (Groote Amerikaanfche).	II.	53
— (Pennylvanifche).	VIII.	39
<i>Lintbandige Vifch</i> .	VI.	110
<i>Lomme</i> , een Groenlandfche Vogel.	IV. 79.	45
— (Langstaartige Scharlakenroode).	IX.	83
— (Scharlakenroode).	VI.	71
— (Zwartgekapte).	VI.	70
— tweede Soort.	VI.	68
<i>Lory - Parkiet</i> .	VI.	69
<i>Luyard</i> . Een Dier dus genaamd.	VI.	72
<i>Lyster</i> (Alderklinfte).	VIII.	52
— (Bruine Bengaalfche).	II.	50
— (Geelborstige).	VI.	83
— (Goudkoppige).	II.	78
— (Graauwe lang Gefaarte).	VII.	48
— (Kleine).	II.	44
— met roode Pooten.	VIII.	38
— (Roode).	II.	49
	II.	46

M.

<i>Manakyn</i> (Blaauwe).	VIII.	2
— met een Blaauwe Rug.	VIII.	1
— (Goudgeele).	IV.	52
— (Paarfch geborfte).	IX.	62
— met een Witte keel en Kuif.	IX.	66
— (Rood en Zwarte).	VIII.	1
— (Wit en Zwart koppige).	VII.	56
<i>Mango Vifch</i> .	VI.	108
<i>Marmeldier</i> (Amerikaanfch).	IV.	90
<i>Mees</i> (Bahamafche).	III.	14
— (Blaauwe) met de purpere Borst.	VII.	34
— (Geelachtige Denner).	III.	18
— (Geelkeelige Amerikaanfche).	III.	19
— (Geele) van Karolina.	III.	21
— met de Geele Stuit.	III.	13
— (Gekuide).	III.	11
— (Gevlakte groene).	III.	11
— (Goudkleurige).	VIII.	2
— (Paradys).	IX.	70
— (Zwart en Blaauwe).	IX.	72
— (Zwart gekapte).	III.	16
— (Zwarte) met een Goudkleurige Kop.	I.	32
<i>Meeuw</i> (Kleine) met Pypachtige Neusgaaten.	IV. 102	
— (lachende).	IV.	68
<i>Menschen - Eeter</i> . Vogel dus genaamd.	I.	10
<i>Mérel</i> (Blaauwe).	I.	27
— (Roodborstige).	VIII.	6
— (Roofenroode).	I.	30
— (Vleefchkleurige).	I.	30
<i>Mieren - Eeter</i> (Kleine).	VII.	20
<i>Mino of Minor</i> , groot en kleine.	I.	26
<i>Moeras - Hawik</i> .	VIII.	33
<i>Mol</i> (Gevlakte).	VIII.	7
<i>Mornel</i> van Kanada.	V.	40

	Deel.	Bl.
<i>Mofch</i> (Bruine).	II.	55
— (Bruine Indiaanfche) met het Lyf gefpenkeld.	II.	63
— (Chineefche) het Mannetje met het Wyfje.	II.	67
— (Eenzaame).	I.	27
— (Geelkoppige) van Bengale.	VI.	88
— (Guineefche).	I.	8
— (Kleine) uit Pennylvanie.	IX.	76
— (Langstaartige).	VIII.	9
— van Brail.	VIII.	10
— (Scharlaken - roode).	IX.	65
— (Witborstige Ooft - Indifche).	IX.	77
— (Witkeelige).	VIII.	45
— (Zwarte) met roode Oogen.	II.	54
<i>Mofch - Parkiet</i> (Groen en Blaauwe).	VII.	23
<i>Mofchje</i> (Bahamaafch).	II.	59
— (Klein Graauw).	II.	56
<i>Moffchen</i> (Zwarte).	IX.	75
<i>Muurkruiper</i> .	IX.	87
— (Surinaamfche).	IX.	68

N.

<i>Nagtegaal</i> (Amerikaanfche).	V.	20
<i>Nagt - Uil</i> (Virginifche).	III.	12
<i>Nootekraaker</i> .	VII.	33

O.

<i>Oeftervrceter</i> .	IV.	59
<i>O'yphant</i> .	VII.	23
<i>Onweersvogel</i> (Groote Zwarte).	IV.	63
— (Kleine).	IV.	66
— (Wit en Zwart gevlake).	IV.	65
<i>Ortolaan</i> (Karolinifche).	I.	22

P.

<i>Paauw - Faifant</i> (Chineefche).	III.	23
<i>Paauw - Oog - Kapel</i> (Blaauwvlakkige Chineefche).	II.	58
— (Bonte Chineefche).	II.	41
— (Bruine Chineefche).	VIII.	39
— (Chineefche).	IV.	54
<i>Paauwies</i> (Kuraffaufche).	VIII.	37
<i>Padda</i> het Mannetje.	II.	65
<i>Pagetje</i> (Dubbel gefaart blaauw).	IV.	49
<i>Pagie</i> (Donkere geelgeftreepde) uit Noord - America.	II.	54
<i>Pagies</i> (Zwarte West - Indifche).	VI.	107
<i>Pappegaay</i> (Afchgrauuwe en roode).	VI.	62
— (Blaauwkoppige).	VIII. 34.	IX. 6
— (Brafiliaanfche).	IX.	5
— (Donkere).	VI.	66
— (Duitfche).	V.	5
— (Europifche).	V.	5
— (Geringde).	VIII.	34
— (Groene Brafiliaanfche).	VI. 60.	VII. 11
— (Groene) uit Karolina.	I.	17
— (Groote groene Westindifche).	VI.	61
— (Kleine).	IX.	7
— (Kleiner Groene).	VI.	63
— (Kleine Witborstige).	VI.	68
— (Zwarte) van Madagaskar.	I.	7
— met een Valks - Kop.	VI.	64
— (Witk oppige).	VI.	65
— (Zeer kleine groene).	VI.	67
<i>Paradys - Mofch</i> (Roodkoppige).	VI.	78
<i>Paradys - Papegaay</i> , uit Kuba.	I.	16
<i>Paradys - Vogel</i> .	V.	6
— (Aakfteragtige).	V.	10
— (Goudgeele).	V.	9
<i>Paradys - Vogelen</i> (De Koning der).	V.	8
<i>Parkiet</i> (Bruine).	IX.	7
— (Bruinkeelige).	VI.	75
— (Goudkruinige).	VII.	22
— (Groene) met geele Wangen.	VII.	21
— (Kleine, rood gewiekte).	VII.	26
— (Kleinste, groene en roode Indiaanfche).	I.	8
— (Lang gefaarte groene).	VI.	73
— (Rood en blaauwkoppige).	VI.	74
— (Roodborstige).	VII.	17
<i>Parkietje</i> (Klein) of Guineefche Mofch.	VII.	27

A L G E M E E N R E G I S T E R

	Deel.	Bl.
<i>Patrys</i> (Amerikaanfche).	IV.	100
— (Roodpootige) uit Barbarie.	III.	29
<i>Pellikaan</i> (Amerikaanfche).	IV.	52, 71
— (Witte).	IV.	69
<i>Pengwyn.</i>	II.	75
— met zwarte Voeten.	IV.	73
— (Noordfe).	V.	46
<i>Pepervreeter.</i>	III. 18.	IX. 21
<i>Pieterfelie - Beestje</i> , het Mannetje.	V.	25
<i>Plevier</i> met gefpoorde Wieken.	VIII.	19
— (Schreeuwende).	III.	36
<i>Poelsnep</i> (Roodborftige).	V.	38
— van Amerika.	V.	37
— (Witte) van Kanada.	V.	39
<i>Pompadour - Vogel.</i>	IX.	63
<i>Poule Sultane.</i>	IV.	58
<i>Puffin</i> van 't Eiland Man.	IX.	83

R.

<i>Raaf</i> (Blaauw en Geele West-Indifche).	VI.	58
— (Groene West-Indifche).	IX.	5
— Rood en Blaauwe West-Indifche.	VI.	57
<i>Ral</i> (Bruine).	III.	34
<i>Reiger</i> (Bahamafche).	III.	39
— (Egyptifche).	IX.	78
— (Blaauwe) van Karolina.	IV.	46
— (Kleine Witte) van Karolina.	IV.	47
— (Grootfte Amerikaanfche gekuifde).	IV.	98
— (Bek van den Egyptifchen).	IV.	91
— (Graauwe) van Noord-America.	V.	35
<i>Remora</i> of <i>Zuigervifch.</i>	VI.	111
<i>Rendier.</i>	II.	79
<i>Rhinoceros.</i>	VII.	24
<i>Rietvogels.</i>	VIII.	33
<i>Ring - Parkiet</i> (Roozekleurig gekapte).	VII.	18
<i>Ring - Valk</i> van Kanada.	V.	2
<i>Roerdomp.</i>	V.	36
— (Amerikaanfche).	IV.	49
— (Gekuifde Amerikaanfche).	IV.	48
— (Kleinste).	IV.	51
<i>Roodbeen</i> (Witte).	V.	39
<i>Roodborftje</i> (Allerfierlyk groen).	V.	21
— (Blaauw).	I. 37.	II. 73
<i>Roodkop</i> (Geele) van Pensylvanie.	VII.	52
— Kanarie (Geele).	IX.	74
<i>Roodflaart</i> van Bengale.	VI.	88
<i>Roodflaartje</i> (Amerikaanfche).	III.	28
— (Blaauwkeelig).	II.	45
— (Graauw) met een Zwarte Keel.	II.	46
— (Klein Amerikaanfch).	IV.	47
— (Klein Zwart).	III.	30
<i>Roodvogel</i> (Gekuifde).	II.	60
— (Surinaamfche).	II.	62
<i>Ryftvogel.</i>	I.	22
— (Chineefche).	II.	65
— — — — — het Wyfje.	II.	66

S.

<i>Sater</i> of <i>Bofch - Menfch.</i>	VII.	8
<i>Satyn - Kapel</i> (Balferd).	V.	23
<i>Sayacu - Vogel</i> je.	IX.	73
<i>Scheermes - Snavel.</i>	IX.	81
<i>Scherwinkel.</i>	VIII.	30
<i>Schilpad - Kapel</i> (Chineefche) die gevlaakt is.	VIII.	41
<i>Schilpad</i> (Kleine Moeras-).	VIII.	29
<i>Schirley - Vogel.</i>	IX.	64
<i>Schol - Aakfter.</i>	IV.	59
<i>Schyf - Taling</i> (Bonte Amerikaanfche).	IV.	80
<i>Senegali</i> (Geftrepte) uit Ooftindie.	IX.	76
<i>Slang</i> met twee Koppen.	VI.	107
<i>Sluipwefp</i> (Blaauwe).	IV.	96
<i>Smient</i> (Roodbekkige).	VI.	93
— (Roffe) met een Zwarten Bek.	VI.	91
<i>Smirrel.</i>	V.	2
<i>Snebben</i> (Vier) van zeer weinig bekende Vo-	VIII.	21
gelen.	V.	26
<i>Sneeuw - Vogel</i> van de Hudfons Baay.	II.	57
— van Noord-America.	V.	11
<i>Specht</i> (Drie Vingerige).	I.	28
— (Bonte) met Vergulde Wieken.	IX.	23
— (Geele) met Zwarte Vlakken.	I.	25
— (Grootte Zwarte) met een Witte Bek	I.	30
en roode Kuif.	I.	30
— (Haairige).	I.	30

<i>Specht</i> (Kleine gevlaakte).	Deel.	Bl.
— met een geheel rooden Kop.	I.	33
— met het geele Lyf.	I.	31
— met het roode Lyf.	I.	33
— met roode Kaaken.	I.	29
— van Jamaika.	IX.	22
— (Zwarte Roodkoppige).	VII.	37
<i>Sperwer</i> (Duiven-).	I.	27
<i>Spinnenvanger.</i>	I.	6
<i>Spoorvifch.</i>	IX.	87
<i>Spotter.</i>	VIII.	23
<i>Spot - Vogel</i> (Kleine).	V.	52
<i>Spreeuw</i> (Bruine witte) van Bengale.	IV.	45
— (Chineefche Zwarte).	VI.	86
— (Geele Bengaalfche).	I.	29
— (Geelkoppige).	VI.	85
— (Zwarte) met Roode Wieken.	IX.	14
<i>Springmuis</i> (Egyptifche).	I.	20
<i>Sprinkbaan</i> (Grootte bruine).	VII.	19
— (Scharlakenkleurige).	VI.	108
<i>Steenbyter.</i>	I.	34
<i>Stekelvarken</i> uit de Hudfons - Baay.	VI.	86
<i>Strandlooper</i> (Gevlaakte).	II.	79
— met Voeten als een Koet.	VII. 15.	VIII. 15
— (Yzergrauwe).	II.	71
<i>Strontjaager</i> Mannetje en Wyfje.	VIII.	49
	V. 47.	48

T.

<i>Taaling</i> (Blaauw Gevlaakte Amerikaanfche).	IV.	87
— (Graauwe) van Karolina.	IV.	85
<i>Tangara</i> (Zwarte) van Guinee.	IX.	88
<i>Tolk</i> , een Vogel.	V.	40
<i>Tor</i> (Ooftindifche Gehoornde).	II.	64
<i>Torretje</i> (Geelfchildig).	IV.	99
<i>Tortelduif</i> van Karolina.	I.	38
<i>Tortel - Duifje</i> (Klein gefprenkeld).	II.	42
<i>Toukan.</i>	III.	18
— (Geelborftige).	IX.	20
— (Groene).	IX.	21
— (Roodbekkige).	VII.	31
<i>Trap - Gans</i> (Arabifche).	I.	18
— (Ooftindifche).	VII.	46
— (Kleine).	VII.	47
— Mannetjes.	III.	34
— Wyfjes.	III.	36
<i>Trek - Duij</i> van Karolina.	I.	36
<i>Trek - Lyfter</i> (Karolinifche).	II.	47

U.

<i>Uil</i> (Kleine Valken -).	III.	15
-------------------------------	------	----

V.

<i>Valk</i> (Blaauwe).	VII.	2
— (Zwarte).	I.	6
<i>Valkje</i> (Klein) van Bengale.	V.	4
<i>Veldboen</i> (Pensylvanifche gekraagde).	VII.	42
<i>Verkeerd - Snavel.</i>	IV.	70
<i>Vink</i> (Afcghraauwe).	VI.	77
— (Bahamafche).	II.	67
— (Blaauwbukige).	V.	31
— (Driekleurige Mexikaanfche).	V.	30
— (Gekraagde).	VIII.	11
— (Gefchilderde) Mannetje en Wyfje.	VIII.	12
— (Purperkleurige).	II.	65
— (Rood en Blaauwe Brafiliaanfche).	VI.	90
— (Zwarte roodborftige).	IX.	74
<i>Vink - Mees</i> (Amerikaanfche).	III.	23
<i>Vifch</i> (Gehoornde).	VIII.	25
<i>Vifchje</i> (Chineefch).	VIII.	50
<i>Vlasvink</i> (Blaauwe Mexikaanfche).	II.	71
— (Bruine).	VIII.	9
— (Mexikaanfche) met een geele Kop.	II.	68
<i>Vlasvinken</i> (Tweederlei) van Angola.	V.	29
<i>Vledermuis</i> (Grootte) van Madagaskar.	VI.	79
<i>Vledermuisen</i> (Kleine).	VI.	100
<i>Vliegende Vifch.</i>	VI.	111
<i>Vliegenvanger</i> (Blaauwe).	VII.	48
— (Geelftaartige en gevlaakte geele).	VII.	52
— (Gekuifde) met een geelen Buik.	III.	3
— (Goud - gewiekt).	VIII.	41
— (Goudkruinige) Mannetje en		
Wyfje.	VIII.	40
— (Graauw en geele).	VIII.	2

A L G E M E E N R E G I S T E R.

www.libtool.com.cn

	Deel.	Bl.		Deel.	Bl.
<i>Vliegenwanger</i> (Groene Blaauwkoppige).	I.	39	<i>Worm-Eeter</i> van Pensylvanie.	VIII.	46
— (Groene Indiaanfche).	IV.	46	<i>Wouwouwen</i> (Koning der).	I.	2
— (Groene) met den Zwarte Kop.	I.	39	<i>Wulp</i> (Bruine Amerikaanfche).	IV.	56
— (Kleine blaauw graauwe) Man-			— (Kleine).	VIII.	48
— netje en Wyfje.	VIII.	43	— (Roode Amerikaanfche).	IV.	58
— (Kleine Bruine).	III.	6	— (Witte Amerikaanfche).	IV.	54
— met de Geele Stuit.	VII.	51			
— (Olyfkleurige).	VII.	49	Y.		
— (Roode).	III.	10			
— (Rood Geftrepte).	III.	8	<i>Ysvogel</i> (Amerikaanfche).	V.	13
— (Roodkeelige) Mannetje en Wyfje.	VIII.	43	— (Gekuifde).	IX.	57
— (Rood Oogige).	III.	7	— (Gevlakte).	IX.	57
— (Zwarte).	III.	5	— (Groote Africaanfche).	I.	12
— (Zwart gekeelde groene).	VIII.	42	— (Kleine Indiaanfche).	I.	16
— (Zwart gekruinde).	III.	27	— met een gevorkte Staart.	I.	15
— (Zwart en Witte).	IX.	70	— (West-Indifche).	III.	31
<i>Vloo</i> (Zeer kleine Amerikaanfche).	IV.	98	— (Zwart en Witbonte).	I.	13
			<i>Xsvogeltje</i> (Groene en Oranjekleurig).	VII.	39

W.

<i>Walvis</i> -Pok met Polypen.	VIII.	27
<i>Wandelend</i> Blad.	VII.	54
<i>Waterbaagdis</i> .	VII.	55
<i>Waterben</i> (Kleinste).	VIII.	17
<i>Waterboen</i> met Gefpoorde Wieken.	II.	74
— (Kleine Amerikaanfche).	V.	43
— (Spoorwickige) van Bräfil.	IX.	79
<i>Water-Kwikftaart</i> (Afcgrauuwe).	VII.	55
— Geele.	VII.	53
<i>Water-Rall</i> (Amerikaanfche).	VIII.	18
<i>Water-Salamander</i> (Amerikaanfche).	IV.	98
<i>Waterfnyder</i> .	IV.	70
<i>Weeuwotje</i> .	IV.	56
<i>Wefp</i> (Groote Basterd).	IV.	102
<i>Wifp</i> -Poor-Will. Een Vogeltje.	III. 16.	104
<i>Wielewaal</i> .	VI.	84
— (Roode).	II.	62
<i>Winterkoningje</i> (Geel).	VIII.	17
— (Gekuifd).	IV.	102
<i>Witje</i> (Bruin gevlakt Chineefch).	II.	56
— (Groot, Rood geftipt Chineefch).	V.	29
<i>Wolfbeer</i> (Amerikaanfche).	IV.	89

Z.

<i>Zee-Hond</i> (Jongen van de Groote).	VIII.	31
<i>Zee-Knorbaan</i> .	VIII.	25
<i>Zee-Leeuwrik</i> .	III.	38
<i>Zee-Mornel</i> .	III.	38
<i>Zee-Paptegaay</i> .	IX.	80
<i>Zee-Polypus</i> (Een Zonderlinge).	IX.	78
<i>Zee-Schilpad</i> .	VI.	105
<i>Zee-Slak</i> (De).	VIII.	27
<i>Zee-Vledermuis</i> .	VIII.	24
<i>Zee-Zwaluw</i> met den Witten Kop.	IV.	67
<i>Zegellak</i> -Bek.	VI.	78
<i>Zomer-Eend</i> (Gekuifde) van Catesby.	IV.	86
— (Gekuifde) van Karolina.	IV.	83
<i>Zomer-Vogel</i> (Roode).	VII.	33
<i>Zuigvifch</i> of <i>Remora</i> .	VI.	111
<i>Zwaan</i> (Wilde).	V.	47
<i>Zwaluw</i> (Amerikaanfche) met eene Stekelige		
— Staart.	IV.	97
<i>Zwaluw</i> (Groote Strand).	II.	43
— (Purperkleurige).	III.	2
— (Purpere) van Kanada.	V.	19

Der Schwarze Aff von mittelmäßiger Größe.

Tab. I.

G. Edwards ad viv. delin.

I. M. Seligmann excud.

*Simia nigra magnitudinis,
mediæ.*

Cum Priv. Sac. Caes. Majestat.

Nº 1. IX^{ter} Theil.

*Le Singe noir de moyenne
grosfeur.*

Der Große grüne Brasilianische Vappagen.

G. Edwards. ad viv. delin.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestat.

I. M. Seligmann excud.

Psittacus magnus viridis,

Nº 2. IX^{ter} Theil.

Le Gros Arras Vert

From the collection of the

Der Blau Köpfige Pappagey.

G. Edwards ad viv. delin.

I. M. Seligmann excudit.

Cum Priv. Sae. Caes. Majestatis.

Nº 3 IX^{ter} Theil.

Psittacus capite cœruleo.

Le Perroquet à tete bleue.

Blue headed Parrot

Der Kleine Schwärzliche Pappagey.

Tab. IV.

G. Edwards ad viv. del.

I. M. Seligmann excudit.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestat.

N° 4. IX^{ter} Theil.

Psittacus parvus Fuscus

Le petit Perroquet noiratre

Little brown parrot.

Der Aff mit dem Büschharigen Schwanz.

Tab. V.

G. Edwards ad viv. del.

J. M. Seligmann excudit.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis.

Nº 5. IX^{ter} Theil.

Simia caudâ comatâ.

Le Singe à Queue Touffue.

Not. best. f. 1. 1. 1.

Der Große Schwarze Cacarua.

Tab. VI.

G. Edward ad rō. del.

J. M. Seligmann excudit.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis.

N°. 6. IX^{ter} Theil.

Psittacus cristatus magnus niger.

Le Grand, Cacarua Noir.

Great Black Cuckoo

Der Kleine Weiße Cacatua
mit einem gelben Federbüsch.

Tab. VII.

G. Edward ad vir. del.

I. M. Seligmann excudit

Psittacus minor
albus cristâ flavâ.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis.
Nº. 7 IX^{ter} Theil

Le Petit Cacatua
Blanc à Crête jaune.

White Parrot with yellow crest

Die graue Brasilianische Kestler,
und die Ginesische Motte

Tab. VIII.

G. Edward ad. vir. del.

I. M. Seligmann excudit

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis
Nº 8. IX^{ter} Theil.

Pica grisea Brasilienfis, &c.

La Pie Grise de Bresil, &c.

Theil

Die Schwarze und Gelbe Brasilianische Dohle.

G. Edwards ad viv. delin.

I. M. Seligmann excudit.

Cum Priv. Sac. Caes. Majest.

Nº 9. IX^{ter} Theil.

Pica nigra et flava Brasiliensis.

La Pic noire et jaune du Bresil.

Black & yellow wood pecker

Die Blau und Grüne Dohle.

G. Edwards ad viv. delin.

I. M. Seligmann excudit.

Cum Priv. Sac. Caes. Majest.

Nº 10. IX^{te} Theil.

Pica caerulea et viridis.

La Pic bleue et verte

Blue & Green Woodpecker

Die Grüne Aelster von der Insel Ceylon.

G. Edwards delin.

I. M. Seligmann excudit.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestat.

Nº 11. IX^{ter} Theil.

Pica viridis Insulæ Ceylon.

La Pie verte de l'Isle de Ceylon

Green May pie

Die Aelster mit gelben Flügeln und die Große Deuschrecke.

G. Edwards ad viv. delin.

I. M. Seligmann excudit.

Cum Priv. Sac. Caes. Majest.

Nº. 12. IX^{te} Theil.

Pica alis flavis,
et Locusta maxima.

La Pie aux ailes jaunes,
et la grande Sauterelle

Yellow-winged Pie & Great-Locust

Der gelbköpfigte Staar, und der Dagapfelbaum.

G. Edward ad viv. del.

L. M. Seligmann excud.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis.

Nº 13. IX^{ter} Theil.

Sturnus capite flavo, &c.

L' Etourneau à tete jaune, &c.

yellow-headed Starling

Die Aelster mit kürdem Schwanz und der Rhinoceros Käfer Tab. XIV.

G. Edwards ad viv. delin.

I. M. Seligmann excudit.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis.

N°. 14. IX^{ter} Theil.

Pica caudâ brevi.

La Pie à la courte queue &c.

Short-Tailed Magpie

Die Aelster mit einem Schopf und langen Schwanz.

Tab. XV.

G. Edward ad riv. delin.

L.M. Seligmann excudit.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis.

Nº. 15. IX^{ter} Theil.

Pica cristata caudâ longâ.

La Pie hupée à longue queue.

Imperial Magpie with long tail

Der blaue Ostindische Geher.

G. Edward ad viv. delin.

I. M. Seligmann excud.

Cum Priv. Sac. Caes. Majest.
Nº. 16. IX^{ter} Theil.

Garrulus cœruleus Indicus.

Le Geai bleu des Indes Orientales.

Rau / Jackson

白鶴圖
卷之二

Der Indianische Mandel-Deher mit einem Schwalbenschwanz. Tab. XVII.

Garrulus Argentoratenfis
caudâ longâ.

Cum Priv. Sac. Caes. Majest.

Nº. 17. IX^{ter} Theil

Le Rollier des Indes à queue
d' Hirondelle.

Garrulus argentoratenfis

Der Brasilianische Mandel-Deher mit gedacktem Schnabel

G. Edward ad viv. del.

Cum Priv. Sac. Caes. Majeſt.

I. M. Seligmann excud.

N°. 18. IX^{ter} Theil.

Garrulus Brasilienſis roſtro ſerrato.

Le Rollier au bec edentelé du Breſil.

Garrulus

www.libtool.com.cn

Der Tucan mit gelber Brüst.

G. Edwards ad viv. del.

J. M. Seligmann excudit

Toucan pectore flavo

Cum Priv. Sac. Caes. Majest.
N°. 19. IX^{to} Theil.

Le Toucan à gorge jaune

Yellow Breasted Toucan

Der grüne Tucan .

Tab. XX.

G. Edward ad riv. del.

I. M. Seligmann excud.

Cum Priv. Sac. Caes. Majest.
N°. 20. IX^{ter} Theil.

Toucan viridis.

Le Toucan verd

Green Toucan

Der Grüne Rückgüet mit gelben Bauch.

G. Edwards ad viv. del.

Cum Priv. Sac. Caes. Majest.
N° 27. IX^{to} Theil.

I. M. Seligmann excudit.

Cucullus viridis ventre flavo.

Le Coucou vert au ventre jaune.

Yellow Breasted Coucou

Der Rothbackige Specht oder Zaunhacker.

G. Edwards ad viv. del.

I M. Seligmann excud.

Cum Priv. Sac. Caes. Majest.

Nº 22. IX^{ter} Theil.

Picus genis rubris.

Le Piverd ou Grimpereau à rougejoue.

Handwritten signature: Carl (Friedrich) von Siedler

Der Gelbe Specht oder Baumhacker mit schwarzen Flecken.

G. Edwards ad viv. del.

Cum Priv. Sac. Caes. Majest.

I. M. Seligmann excudit.

Nº 23. IX^{ter} Theil.

Picus flavus maculis nigris.

Le Piverd ou Grimpereau jaune
avec des taches noires.

Yellow Woodpecker

Der Jacamaciri des Margraf.

Tab. XXIV.

G. Edwards ad viv. del.

I. M. Seligmann excudit.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis.
N° 24. IX^{ter} Theil.

Jacamaciri Marcgravii.

Le Jacamaciri de Marcgrave

Handwritten signature

Der sprenglichte Ziß-Vogel und die
Cicade ein Insect.

G. Edwards ad riv. del

Cum Priv. Sac. Caes. Majest.

I. M. Seligmann excud.

Halcyon maculata.

Nº 25. IX.^{ter} Theil.

Le Martin Pêcheur
Tacheté &c.

Benjamin Gould

Der Kitz-Vogel mit einem Gehopf
und der Pfanden artige Wespe.

Tab XXVI.

G. Edwards ad viv. del.

I. M. Seligmann excud.

Cum Priv. Sac. Caes. Majest.

Halcyon cristata.

Nº 26. IX^{ter} Theil.

Le Martin Pêcheur
Hupe.

Superior Kingfisher

Der Dahlen Fasan eine vermischte Gattung. Tab XXVII.

G. Edwards ad riv. del.

Avis quædam speciei
mixtæ, ex Gallo Indico
et Phasiano natæ.

*C. P. S. C. M.
I. M. Seligmann exc.
Nº 27. IX^{te} Theil.*

I. Ch. v. Mayr Junior sculp.

le Phaisan Dindon,
Espece melée.

Quaker Pheasant

Der Große Indianische Tauben
mit einer Krone.

Tab. XXVIII.

G. Edwards ad. viv. del.

J. M. Seligmann exc.

Columba magna
cristata Indica.

C. P. S. C. Maj.
Nº 28. IX.^{te} Theil.

Le gros Pigeon Couronné
des Indes.

Gros Couronné Pigeon

Die Taube von der Insul Nicobar.

G. Edwards ad viv. del.

J. M. Schizmann exc.

C. Priv. S. Cæs. Majest.
N° 29. LX^{te} Theil

Columba Insulæ Nicobar.

Le Pigeon de l'Isle de Nicobar.

Pigeon de Nicobar

Der Manakin mit Purpurfarber Brust, und der Englische
schwarz und gelbe Schmetterling.

Tab. XXX.

G. Edwards a.d.riv. del.

Cum Priv. Sac. Caes. Majest.

I. M. Seligmann excud.

Manacus mas pectore purpureo.

Nº 30. IX^{te} Theil

Le Manakin à gorge pourpre, &c.

(L. J. 21)

www.libtool.com.cn

Der Pompadour.

Tab. XXXI.

G. Edwards ad viv. del.

I. M. Seligmann exc.

Cum Priv. Sac. Caes. Majest.
Nº 31 IX^{ter} Theil.

Pompadour.

La Pompadour.

Rigault

Der Shirleu und der Schmetterling mit dem Schwalbenschwanz. Tab. XXXII.

G. Edwards ad riv. del.

Shirleius.

Cum Priv. Sac. C. Majestatis
Nº 32. IX^{ter} Theil

J. M. Schlegmann excud.

Le Shirlee, &c.

Der Scharlach Sperling, und der gelbe Schmetterling
mit dem Schwalbenschwanz. Tab. XXXIII.

G. Edwards ad viv. del.

I. M. Seligmann exc.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis.

Passer ruber.

Nº 33. IX^{ter} Theil.

Le Moineau ecarlat, &c.

Scharlach Sperling

Der Manakin mit dem weißem Gesicht, und der Colibri
mit dem Rubinrothen Schwanz. Tab. XXXIV.

G. Edwards ad viv. del.

C. P. S. C. M.
Nº 34. IX^{ter} Theil.

I. M. Seligmann exc.

Manacus facie rubro, et
Mellisuga cristâ rubeâ.

Le Manakin au visage blanc, et le Colibri
à crete couleur de rubi.

White faced Manakin

Der Hiedehopf.

Tab. XXXV.

G. Edwards ad viv. del.

Cum Priv. Sac. Caes. Aogst.

J. M. Seignemann exc.

Nº 35. IX^{ter} Theil.

Upupa.

La Huppe.

Lapwing

Der Surinamische Mäuerspecht und der große schwarze
Schmetterling mit dem Schwalbenschwanz. Tab. XXXVI.

G. Edwards ad viv. del.

J. M. Seligmann exc.

Picus Surinamensis.

Cum Priv. Sac. Caes. Majest.
Nº 36. IX^{ter} Theil.

Le Grimpereau de muraille
de Surinam, &c.

Cuper

Der grüne Baumläufer mit rother Brüst, und der grüne gefleckte
Baumläufer.

G. Edwards del.

Picus viridis pectore rubro,
Picus viridis maculatus.

Cum Priv. Sac. Caes. Majest.
N° 37. IX^{ter} Theil.

I. M. Seeligmann exc.

Le Grimpereau vert à la gorge rouge,
et le Grimpereau vert tacheté, &c.

Red Breasted Creeper

Der schwarz und weiße Fliegenschnäpper u. der ganz
grüne Bäumläufer.

Tab. XXXVIII.

G. Edwards ad viv. del.

I. M. Seeligmann exc.

Columba cristata magna
Indica.

Cum Priv. Sac. Caes. Majest.
Nº 38. IX^{ter} Thcil.

La Moucherola noire et blanche
et le Grimpereau tout vert.

www.libtool.com.cn

Die Paradies-Meise.

Tab. XXXIX.

G. Edwards ad viv. del.

I. M. Seeligmann exc.

Cum Priv. Sac. Caes. Majest.

Parus Paradisiacus.

Nº 39. IX^{te} Theil.

La Melange du Paradis &c.

Seeligmann del.

Die schwarz und blaue Meise.

Tab. XL.

G. Edwards adv. del.

I. M. Seeligmann exc.

Cern. Prin. Sac. Caes. Majest.

N° 40. IX^{te} Theil.

Picus niger et caeruleus.

La Meſange noire et bleue &c.

J. M. Seeligmann

Der Sayacu, und der Guira Guacüberaba des Markgraf. Tab. XLI.

G. Edwards ad viv. del.

Cum Priv. Sac. Caes. Maj.
N° 41. IX^{te} Theil.

Sayacu, et Guira Guacuberaca
Marcgravii.

Le Sayacu, et le Guira Guacuberaba
de Marcgrave.

Fig. 1.

Das gelbe Rothkelechen und der schwarze Kernbeißer.

Tab. XLII.

G. Edwards ad viv. del.

I. M. Seeligmann exc.

Cum Priv. Sac. Caes. Majest.

N° 42. IX^{te} Theil.

Passer flavus capite rubro,
et Coccothraustes niger.

Le Rouge-tete jaune, et le
Gros-bec noir

yellow Red-head & black hawfinch

www.libtool.com.cn

Die schwarzen oder dunkelfarbne Sperlinge .

Tab. XLIII.

G. Edwards ad viv. del.

J. M. Seeligmänn exc.

Cum Priv. Sac. Caes. Majest.

N° 43. IX^{te} Theil.

Passeres nigri vel fusci .

Les Moineaux noirs
ou noirâtres.

Black Sparrows

www.libtool.com.cn

Der kleine Sperling und der Rothschnabel.

Tab. XLIV.

G. Edwards ad viv. del.

Cum Priv. Sac. Caes. Majest.

I. M. Seeligmann excud.

N° 44. IX^{te} Theil.

Passer parvus, et Senegalus
striatus.

Le petit Moineau; et le
Sénégal rayé.

little Sparrow and Senegal rayed

Der Amadavad, und der Indianische
Sperling mit weißer Brust.

Tab. XIV.

G. Edwards delin.

Cum Priv. Sac. Cass. Majes.
N° 45 IX^{ter} Teil

L. M. Salgmann. excudit.

Bergalus punctulatus, Falser
Indicus pectore albo.

L'Amadavad, et le Moineau
Poitrine blanche des Indes.

Der kleine Ibis, und die Thierpflanze, oder
der Polypus.

Tab XLVI.

G. Edwards ad. viv. delin.

Cum Priv. Sac. Cae. Majest.
N° 46. IX^{te} Feil.

L. M. Schumann excud.

Ibis minor et Polypus.

Le petit Ibis et la Plante
Animale ou le Polype.

atlas & his

Der Brasilianische Chirurgus oder das
gewaffnete brasilianische Wasserhuhn.

Tab. XIVII.

G. Eduard. ad viv. del.

Cum Priv. Sac. Caes. Majest.
N° 4te IX^{te} Theil.

J. M. Seligmann. aoud.

Jacana armata nigra et rubra

Le Chirurgien du Bresil

Open Winged Crane

Der Meertaucher und der Seermesser =
Zehnabel.

Tab XLVIII

Fratercula et Alca.

Le Macareux e le Pingoin.

Handwritten signature: John Gould

Die Tauchente von der Insel Man Puffin
und das Taucherhuhn Guillemot.

Tab. XLIX.

G. Edwards del.

Cum Priv. Sac. Caes. Maj.

J. M. Seelmann sc.

N° 49 IX^{ter} Theil.

Puffinus superne fulcus, et Uria.

Le Puffin d'Isle de Man et le Guillemot

Isle de Man - Guillemot

Die Tauchente mit einem runden Schopf
die große Grebe und der ganz grüne Colibri.

Tab. I.

G. Edwards, del.

Cum Priv. Sac. Caes. Maj.
V. 50 IX = Theil.

J. M. Sechsmann exc.

Merganser cristâ rotunda. Colymbus
maior, et Melospiza viridis

L'Harle à la crete ronde, la grosse
Grebe et le Colibri entièrement vert

Handwritten signature: J. M. Sechsmann

www.libtool.com.cn

Der Mauer-Specht.

Tab. LI.

G. Edwards ad viv. del.

Cum Priv. Sac. Caes. Majestatis.

J. M. Seligmann excud.

Nº 51. IX^{ter} Theil.

Certhia muralis.

Le Grimpereau de Muraille

www.libtool.com.cn

Tab. LII.

Der schwarze Dänfing (Tangara) aus Guinée Der Olivenfarbe
Dänfing, und der Baumlletterer mit einem gelben Bauch.

G. Edwards ad viv. del.

J. M. Seligmann excudit

Cum Priv. Sac. Caes. Majest.

N° 52. IX^{ter} Theil

Tangara nigra Guineensis, Tangara
viridis, et Certhia ventre flavo.

Le Tangara noir de la Guinée, le Tangara
olive, et le Grimpereau ou le Sucrier.

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

39088006932974